[illegible]

[illegible] 20 [illegible]

17 Oct 1934

N15A9
N34:20.4
182523

காதலருக்கு இன்பந்தரும் நூதன நூல்
அன்பர்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த ஆனந்த சாஸ்திரம்
வெளியாயிற்று!

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியங்கள்

(நான்காம் பதிப்பு)

அழகிய சிலை கலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டு கண்ணைக் கவரத்தக்க அநேக ஆப்டோன் படங்களுடன்

400-பக்கங்களுக்குமேல் அழகிய பெதர்வெயிட் டேமியில் சுத்தமான எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1—8—0

இது காதலர்க்கு இன்பந்தரும் நூதன நூல்; போகானந்தத்தை விரும்பும் பூமான்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த ஆனந்த இரகசிய சாஸ்திரம்.

இது காதல் இன்பத்தை உள்ளவாறுணர்ந்து அனுபவித்து, இல்வாழ்க்கையை நல்வாழ்க்கையாக நடத்திப் போகானந்தக் கடலில் மூழ்கி நற்சந்ததியைப் பெற்று, மறுமைப் பயனையும் அடைதற் கேதுவாயிருக்கும்படி பற்பல இன்பமார்க்கங்கள் நிறைந்த இந்நூல் இப்போது இனிய தமிழ்நடையில் வெளிவந்திருக்கிறது. இதில் நமது பூர்வீக கொக்கோக சாஸ்திரத்தின்சாராம்

சங்களும், அகப்பொருள் நூல்களின் கருத்துகளும், தேக தத்துவ சாஸ்திரங்கள், வைத்திய சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டிருக்கும் பல அரிய விஷயங்களும், நாகரம், தெலுங்கு, கன்னடம், மராட்டி, அரபி, இந்துஸ்தானி, பார்ஸி, இங்கிலீஷ், பிரென்ச் முதலிய பாஷைகளிலுள்ள இன்பரச நூல்களின் கொள்கைகளும், இன்ப வாழ்க்கையின் இரகசிய முறைகளும், அவரவர்க்குப் பொருத்தமான மனத்தையும் கண்ணையும் கவரும் ஆப்டோன் படங்களும், லயன் பிளாக்குகளும், இன்னும் இல்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதனவாகிய அநேகம் விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனை வாங்கிப் படிப்போர் உண்மைக் காதல் என்பது இன்னதென்பதையும், இன்னவிதமானவர்களை மணம்புரிந்தால்தான் இன்பம் ஏற்படுமென்பதையும், இல்வாழ்க்கையில் இன்னவித மணக்கிரமங்களை அனுசரித்தால்தான் அளவற்ற ஆனந்தமும் அழகிய சந்ததிகளைப் பெற்று ஜீவித்திருக்கலா மென்பதையும் உணர்ந்து இவ்வுலகத்தில் அடைய வேண்டிய இன்பத்தையும, மறுமை இன்பத்தையும் அடைவார்கள். இதனை ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் வாங்கி வாசிக்கலாம்.

ஷை தெலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

இல்லற இன்ப விஜயம்

"இது எங்கே யிருக்கிறது? என்ன ரூபமுடையது? இதை எப்படி உபயோகித்து ஆண் மக்களும் பெண் மக்களும் உலக இன்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டும்?" என்று பலர் இக் கேள்விகளைக் கேட்கலாம்.

உண்மைக் காதல் ரசத்தை விரும்பும் உத்தமர்களே! சுகானந்தத்தை விரும்பும் சகோதர சகோதரிகளே! "இல்லற இன்ப விஜயம்" என்னும் சிற்றின்பரச பொக்கிஷம், ஆனந்தக் களஞ்சியம் சென்னை 'ஆனந்தபோதினி' ஆபீஸில் தமிழ்நாட்டுச் சகவாசிகளின் அதிர்ஷ்டவசத்தால் விற்பனைக்குத் தயாரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; இஃதோர் அருமையான தமிழ்ப் புத்தகம்; இதைப் படித்து ஆண் பெண்கள் அனுபவிக்கத் தக்க இன்ப வகைகள் அத்தனையும் பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டு பேரானந்தத்தை அடையலாம்.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1.

தமிழ் மெட்டீரியா மெடிக்கா

என்னும் அருமையான வைத்திய நூல்

MATERIA MEDICA

இவ்வரிய பெரிய வைத்திய புஸ்தகமானது ஆங்கில மருந்துக் கலப்பு விவர முறைகளைத் தமிழில் விளக்கமாக உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் நன்கு விளக்குவது. இன்னின்ன நோய்க்கு இன்னின்ன விதமாக மருந்துகளைச் சேர்த்து மிக்சர் (Mixture) முதலானவை செய்து சாப்பிடவேண்டுமென்பதை இந்நூல் நன்றாகக் கூறுகின்றமையால் இதை ஓர் 'ஆபத்துக் குதவும் தோழன்' என்று அனைவரும் நம்பலாம். இது வைத்திய அனுபவம் மிகப் பெரிதும் உடைய ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குத் தாங்களே கூடிய வரையில் நோய்களுக்குப் பரிகாரம் செய்து கொள்ளவும் இந்நூல் மிகவும் உபயோகப்படும். இதன் விலை ரூபா 3.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்.

புதிய நாவல்! பெருகும் ஆவல்!!

சற்குணவல்லி

அல்லது

சித்தூர் இளைய ஜமீன்தாரணி.

(ஸ்ரீ. எஸ். எஸ். அருணகிரிநாதர் எழுதியது)

இதில் தர்மசீலன் என்னும் கதாநாயகன் முதலில் ஆனந்தசுந்தரி என்னும் மாதை மணக்கிறான். இவளோ கணவனை மதியாத மாபாதகி, சிற்றின்ப ஆனந்தத்தையே மதித்து அன்னிய ஆடவருடன் அடிக்கடி உறவாடி கொடு நீலியாகி கொண்டவனை விட்டு கண்டவனுடன் திடீரென்று மறைந்து விட்டாள். தர்மசீலன் மிகவும் யோக்கியன். பிறகு அவன் மேல் காதல் கொண்ட கோடீஸ்வரி சற்குணவல்லி என்னும் சித்தூர் இளைய ஜமீன்தாரணி அவனை உள்ளன்புடன் மணக்கிறாள். இவளோ கற்பின் அணிகலம், பொறுமையின் பொற்கொடி, பொறுமையின் பொக்கிஷம், நிறையுடைமை நங்கை, வீரத் தெய்வம். கணவனைக் கடவுளென மதித்தவள். தர்மசீலன் முதல் மனைவியைக் கொன்றுவிட்டு மறு மணம் செய்துகொண்டான் என்னும் ஆபாண்டமான பழி, சந்தர்ப்ப சாக்ஷியங்களால் அவனைப் பலவித பரிசோதனைகட்கும், ஆபத்துகளுக்கும் உட்படுத்திற்று. இருந்தாலும் சற்குணவல்லி அவன் மீது வைத்த பிரியம் மாறவில்லை. கடைசியில் ஆனந்தசுந்தரி திடீரென்று ஒரு நாள் தோன்றி தன் நடக்கைக்குத் தக்க தண்டனையைத் தானே ஏற்று தன் கணவன் மீது சுமத்தப்பட்ட வீண் பழியை விளக்கி, ஆவி நீத்தாள். இதில் இருவித மாதர் நடத்தை விளக்கப்பட்டிருப்பதோடு பலவித நீதிகள் தெள்ளிய எளிய இனிய நடையில் படிப்போர் மனதைப் பரவசப்படுத்தும்படி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆடவரும் பெண்டிரும் இதை வாசித்து இருமைப் பயனைத் தேடி இன்புறுவார்களாக.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

கைவல்ய நவநீத வசனம்.

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

ஆன்மாக்கள், மாயையினின்றும் விடுபட்டு மோக்ஷசாதனத்தை அடையும் பொருட்டுக் கருணாநிதியாகிய கடவுள் அருளிய வேதத்தின் உட்பொருள்களைத் தழுவிப் பல மகான்கள் பல நூற்களை இயற்றி யிருக்கின்றனர். அவற்றுள் தாண்டவராய சுவாமிகள் இயற்றிய கைவல்ய நவநீதமும் ஒன்று. இதன் நடை செய்யுளாகவும் மிகவும் கடினமாயிருப்பதால் எவரும் எளிதில் வாசித்துணரும்படி இதை வசனமாக எழுதி வெளியிடப்பட் டிருக்கிறது. இதனால் முக்தி மார்க்கத்தை எவரும் நன்குணரலாம். விலை ரூபா 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

சே. இராஜாம செட்டியார், எம்.பி. பி.ஐ., அவர்கள் இயற்றியவை.

சந்திரசேகரி.

(இரண்டாம் பதிப்பு)

எளிய இனிய நடையில் எழுதப்பட்டது. உலகாநுபவமும் இலக்கண அறிவும் விசேஷமாகக் கொண்டது; அன்பின் மகிமை, பொறுமையின் பெருமை, கேடு நினைப்போர் கெடுவர், கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார் முதலிய பல அரிய விஷயங்கள் இதில் விளக்கமாகவும் படிப்போர் மனதைக் கவரக்கூடியதாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அறிவை விருத்திசெய்யக்கூடிய சாதனம் இதுவே.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

ஞானகாந்தி

கற்பின் ஜோதியாக விளங்கும் ஞானகாந்தி என்னும் இக்கதாநாயகியின் பதிபக்தி, அறிவு, ஆற்றல், பொறுமை, தன்னடக்கம், பிறர் துயரங் கண்டிரங்கல், பரோபகாரம் முதலியவை பல அத்தாட்சிகளோடு அனைவரும் படித்து ஆனந்திக்குமாறு வரையப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு எல்லாவிதத்திலும் நேர் மாறான நடத்தையுள்ள அம்புஜம் என்னும் ஸ்திரீயின்போக்கு மிகவும் கேவலமாயிருந்தும், கடைசியில் நல்லுணர்வுபெற்று சீர்திருந்தி சாந்தமடைவது எல்லோருக்கும் சிறந்த நீதியைப் போதிக்கும். எளிய இனிய நடையில் எழுதப்பட்டது. அநேக நீதிகளடங்கியது; அறிவு விருத்திக்கு நிகரற்ற ஓர் பொக்கிஷம் என்றே இதைச் சொல்லவேண்டும். புதிய பதிப்பு விலை ரூபா 1—8—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரருக்கு விலை ரூபா 1.

அன்பானந்தன்

அல்லது

அருஞ்செல்வன் விழைந்த பெருஞ்செல்வம்

இந்நூலின் கதாநாயகன் பெயரே இந்நூற்கும் பெயராய் அமைந்தது. அன்பானந்தன் என்னும் பெயரால் இரண்டு உண்மைகள் அறியலாகும்; அன்பு, ஆனந்தத்தில் முடிந்து அதனோடு ஒன்றாகி விளங்கும் என்பதொன்று; மற்றொன்று இந்நூல் எந்தப் பாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ளதோ, எந்தப் பாஷை நமக்குத் தாய்ப்பாஷையாக வுள்ளதோ, அந்தப் பாஷையின் பெருமை இதில் அடிப்பட்டதென்பது. தமிழ் என்னும் சொல்லே இனிமை என்று பொருள் படும். அன்பைவிட இனிமையுள்ளது வேறில்லை. இவ்வன்பும் அவ்வினிமையும் கலந்தால் ஆனந்தம் பிறக்கத் தடையென்ன? இந்த ஆனந்தம் தமிழ்ப்பாஷை முழுவதும் நிரம்பியிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிக்கவே, தமிழ் எழுத்துக்களின் முதலெழுத்தாகிய 'அ' என்பதும், இறுதி எழுத்தாகிய 'ன்' என்பதும் இந்நூற் பெயர்க்கு முதலும் இறுதியுமாக அமைந்தன.

இதன் விலை ரூபா 1-4-0

ஆனந்தபோதினி ஆபிஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, சென்னை.

உ

ஓம்

பரப்பிரஹ்மணே நம:

ஆனந்தபோதினி

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி	பவ௵ ஐப்பசிமீ கஉ	பகுதி
2	193 அக்டோபர்மீ 17உ	4

கடவுள் வணக்கம்.

வடிவிலா வடிவாய் மனநினை வணுகா
மார்க்கமாய் நீக்கருஞ் சுகமாய்
முடிவிலா வீட்டின் வாழ்க்கைவேண் டினார்க்குன்
மோனமல் லால்வழி உண்டோ?
படியிரு ளகலச் சின்மயம் பூத்த
பசுங் கொம்பை அடக்கியோர் கல்லால்
அடியிலே இருந்த ஆனந்த அரசே
அன்பரைப் பருகுமா ரமுதே. 1.

சொல்லற் கரிய பரம் பொருளே
சுகவா ரிதியே சுடர்க் கொழுந்தே
வெல்லற் கரிய மயலில் எனை
விட்டெங் கொளித்தாயா கெட்டேன்
கல்லிற் பசிய நாருரித்துக்
கடுகிற் பெரிய கடலடைக்கும்
அல்லிற் கரிய அந்த கனர்க்கு
ஆளாக் கினையோ அறியேனே. 2.

நெறி பார்க்கின் நின்னையன்றி அகிலம் வேறோ
நிலநீர்தீக் கால்வானு நீயலாத
குறியாதும் இல்லை என்றால் யாங்கள் வேறோ
கோதை யொரு கூறுடையாய் கூறாய் கூறாய். 3.

இல்லாத காரியத்தை இச்சித்துச் சிந்தைவழிச்
செல்லாமை நல்லோர் திறங்காண் பராபரமே. 4.

அரும்பொருள் விளக்கம்

1. இதனால் மோக்ஷ விருப்பம் உள்ளவர்களுக்கு இறைவன் காட்டிய மௌனநிலையே சிறந்த மார்க்கம் என்கின்றார்.

(இ-ள்.) உலக அஞ்ஞான இருள் நீங்க, ஞானமயமாகிய மலர்களைப் பூத்த பசுமையாகிய கொடியை உள்ளடக்கிக் கொண்டு ஒரு கல்லால மாநிழலில் தட்சணாமூர்த்தியாய் எழுந்தருளி யிருந்த இன்பத்தினை உதவும் அருள் வேந்தே! பக்தர்களைப் பருகுகின்ற அரிய அமுதமே! உருவில்லாத உருவாகி, மனக்கருத்து அணுகப் பெறாத நெறியாகி, இடையீடு இல்லாத இன்பம் ஆகி, கேடில்லாத மோட்ச நிலையின் வாழ்க்கையை விரும்பினோர்க்குத் தேவரீரது மௌனநிலை அல்லாமல் வேறு மார்க்கம் உளதோ என்க.

போத விகற்பங்கள் நீங்கின விடத்து இருந்தபடி சும்மா இருத்தலே மோட்சநிலை யாதலின் "வீட்டின் வாழ்க்கை வேண்டினர்க்குன் மோனமல்லாமல் வழி யுண்டோ" என்றனர்.

2. இதனால் தம்மைப்பற்றி யிருக்கும் மயக்க நிலைமைக்கு இரங்குகின்றார்.

(இ-ள்) வாக்கினால் எடுத்துக் கூறுதற்கு அருமையான மேலான பொருளே! ஆனந்த சாகரமே! சோதிக் கொழுந்தே! நீங்குவதற் கருமையாகிய மயக்கத்தில் அடியேனை விடுத்து எவ்விடத்தில் மறைந்தனை? கல்வினிடத்தில் பசுமையாகிய நாரை உரித்து, கடுகினில் பெரிய கடலினை அடைத்தலில் வல்லவனை—இரவினும் கரிய யமனுர்க்கு அடிமையாக்கினையோ? உணர்கிலேன் என்க.

"சொல்லற்கரிய பரம்பொருள்" என்றதனால் சொல் சம்பந்தமாகவுள்ள வேதாகம புராண இதிகாசங்களுக்கு எட்டாதவன் என்ற படியாம். கல்வில் நார் உரித்தல் முதலியன சமர்த்தன் என்பதைக் காட்டற்குக் கூறியதாம்.

3. இதனால் தம்மை வேறாகக் கருதும் காரணம் என்ன? என்று உசாவுகின்றார்.

(இ-ள்.) உமாதேவியை ஒரு பாகமாக உடையோனே! முறையாகப் பார்க்கால் தேவரீரை யல்லாது உலகம் வேறாகுமோ? நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய ஐம்பூதங்களும் நீ யல்லாத அடையாளம் சிறிதும் இல்லை யெனில், யாங்கள் மாத்திரம் வேறாகுமாறு எங்ஙனம்? திருவாய் மலர்ந்தருளுவாய் என்க.

பிரபஞ்ச காரியத்திற்குக் காரணமா யிருப்பது மாயை யாதலாலும், அம்மாயை சடமாகலின் தானே காரியப் படாதாதலாலும் இதனைக் காரியப்படுத்துபவன் முதல்வனாகலினாலும் "நின்னையன்றி அகிலம் வேறோ" என்றனர்.

4. இதனால் நல்லோர் திறம் உணர்த்துகின்றார்.

(இ-ள்.) பராபரமே! அழிதற் பாலதாகிய காரியங்களை இச்சித்து மனம்போன வழியே போகாதிருத்தல் நல்லோர்களுடைய தன்மை என்க.

ஆனந்தபோதினி

பவ

ஐப்பசிமீ 1௳

சென்னை—கோவை மகாநாடுகள்

தென்னிந்தியாவைப் பொறுத்தவரை அரசியல் கக்ஷிகள் இரண்டு என்று தான் சொல்லவேண்டும். ஒன்று ஜஸ்டிஸ்கக்ஷி. மற்றொன்று காங்கிரஸ்கக்ஷி. "தேசியக் கக்ஷி" என்பது உருப்படவில்லை. அது இன்னும். கருவிலேயே இருக்கிறது. சமதர்மக் கக்ஷியின் நிலைமையும் அதுவேயாகும்.

சென்னை மகாநாடு

ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி தோன்றிப் பதினேழு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அரசியலில் ஆதிக்கம் வகித்துச் சாதிசமய வேற்றுமைகளைப் போக்கிச் சமூக சமத்துவத்தை நிலைநாட்டுவதே இக்கக்ஷியின் அடிப்படையான நோக்கம். பிராமணர்கள் சமூகத்திலும் அரசாங்க உத்தியோகங்களிலும் ஏகபோக உரிமை கொண்டாடி மற்ற வகுப்பினரின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடைசெய்துகொண்டு வருவதினால் சமய, சமூக, அரசியல் துறைகளில் அவர்களுடைய ஆக்கிரமிப்பினின்றும் விடுதலை அடைய வேண்டும் என்று ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியின் ஸ்தாபகர்களாகிய ஸர். பிட்டி. தியாகராயச் செட்டியாரும் டாக்டர் டி. எம். நாயரும் ஆதியில் கருதினர். எனவே, பிராமணர்களைத் தங்கள் கக்ஷியில் சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று முடிவு செய்தனர். அதற்கேற்பத் தென்னிந்திய நலவுரிமைச் சங்கத்தில் பிராமணரல்லாதார் மாத்திரம் சேர்த்துக்கொள்ளப் படுவார்கள் என்ற விதியையும் ஏற்படுத்தியிருந்தனர். 1919-ம் ஆண்டிலிருந்து இதுவரை ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியினரே பெரும்பாலும் சென்னை அரசாங்கத்தில் ஆதிக்கம் பெற்று வந்திருக்கின்றனர். 1926-ம் ஆண்டில் மட்டும் இக்கக்ஷியினர் சட்டசபைத் தேர்தல்களில் பெரும்பாலும் தோல்வி நிலையில் இருந்தமையால் வேறு மந்திரி சபை வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இப்பொழுது மீண்டும் அவர்களே ஆதிக்கத்திற்கு வந்துவிட்டனர். ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியின் மூலபுருஷர்களான ஸர் தியாகராய செட்டியார், டாக்டர் டி. எம். நாயர் முதலியவர்களின் தியாகமே ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியாக உருவெடுத்தது. அவர்களுக்குப்பின் பானகல் ராஜா அக்கக்ஷியின்

தலைமைப் பதவியை ஏற்று வெகு திறமையுடன் அதை நடத்தி வந்தார். பானகல் ராஜாவுக்குப் பின்னர் அக்கக்ஷிக்கு ஒரு சாசுவதத் தலைவர் கிடைப்பது அருமையாகிவிட்டது. பின்னர் திவான் பகதூர் பி. முனிசாமி நாயுடு அக்கக்ஷியின் தலைமைப் பதவியை ஏற்று முதல் மந்திரியாகவும் விளங்கினார். அவர் விலகவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டவுடன் இப்பொழுது பொப்பிலி ராஜா கக்ஷித் தலைவராகவும் சென்னை அரசாங்க முதன்மந்திரியாகவும் விளங்குகின்றார். சென்ற பதினேழு ஆண்டுகளாக ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியானது பிராமணரல்லாதார் முன்னேற்றத்திற்கு உழைத்து வருவது உண்மையே. இக்கக்ஷியின் கொள்கைகள் மற்ற மாகாணங்களிலும் பரவின. எனினும் இக்கக்ஷிப் பிரமுகர்களிடையே சுயநலப்பேய் தலைவிரித்து ஆடிக்கொண்டிருப்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது என்றே நம்புகின்றோம். சுயநலப் பேய் புகுந்து பற்றிக்கொண்டால் எந்த நல்ல கக்ஷியும் விரைவில் கெட்டழியும் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை. ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி ஏழைமக்களின் முன்னேற்றங்கருதி உழைக்கும் என்று சொல்லப்பட்டதாயினும் அது இப்பொழுது ஒரு சில ஜமீன்தார்களுக்கும், பணக்காரர்களுக்கும், படித்தவர்களுக்கும் மாத்திரம் பட்டம் பதவிகளை வாங்கிக் கொடுக்கும் சாதனமாய் மாறியிருப்பது வருந்தத்தக்கதாகும்,

செப்டம்பர்மீ 29, 30-ம் தேதிகளில் சென்னையில் ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியின் 13-வது மகாநாடு கூடியது. கனம் பொப்பிலி ராஜா தலைமை வகித்தார். திவான்பகதூர் பி. டி. குமாரசாமி செட்டியார் வரவேற்புக் கழகத் தலைவரா யிருந்தார். உள்ளூரிலிருந்தும், வெளி ஜில்லாக்களிலிருந்தும் அம் மகாநாட்டுக்கு ஏராளமான பிரமுகர்கள் விஜயம் செய்திருந்தனர். அநேக முக்கியமான தீர்மானங்கள் விவாதத்திற்கு வரக்கூடும் என்று எல்லாரும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். "ஜஸ்டிஸ்கக்ஷி இப்பொழுதுபணக்காரர்கள் கக்ஷி ஆகிவிட்டது. ஏழை மக்களை லக்ஷியம் செய்வதில்லை" என்ற அதிருப்தி நாட்டு மக்களிடையே பரவியிருந்தது. இம்மகாநாட்டில் இக்கக்ஷியின் போக்கை மாற்றக்கூடிய சில தீர்மானங்கள் தலைகாட்டியது நியாயமே யாகும். ஈரோடு தோழர் ஈ. வெ. ராமசாமியார் ஏழை மக்களுக்குப் பயன்தரக் கூடிய சில தீர்மானங்களைப் பத்திரிகைகளின் வாயிலாகவும், துண்டுப் பிரசுரங்களின் வாயிலாகவும் முன்னரே வெளியிட்டிருந்ததோடு மகாநாட்டிலும் ஏராளமான துண்டுப் பிரசுரங்களை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வழங்கியிருந்தார். மகாநாட்டுப் பிரதிநிதிகளும் காட்சியாளர்களும் அத்தீர்மானங்கள் விவாதத்திற்கு வருவதை வெகு ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். கடைசியில் மிகுந்த ஏமாற்றம் அடைந்து விட்டார்கள். ஏன்? முதல்நாள் சடங்குகள் முடிந்தவுடன் இரண்டாம் நாள் பிற்பகலில் மாத்திரமே மகாநாடு கூட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. பிராமணர்களை ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியில் சேர்த்துக்கொள்ளும் தீர்மானத்தின் மீது வீண் காலம் கடத்தப்பட்டது. முக்கால்மணி நேர ஓய்வுக்குப் பின்னர்

மறுபடியும் நிர்வாகக் கமிட்டி அங்கத்தினர் தேர்தலில் வீண் காலங் கடத்தப்பட்டது. கடைசியில் நேரமாகிவிட்டது என்றும், எல்லாத் தீர்மானங்களும் புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற நிர்வாகக் கமிட்டியில் டிசம்பர் மாதத்திற்குள் ஆலோசனை செய்யப்படும் என்றும் சாக்குப்போக்குகளைக் காட்டி மகாநாட்டை முடித்துவிட்டனர். தாக்ஷண்ய வசப்பட்ட தோழர் ஈ. வெ. ராமசாமியாரும் ஏமாற்றத்துடன் 'சரி' சொல்லிவிட்டு எழுந்துபோனார். இதிலிருந்து ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி பணக்காரர்கள் கக்ஷி என்பது உறுதியாகிவிட்டதாகவே பலரும் தீர்மானித்துக் கொள்ளவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

இப்பொழுது நடைபெற்ற ஜஸ்டிஸ் மகாநாட்டில் மூன்றே மூன்று தீர்மானங்கள் மட்டும் நிறைவேற்றப்பட்டன. 1. பொப்பிலி ராஜாவின் கக்ஷித்தலைமை 2. பிராமணர்களுக்கு அக்கக்ஷியில் சேரும் விஷயத்தில் ஏற்பட்டிருந்த தடை நீக்கம் 3. நிர்வாக கமிட்டித் தேர்தல். தஞ்சை மகாநாட்டில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தால் பொப்பிலி ராஜாவின் தலைமை முறைப்படி உறுதியாகாமல் இருந்தது. அதை அவர் இப்பொழுது உறுதி செய்து கொண்டார். ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி இப்பொழுதுள்ள இழிநிலையில் அதற்கு அவர் தலைவராக வந்தது வரவேற்கத் தக்கது என்பதில் சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை. பொப்பிலி ராஜா பெரிய ஜமீன்தார். தனவந்தர். இளைஞர். நிர்வாகத் திறமையுடையவர் என்றும் தெரிகிறது. இத்தகைய ஒருவரை ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி தலைவராகப் பெற்றது போற்றத் தக்கதே. அக்கக்ஷியில் பிராமணர்களுக்குத் தடை இருந்தது ஒரு குறையே. எல்லா வகுப்பினருக்கும் நியாயம் வழங்குவதாகவுள்ள ஒரு பெரிய ஸ்தாபனத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பினரை மட்டும் ஒதுக்கிவைத்திருப்பது தர்க்கரீதிக்குப் பொருத்தமில்லை. எனவே காலப்போக்கை ஒட்டி அவர்கள் மீது விதிக்கப் பட்டிருந்த தடையை நீக்கிவிட்டது பெரிதும் பாராட்டத்தக்க விஷயம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. புதிய நிர்வாகக் கமிட்டி அங்கத்தினர் தேர்தல் நடக்கவேண்டியதும் முக்கியமே. ஆனால் இந்த மூன்று தீர்மானங்களின் பொருட்டு மகாநாட்டின் அரிய காலமாகிய இரண்டு நாட்களையும் வீணாக்கத் துணிந்தது அறிவுடைமை ஆகாது என்பதே நமது அபிப்பிராயம்.

"ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி உத்தியோக வேட்டைக் கக்ஷி" என்று ஒரு சிலர் பழி கூறுவதுண்டு. அக்கக்ஷியில் உள்ளவர்களிற் சிலர் நடந்துகொள்ளும் தோரணையே அப்பழிக்குக் காரணம் என்று கருதுகின்றோம். உண்மையில் ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி உயரிய—சமத்துவ தர்மத்தைத் தனது அடிப்படைக் கொள்கையாகக் கொண்டிருக்கிறது என்பதில் ஐயம் இல்லை. அதை நடைமுறையில் கொண்டுவர இப்பொழுதுள்ள தலைவர்கள் சிரத்தை காட்டுகின்றார்கள் இல்லை. அரசாங்க உத்தியோகங்களை ஏற்பது எவ்விதத்திலும் தவறாகாது. ஆனால் ஏழைமக்களின் நலங்கருதித் தங்களாலான வரை எல்லாரும் சிறிது தியாக வுணர்வுடன் தொண்டாற்ற முற்படவேண்டும். விவசாயிகள்—தொழி

லாளர்கள் முதலியவர்களின் முன்னேற்றங்களை முதன்மையாகக் கருதுதல் வேண்டும். சிறந்த நிர்மாணத் திட்டங்களை வகுத்துக் கொண்டு அவற்றை நிறைவேற்றி வைக்கப் பாடுபடவேண்டும். ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியில் இப்போது தியாக உணர்வு படைத்த தலைவர்கள் இல்லை என்றே சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. தோழர் ஈ. வெ. ராமசாமியாரின் தீர்மானங்கள் மகாநாட்டார் கொண்டுவரக் கருதிய வேறு பல தீர்மானங்களைக் கூட நிறைவேற்றி வைக்கமுடியாத நிலைமையை ஏற்படுத்திவிட்டன என்பது பகிரங்க ரகஸியம். மகாநாட்டுத் தலைவர் கனம் பொப்பிலி ராஜா வாக்குறுதி செய்தபடி டிசம்பர் மாத இறுதிக்குள்ளேனும் ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியினர் ஏழைமக்கட்குப் பயன் தரத்தக்க நல்ல நிர்மாணத் திட்டங்களை வகுத்துக்கொண்டு ஜனங்களிடையே தொண்டாற்ற முற்படுவார்களா என்பதைப் பொறுத்திருந்து பார்க்க வேண்டும்.

கோவை மகாநாடு

சென்னையில் ஜஸ்டிஸ் கக்ஷி மகாநாடு நடைபெற்ற தேதிகளிலேயே கோயமுத்தூரில் சென்னை மாகாணக் காங்கிரஸ் மகாநாடும் நடைபெற்றது. ஸ்ரீமான் சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார் அம்மகாநாட்டில் தலைமை வகித்தார். கோவைஜில்லா போர்டு தலைவரும் ராஜாங்க சபை அங்கத்தினருமான கனம் வி. சி. வெள்ளியங்கிரி கவுண்டர் வரவேற்புக் கழகத் தலைவராயிருந்தார். இரண்டாவது சட்டமறுப்பு இயக்கத்திற்குப் பின்னர் முதன் முதலாகக் கூடும் தமிழ் மாகாணக் காங்கிரஸ் மகாநாடு இதுவேயாகும். இம்மகாநாட்டில் வரவேற்புக் கழகத் தலைவரும், மகாநாட்டுத் தலைவரும் செய்துள்ள சொற்பொழிவுகள் பெரிதும் குறிப்பிடத் தக்கவையாகும். கனம் வெள்ளியங்கிரி கவுண்டர் அவர்கள், காங்கிரஸ் சென்ற சத்தியாக்கிரகப் போரில் தோல்வி அடையவில்லை என்றும், தேசிய உணர்ச்சி உள்ளவர்கள் சட்ட சபைகளில் இருக்கவேண்டும் என்றும், கருத்து வேற்றுமைகளைப் பாராட்டாமல் எல்லாரும் இச்சமயத்தில் காங்கிரஸுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்றும், காங்கிரஸ் எல்லா வகுப்பாருக்கும் உரிமையுடைய ஸ்தாபனம் என்றும், இது தியாகிகள் நிறைந்த ஸ்தாபனம் என்றும் வெகு தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். மகாநாட்டுத் தலைவர் ஸ்ரீமான் சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒருமையாக ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்றும், காங்கிரஸ் ஸ்தாபனங்களின் மறு அமைப்பைப் பற்றியும், நிர்மாணத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும் என்றும் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் கூறினார். கதரின் சிறப்பைப் பற்றியும், சுதேசி என்ற பதத்தின் பொருளைப் பற்றியும் ஸ்ரீமான் ஆச்சாரியார் எடுத்துக் காட்டியதை நேயர்கள் நன்கு உணர்ந்திருப்பார்கள் என்றே நம்புகின்றோம். ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் தீண்டாமை விலக்குச் சம்பந்தமாகவும், மற்றும் சமூகத்திலுள்ள தீய

வழக்க ஒழுக்கங்களை நீக்கும் விஷயமாகவும் வெளியிட்ட கருத்துக்களைச் சீர்திருத்த வாதிகள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்றே நம்புகின்றோம். அவர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கட்குக் கல்வி போதிக்கவும் அவர்களது பொருளாதார நிலையை உயர்த்தவும் செய்யும் முயற்சியை விட மதத்தில் சமத்துவம் அளிக்கும் முயற்சியே விசேஷமானது என்று கூறுகிறார். "அவர்களுக்கு முதலில் வேண்டியது மத உரிமை. மற்றவை இரண்டாம் பக்ஷம்" என்ற வாதம் எம்மால் ஏற்றுக்கொள்கூடவில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கட்குக் கல்வியறிவும் பொருளாதார நிலையும் உயர்ந்து விட்டால் எல்லா வகையிலும் மேம்பாடு அடைந்து விடுவார்கள் என்பதே நமது அபிப்பிராயம். எக்குலத்தினராயினும் அறிவுடையவரையும், பணமுடைய வரையும் எல்லாரும் போற்றி வரவேற்பார்கள் என்பது அநுபவம். டாக்டர் அம்பெத்கார், ராவ்பகதூர் எம். ஸி. ராஜா, சிவராஜ், சுவாமி சகஜானந்தம் போன்றவர்களை யாராலும் அந்தஸ்தில் குறைந்தவர்கள் என்று சொல்லிவிடமுடியாது. ஏனைய தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கேவலமாக மதிக்கப்படுவதற்கு அவர்கள் கல்வியறிவில்லாமலும், வறுமையிலும் ஆழ்ந்திருப்பதே முக்கிய காரணமாகும். டாக்டர் அம்பெத்கார் போன்றவர் மற்றவர்களால் உயர்வாக மதிக்கப்படுவதற்குரிய காரணம் சமய சமத்துவம் பெற்றுவிட்டதினாலா என்று ஸ்ரீமான் ஆச்சாரியாரைக் கேட்கின்றோம். மதஉரிமைக்குச் சட்டஞ் செய்வது ஆபத்து என்று ஸ்ரீமான் ஆச்சாரியார் கூறினார். இதன்மூலம் வைதிகருக்குத் தைரியமும் தேறுதலும் கூறினார். இனிமேல் காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்ட சபைகளுக்குச் சென்று சமய-சமூக சம்பந்தமான சட்டங்களைச் செய்ய மாட்டார்கள் என்று அவர் கூறுவது ஏன்? என்று விளங்கவில்லை. வைதிகர்கள் தங்கள் ஓட்டுக்களைக் கொடுக்கமாட்டார்கள் என்று அஞ்சியே ஸ்ரீமான் ஆச்சாரியார் இங்ஙனம் கூறினார் என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. ஆலயப் பிரவேச மசோதாவுக்கு இரவு பகல் ஆதரவு தேடிய ஸ்ரீமான் ஆச்சாரியார் தேர்தல் சமயத்தில் அஞ்சிப் பின் வாங்கிக்கொண்டது ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. கோவை மகாநாட்டில் நிறைவேறிய நூல் சந்தா விஷயமான சமரசத் தீர்மானம் ஒன்று தவிர மற்றத் தீர்மானங்களெல்லாம் பெரிதும் போற்றத்தக்கவை. எல்லாக் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் நான்கணாச் சந்தாவுக்குப் பதிலாக நூலைச் சந்தாவாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது காந்தியடிகள் விருப்பம். இது அநுபவசாத்தியமானதில்லை. எனவே கோவை மகாநாடு சாதாரண அங்கத்தினர்கள் நான்கணாச் செலுத்தினால் போதும் என்றும், நிர்வாகப் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள் நூல் சந்தாச் செலுத்தியாகவேண்டும் என்றும் ஒரு சமரசத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. இதுவும் காங்கிரஸின் அங்கபலத்தைக் குறைக்கும் என்பதே நமது கருத்து.

ஓம் தத் ஸத்.

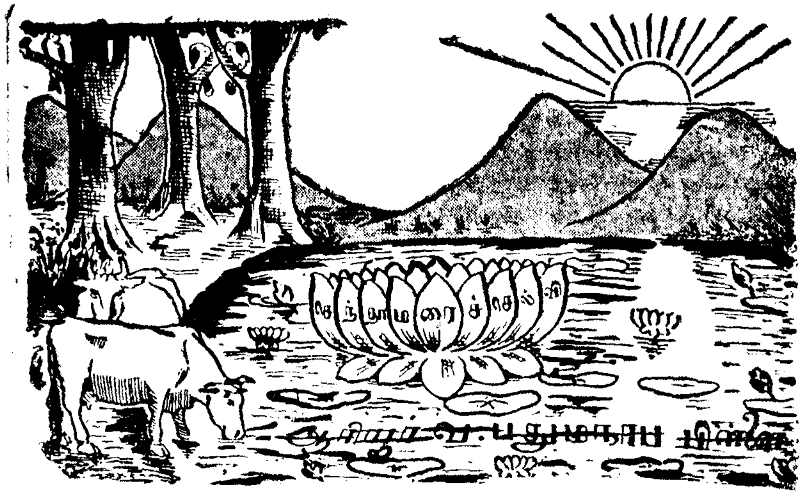

மலர்களுள் தலைமை பெற்ற மலராசியே! தெளிந்த தண்ணீரிடை மலர்ந்த சுகந்த மண மலரே! இயற்கையழகிற் சிறந்த குளத்தின் நீல நீரின் மேலே—பச்சைப் பசேலென்று படர்ந்து தண்ணீர்த்துளிகளாகிய வெண்முத்துகளைத் தாங்கி நிற்கும் மரகத இலையின் மேலே—இரத்தினம் போன்று சிவந்த இதழ்களை விரித்துச் சிரித்து நிற்கும் செந்தாமரைச் செல்வியே! இயற்கையழகின் உறைவிடமே! எத்தகைய அடைமொழியுமின்றி—'மலர்' என்று கூறுமளவிலேயே குறிப்பிடப்படும் தனிப்பெருஞ் சிறப்புடைய செந்தாமரைச் சுந்தரியே! கண்டோர் மனத்தில் தெய்விகக்காதலைப் பெருக்கிக் களிப்பூட்டும் கட்டழகியே! கண்ட கணத்திலேயே எனது கண்களின் வழியே உட்புகுந்து இருதய கமலத்தில் குடியேறிவிட்ட இணையற்ற மனோரஞ்சனியே! 'கண்டதும் தோன்றும் காதல்' என்னும் தத்துவத்தின் உண்மையை, இன்றே இனிது உணர்ந்து கொண்டேன்!

நீ மானிடர் மனத்தை மட்டுமோ கவர்ந்து கொள்கிறாய்? எல்லாப் பொருள்களையும் படைக்கத் தொடங்கிய நான்முகன், உன்னைப் படைத்தவுடன் உனது அற்புத அழகைக்கண்டு—உன்னிடம் அன்பு மிகுந்து—உன்னையே தனக்கு உரிய ஆசனமாகக் கொண்டுவிட்டானே! அவ்வளவுடன் அவன் திருப்தி அடைந்தானா? உனக்கே சிறப்பாக உரிய பெயரையும், தனக்கும் உரிய சிறப்புப் பெயராகச் செய்துகொண்டுவிட்டானே! உன்மேல் கம்பீரமாக அமர்ந்துகொண்டன்றோ, அப்பிரமன் இன்றும் உலகத்து உயிர்களைப் படைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்! இயற்கையழகில் இணையற்று விளங்கும் உன்னை நான்முகன் தனக்கு உரிய ஆசனமாகச் செய்து கொண்டு விட்டதைக் கண்டு அவனது ஆருயிர்த்தலைவியாகிய கலைமகள் ஆத்திரம் மிகுந்து—உனக்குப் போட்டியாக வெண்டாமரையைப் படைத்து—தனக்கு உரிய ஆசனமாக அமைத்துக்கொண்டாளன்றோ? உனது சக்களத்தியாகிய வெண்டாமரைக்கு இயற்கையிலில்லாத அழகை செயற்கையாலேனும் அளிக்கக் கருதிய கலைமகள், தனது திருமேனியையும் தனது சேலையையும் வெண்மையாகச் செய்து கொண்டுவிட்டாலும், அவள் உன்னிடம் கொண்ட பேராசையை முற்றும் மறந்துவிட முடியாததனாலேயே யன்றோ, தனது பவளவாய் கைகள் கால்கள் முதலிய அவயவங்களை உன்னுடைய நிறமுடையனவாகச் செய்து கொண்டு விட்டாள்!

அவளது மாமியாகிய திருமகள் திருப்பாற்கடலில் தோன்றியவுடனே, உன்னையேயன்றோ தனக்கு உரிய ஆசனமாகச் செய்துகொண்டு விட்டாள்! அவ்வன்னை உன்னைத் தனக்கு உரிய ஆசனமாக தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டதோடு திருப்திப்பட்டு நிற்கலாகாதா? ஏனைய தேவிமா ரெல்லோரும் தத்தமக்கு உரிய சக்திகளுக்கு அறிகுறிகளாகப் பல வகைப்பட்ட படைகளையும் தத்தம் கரங்களில் பற்றிக்கொண்டிருக்க, அழகுச் செல்வத்திற்குத் தனிப் பெருந்தலைமை பூண்ட திருமகள் மட்டும், கண்ட கணத்திலேயே காண்போர் மனத்தை எளிதில் அடிமை கொண்டு விடக்கூடிய பேராற்றல் வாய்ந்த உன்னையேயன்றோ தனது, இருகரங்களிலும் பெருவிருப்புடன் பற்றிக்கொண்டு விளங்குகிறாள்! திருமாலின் திருக்கண்கள் திருவாய் திருக்கைகள் திருவடிகள் முதலிய திருவவயவங்கள் உனது நிறத்தைப் பெற்றிருப்பதோடு, நீயும் முதன்முதலில் அவரது திருவுந்தியில் தோன்றி அழகுபெறச் சிறந்து விளங்குவதனாலேயே, அவரையே அத்திருமகள் தனது ஆருயிர்த்தலைவராகக் கொண்டு—உனது ஒப்புயர்வற்ற அற்புதப் பேரழகை இரவும் பகலும் எந்நேரத்திலும் இடைவிடாமல் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதாகவே—அவரது திருமார்பிலும் குடிபுகுந்து விட்டாள்போலும்! திருமாலும் திருமாதும் அவர்களது செல்வப் புதல்வனாகிய நான்முகனும் உன்னிடம் கொண்டு விட்ட பேரன்பை, சிற்றறிவினனாகிய என்னால் எவ்வாறு விரித்துரைக்கக் கூடும்? 'பத்மநாபன்' 'செந்தாமரைக் கண்ணன்' எனும் திருநாமங்களை திருமாலும்; 'தாமரையாள்' 'பத்மாசனி' எனும் திருநாமங்களைத் திருமகளும்; 'பங்கயத்தோன்' 'கமலாசனன்' எனும் திருநாமங்களை நான்முகனும் தத்தமக்கே உரிய சிறப்புப் பெயர்களாகக் கொண்டிருப்பது, உனது ஒப்புயர்வற்ற பேரழகின் தனிப் பெருஞ் சிறப்பை உலகத்தினருக்கு உணர்த்துவதற்காகவே யன்றோ!

சிந்தைக்கினிய செந்தாமரைச் செல்வியே! உயிர்களைக் காக்கும் கடவுளும் படைக்குங் கடவுளும் அழகின் பேரரசியுமே உன்னைக் கண்டு மதிமயங்கி காதல் மிகுந்து நின்றார்களென்றால், உன்னைக் கண்டு நான் மதிமயங்கி நிற்பதில் என்ன அதிசயம்? கருணைக்கடலாகிய திருமாலின் குளிர்ச்சி மிகுந்த திருவுந்தியிற் பிறந்து—அருள் மிகுந்த குளிர்ந்த திருவுள்ளத்தை உடைய திருமகளின் திருக்கைகளை அடைந்து — எப்பொழுதும் குளிர்ந்திருக்கும் குளிர் மலர்ச் செல்வியாகிய நீ, வையத்து உயிர்களைக் கொடிய வெய்யிலால் வாட்டுவதன் பயனாக 'வெங்கதிரோன்' எனும் பெயர் பெற்ற கதிரவனைக் கண்டவுடனே அகம் மலர்ந்து கலகல வென்று சிரித்து இதழ்களை விரித்து இன்புறுவதும், உனது தலைவியாகிய திருமகளுடன் பிறந்து உலகத்தாரைத் தனது குளிர்ந்த கிரணங்களால் பெருமகிழ் வூட்டும் சந்திரன், நீல வானில் தோன்றித் தனது அமுதநிலவைப் பரப்புவதற்கும் முன்பே, நாணமும் வெட்கமும் மிகுந்து, விரிந்திருந்த இதழ்களையும் மூடிக்கொண்டு விடுவதும் என்ன அதிசயம்! கொடிய கிரணங்களை உடைய கதிரவனை சிரித்த முகத்துடன் வரவேற்கும் நீ, குளிர்ந்த கிரணங்களை உடைய சந்திரனைக் கண்டு முகத்தை மூடிக்கொள்வானேன்? ஆம்! அறிந்தேன்! அறிந்தேன்!! நீ கேவலம் நிலையாத—பகட்

டான—வெளிபழகைக் கண்டு மதி மயங்கி விடுபவனல்ல என்பதையும்; உண்மையான—என்றும் மாறாத—மாசற்ற தூய்மை வாய்ந்த—தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சீரிய அழகையே மனமார விரும்புபவள் என்பதையும் உணர்ந்து கொண்டேன்! அதனாலேயே, பிரிந்த காதலர்களிடம் சிறிதும் கருணையின்றி அவர்களைப் பெரிதும் துன்புறுத்துபவனும் மாறி மாறித் தேய்ந்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலையில்லாத அழகை உடையவனும் உள்ளத்தூய்மையின்றி கள்ளக் காதலை விரும்பி அவமான மடைந்தவனுமாகிய சந்திரனது முகத்தைப் பார்க்கவும் வெட்கம் கொண்டு, உலகத்து உயிர்களை வாழ்விப்பவனும் என்றும் குன்றாமல் நிலைநிற்கும் அழகனும் குற்ற மற்ற தூய தெய்வத்தன்மை பொருந்தியவனும் மெய்யன்பர்களால் மூன்று வேளைகளிலும் பெரிதும் போற்றப்படுபவனுமாகிய கதிரவனையே விரும்பி நிற்கிறாய் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு விட்டேன்.

கண்களுக்கும் கருத்துக்கும் ஒருங்கே பெருங்களிப் பூட்டும் கமல சுந்தரியே! உனது கணவன் உன்னிடம் பேரன்புடையவன் என்பதை நானும் அறிவேன். எனினும், உனது தாயாகிய தண்ணீரை விட்டு குளக்கரையாகிய நிலத்தில் சில கணங்கள் கிடந்தால், உன்னால் காதலிக்கப்பட்ட உனது கணவனே, தனது நெருப்புத்தன்மை வாய்ந்த கொடிய கிரணங்களை உனது அழகிய மெல்லிய மேனியின்மேலும் செலுத்தி, உன்னையும் கருணையின்றி உலர்த்தி விடுகின்றானே! அத்தகைய அருளற்றவனிடம், நீ ஏன் உனது சித்தத்தைச் செலுத்துகிறாய்? மேலும், உனது தாயாராகிய தண்ணீரிடமும் சிறிதும் கருணையின்றி, அந்நீரையும் அவன் தினந்தோறும் உறிஞ்சிக் கொண்டிருக்கும் உண்மை உனக்குத் தெரியாதா? உனது தாயாகிய தண்ணீரை நித்த நித்தம் உறிஞ்சிக் கொண்டிருப்பவனிடம், நீ காதல் கொள்வது முறைதானா? ஓகோ! உணர்ந்தேன்! உணர்ந்தேன்!! உனது காதலனாகிய கதிரவனிடம் உன்னைக் காப்பாற்றக் கூடிய குளிர்ச்சி இல்லாதவாறு பரமன் அவனைப் படைத்து விட்டதனாலேயே, அவனொருவனால் மட்டும் உன்னைக் காப்பாற்ற முடியாமல், அவன் உனது தாயிடமே உன்னை விட்டு வைத்திருக்கிறானென்று நீ எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறாய் போலும்! ஆமாம்! சிந்தைக்கினிய செல்வக் காதலியை மாமியார் வீட்டிலே வாழ விட்டுவிட்டு, தானும் மாமியார் வீட்டு இன்பத்தை தினந்தோறும் பேரார்வத்துடன் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பது உனது காதலனாகிய கதிரவனுக்குப் பேரின்பமாகத் தோன்றுகிறது போலும்! அத்தகைய பாக்கியம் கிடைப்பது, மிக மிக அருமையேயன்றோ? எனினும், 'வெய்யோன்' எனும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றுள்ள உனது காதலன் கொடுமையை நீ அறியாய்! எப்பொழுதும் நீ உல்லாசமாகக் குளிர்ந்த நீரின்மேலேயே மிதந்து கொண்டிருப்பதால், அவனது வெய்யிலின் கொடுமை உனக்குத் தெரியாமலிருக்கிறது! உன்னைப்போல் நானும் எப்பொழுதும் நீரின்மேலேயே மிதந்து கொண்டிருக்கக் கூடுமானால், நானும் கதிரவனிடம் அன்பு கொள்வேன். கருணை கூர்ந்து, அத்தகைய சக்தியை எனக்கும் அளித்தருள நீ மனம் இரங்கியருள்வாயோ?

மலரினத்தில் தனிமுடி தரித்து அரசாளும் அழகிற் சிறந்த செந்தாமரை யரசியே! 'தங்கம் உருகித் தழல் குழைத்துத் தேனாக்கி எங்கும் பரப்பியது' போன்ற காலையிளங் கதிரவனின் பொன்னொளியிலே, நீயும் உனது சிவந்த மேனியைச் செம்பொன் மேனியாக்கிக் கொண்டு—பச்சிலையாகிய மரகதமணி

பாசனத்தின் மேலிருந்து—மெல்லிய காற்றில் உல்லாசமாக நடனம் செய்யும் மோகனக் காட்சியைப் பார்க்கப் பார்க்க, எனது கண்கள் மட்டுமேயன்றி ஆத்மாவுங்கூட பரமானந்த பரவசமடைகிறதே! இரவின் இருளைக் கண்டு அஞ்சி இரவில் குவிந்து நிற்கும் நீ, பகலின் ஒளியைக் கண்டவுடனே இதழ்களை விரித்து, சிரித்த முகத்துடன் செங்கதிரோனை வரவேற்கிறாய்! உனது இவ்வியல்பு எனது மனத்தில் ஒரு சிறந்த படிப்பினையை உணர்த்துகிறது. மெய்யறிவில்லாத வீணர்களைக் காணுந்தோறும் அவர்களிடம் நெருங்காமல் விலகி நின்று, மெய்யறிவுடைய உண்மையன்பர்களைக் காணுந்தோறும் அவர்களிடம் நெருங்கி அளவளாவிக் கலந்து பழகி உயிர்க்கு உறுதி பயக்கக்கூடிய அரும் பொருள்களைக் கேட்டறிந்து மகிழவேண்டும்—என்னும் சீரிய படிப்பினையை உன்னிடமிருந்து உணர்ந்து கொண்டேன்! நிலையற்ற பொய்யின்பப் பொருள்களில் மையல் கொள்விக்கும் அஞ்ஞானத்தில் மயங்காது, என்றும் குன்றாமல் நிலைபெற நிற்கும் மெய்யின்பத்தை ஊட்டக்கூடிய அரும் பொருள்களையே விரும்பி நிற்கவேண்டும்—என்னும் தத்துவத்தைக் கற்பிக்கும் நீ, அழகிற் சிறந்த செல்வியாக மட்டுமன்றி அறிவிற்சிறந்த ஆசிரியையாகவும் விளங்குகிறாய்! நீ பூமியிற் பிறந்தும் எப்பொழுதும் வானத்தையே நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறாய்! அவ்வியல்பு 'மெய்யறிவை மயக்கும் பொய்யின்பங்கள் நிறைந்துள்ள இம்மண்ணுலகில் வினைப்பயனால் பிறக்க நேர்ந்திருப்பினும், மீண்டும் ஆசைப் பேய்க்கு அடிமைப்பட்டு அமைதி இழந்து அகம் கலங்கி நிற்காமல், மறுமையில் விண்ணவர் பெருமானாகிய இறைவனது இன்னருளைப் பெற்று உய்வதற்கு உரிய சீரிய முயற்சிகளில், இம்மையிலேயே மனமார்ந்த உண்மைப் பக்தியுடன் தலைப்படவேண்டும்,—என்னும் உண்மையை எனது மனத்திற்கு இனிது விளக்கிக் காட்டுகின்றது. அது மட்டுமா! புன்னகையின் தத்துவத்தைப் பூவுலகுக்கு விளக்கிக் காட்டும் இன்பமலர்ச் செல்வியே! என்றும்—எந்நிலையிலும்—எத்தகைய கொடிய சோதனைகளுக்கு உட்பட நேர்ந்தாலும்—இறைவனது திருவிளையாட்டை எண்ணி எண்ணி எப்பொழுதும் நகைமுகத்துடனேயே இருக்கக்கூடிய மன உறுதியுடன் காலங்கழிப்பது மெய்யன்பர்களுக்கு உரிய இலக்கணம் என்பதையும், உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் உனது ஒப்புயர்வற்ற அற்புத ஜகன்மோகன சிங்காரப் புன்சிரிப்பு எனக்கு இனிது உணர்த்துகிறது.

நீல நீரில்—பச்சிலையின் மேல்—கம்பீரமாக நிற்கும் செங்கமல மலர்ச் செல்வியே! உனது தாயாகிய தண்ணீரிலே, தவளைகள் மீன்கள் நண்டுகள் முதலிய பிராணிகளும் உன்னுடன் வசிக்கின்றன. ஆயினும், உனது அழகைக் கண்ணாரக் கண்டு களிக்கக்கூடிய ரஸிகத்தன்மை, அவற்றுள் எதற்குமில்லை; உண்ண உண்ணத் தெவிட்டாத ஒப்புயர்வற்ற இனிய சுவையை உடைய செந்தேனை நீ வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய் என்னும் உண்மையையும் அவ்வற்பப் பிராணிகள் அறிவதுமில்லை. அவ்வற்பப்பிராணிகள் உன் காம்பை அசைப்பதையும் உன் மேல் விழுந்து மோதுவதையும் நீயும் சிறிதும் மதிப்பதுமில்லை. எங்கிருந்தோ பறந்து வந்து சேரும் பெண்வண்டுகளாகிய அளிகளைப் பெருமகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்று, உன்னிடம் நீ வைத்துக்கொண்டுள்ள இனிய செந்தேனாகிய விருந்தை அவற்றிற்குப் பேரன்புடன் அளித்து மகிழ்விக்கிறாய்! மென்மையிற் சிறந்த செம்மேனியளாகிய உனக்கு எத்தகைய சிரமமும் ஏற்படாதவாறு, நீ அளிக்கும் செந்தேன் விருந்தை உண்டு இன்ப வெறி கொள்ளும் அவ்வண்டுகள், சங்கீதப் பித்து மிகுந்தவர்களைப்

போல் செவிக்கினிய பண் பாடத் தொடங்கி விடுகின்றன. மெய்யறிவிற் சிறந்த அன்பர்கள் வசிக்கும் இடத்திலேயே சிற்றறிவும் ஆணவமும் உடைய சிறியோரும் வசிப்பினும், அம் மெய்யன்பர்களின் அருமையும் பெருமையும் அச் சிறியோர் அறிந்து கொள்வதில்லை; அம் மெய்யன்பர்களுடன் கலந்து பழகி மெய்யின்பப் பொருள்களை உணர்ந்து மகிழ விரும்புவதுமில்லை. அவ்வன்பர்களது அரும் பெருஞ் சிறப்பைக் கேள்வியுற்று எங்கிருந்தோ அவர்களை நாடி வரும் நல்லோர், அவர்களை அடுத்து அரும் பொருள்களைக் கேட்டு உணர்ந்து சொல்லாலும் எழுத்தாலும் உணர்த்த வொண்ணாத எல்லையற்ற பெருமகிழ்ச்சியை அனுபவிக்கின்றனரன்றோ! இவ்வுண்மையை, உன்னிடம் செந்தேன் விருந்துண்டு மகிழ்ச்சி பொங்கப் பண்பாடும் பொன் வண்டுகள் எனக்கு நினைவூட்டுகின்றன.

பெற்ற தாயாகிய தண்ணீருக்கும் பெருமையளிக்கும் அருமைப் புதல்வியாகிய செந்தாமரைச் செல்வியே! அழகுக் காரசியாகிய உன்னை எப்பொழுதும் தன் மேல் சுமந்துகொண்டிருக்கும் அன்னையாகிய தண்ணீருக்கு, உன்னை ஆசை தீரக் கட்டித் தழுவி முத்தமிட்டுக் கொஞ்சிக் குலவக் கூடிய பாக்கியம் ஒருநாளும் வாய்ப்பதேயில்லை!

பெற்றெடுத்த தாயாகிய தண்ணீர் பொங்கிப் பெருகும் பேரன்பினால் உன்னை ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ள முயன்றால், நீ அதற்கு இணங்காமல் நீருக்கு மேலே கிளம்பி—உனது சிந்தையைக் கவர்ந்துகொண்ட இன்னுயிர்க் காதலனாகிய செங்கதிரோனையே மிகுந்த காதலுடன் நோக்கி—அவனது செம்பொற்கிரணங்களைப் பேராவலோடு அள்ளி அள்ளிப் பருகி, களிவெறி கொண்டு துள்ளிக் குதிக்கிறாய்! எவ்வளவோ உயரத்திலுள்ள கதிரவனைக் கண்டு காதல் வெறிகொண்டு செருக்கு மிகுந்து நிற்கிறாய்! அன்னையின் பேரன்பையும் புறக்கணித்து, கதிரவனது காதலைப் பெறுவதிலேயே மனத்தைச் செலுத்தி ஒற்றைக்காலில் நின்று அருந்தவம் செய்து கொண்டிருக்கும் உன்னிடம் மனம் இரங்கி, செங்கதிர்ச் செல்வன் நீல வானத்தினின்றும் இறங்கி வந்து எக்காலத்தில் உன்னைத் தழுவியணைத்து உனது காதற்பிணியைத் தீர்க்கப் போகிறானோ, பார்க்கலாம்!

கண்டோர் கண்களையும் கருத்தையும் ஒருங்கே குளிர்விக்கும் தண்டாமரைச் செல்வியே! இரவும் பகலும் எந்நேரத்திலும் உன்னைத் தன் மடியின் மேல் வைத்துக்கொண்டு தாலாட்டிச் சீராட்டி வளர்க்கும் தண்ணீராகிய அன்னை உன்னை வலிந்து முத்தமிட முயன்றாலும் அவ்வன்பு முத்தத்தை

விரும்பாமல், அவ்வன்னையை விட்டுச் சிறிதுநேரம் பிரிந்திருந்தாலும் உன்னை அழுகவைத்துவிடக் கூடிய அருளற்ற கதிரவனிடம் நீ காதல் மிகுந்து அவனது காதல் முத்தத்தைப் பெற ஏங்கி நிற்பது எவ்வளவு பேதைமை! ஆயிரமாண்டுகள் காத்திருந்தாலும், உனது காதலன் உன்னிடம் நெருங்கி வந்து உன்னைத் தழுவியணைத்து முத்தமிட்டு உனது காதற்பிணியைத் தீர்க்க வல்லவனாவானோ? தாயைவிட்டுத் தனித்திருந்து, உனது காதல் தீயின் துணை கொண்டு கதிரவனது பெருஞ் சுடர்த் தீயை வெற்றி கொண்டுவிட முடியுமா என்பதைச் சிறிதேனும் சிந்தித்துப் பார்த்தாயா? உனது அன்னையின் தண்மையையும் உனது மென்மையையும் கதிரவனது வெம்மையையும் நன்கு—ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்காமல், நீ கதிரவனிடம் காதல் கொண்டுவிட்டதை நினைக்க நினைக்க எனக்கே சிரிப்பு வருகிறது!

உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் ஒப்புயர்வற்ற அற்புத அழகியே! இறைவன் படைத்த இந் நிலவுலகிலே, இயற்கையழகு மிகுந்த பொருள்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. இருப்பினும், இறைவனது இணையடிகளின் அழகுக்கும் தண்மைக்கும் மெய்யன்பர்களால் ஒப்பிட்டுக் கூறப்படும் தனிப் பெருஞ் சிறப்பு, உனக்கேயன்றோ உரியதாக இருக்கின்றது! அதுமட்டுமா? இவ்வுலகிலும் மற்றெவ்வுலகிலும் உள்ள அழகிலும் அன்பிலும் அருளிலும் தொன்மையிலும் புகழிலும் சக்தியிலும் இன்பத்திலும் மிகுந்தனவாகிய பொருள்கள் எல்லாவற்றையும்விட பல்லாயிர மடங்கு சிறந்து விளங்குவனவாகிய இறைவனது இணையடிகளின் திருப்பெயருடன், உனது திருப்பெயரும் மெய்யன்பர்களால் இணைக்கப்பட்டு விட்டிருப்பதை நினைக்க நினைக்க எனது மனம் பேரின்பக் கடலாடுகிறது! எவனுடைய திருவடிகள், ஒப்புயர்வற்ற தனிப்பெரும் புகழை உடையனவோ—எவனுடைய திருவடிகள், எல்லையற்ற காலமாக எண்ணிறந்த மெய்யன்பர்கள் உடல் உருக—உள்ளம் உருக—உயிர் உருகநின்று உண்மைப் பேரன்புடன் போற்றி மகிழ்ந்த துதிகளைப் பெற்ற தனிப்பெருஞ் சிறப்பை உடையனவோ—எவனுடைய திருவடிகள், என்றுங் குன்றாத மெய்ப் பேரின்பத்தை மெய்யன்பர்களுக்கு அளிக்கக் கூடிய தனிப்பெருஞ் சக்தியை உடையனவோ—எவனுடைய திருவடிகள், தம்மைச் சரணாகதி அடைந்தவர்களை தமது தலைவனே கைவிடக் கருதினும், தாம் கைவிட்டு விடாமல் காத்தருளக் கூடிய தனிப்பெருங் கருணையை உடையனவோ—எவனுடைய திருவடிகள், தம்மைச் சரணமடைந்து விட்டவர்களுக்கு, உலக வாழ்வில் நேரும் பலவகைப்பட்ட சோதனைகளில் சிறிதும் கலங்காமல் என்றும்—எக்காலத்திலும்—எந்நிலையிலும் மகிழ்ச்சியோடும் அமைதியோடும் இருக்கக் கூடிய மகத்தான மன உறுதியை அளிக்கக் கூடிய தனிப்பெரும் அருளை உடையனவோ, அத்தகைய அருட்பெருங் கடலாகிய ஆண்டவனது திருவடிகளுக்கு உவமையாகக் கூறப்படும் உனக்கு உரிய சிறப்புகளனைத்தையும் சிற்றறிவினனாகிய சிறியேனால் விரித்துரைக்கக் கூடுமோ?

அழகுக்கு அரசியாகிய அம்புயச் செல்வியே! எவ்வளவோ உயரத்திலிருக்கும் வெஞ்சுடர்க் கதிரவனை ஆராத பெருங்காதலோடு நோக்கி நோக்கி அவனது ஆலிங்கனசுகத்தில் பெருமோகங் கொண்டு பொழுது முழுதும் ஒற்றைத் தண்டின் மேல் நின்று—நீ கடுந்தவம் செய்து கொண்டிருப்பதால் என்ன பயன்? எவ்வளவு ஆயிரக் கணக்கான வருஷங்கள் பொறுமையுடன்

காத்திருந்தாலும், உனது காதல் என்றும்—சிறிதளவும்—நிறைவேறப் போவதில்லை என்னும் உண்மையை, உனது காதலனாகிய கதிரவன் அறிய ஆணையிட்டுக் கூறுகிறேன். உனது காதலனாகிய கதிரவனை இந்நிலவுலகில் தழுவி மகிழும் பேறு உனக்கு என்றும் வாய்க்கப் போவதில்லை என்பது உறுதியே என்னும் உண்மையை உணர்ந்து கொள்; எனினும், அதன் பொருட்டு நீ கருத்தழிந்து இங்கே கலங்கி நிற்கவேண்டாம்; உனது காதலனாகிய கதிரவனை தமது வலத்திருக் கண்ணில் ஒளித்துவைத்துக் கொண்டிருப்பவரும், அக் கதிரவனது குலத்தில் தோன்றிய மன்னர்கள் பலராலும் ஆராதிக்கப்பெற்றவரும், உனக்கும் எனக்கும் செங்கதிர்ச் செல்வனுக்கும் தனிப்பெருந் தலைவரு

மாகிய செங்கோலுடைய திரு அரங்கச் செல்வனாரது திருவடிகளில் உன்னைச் சேர்ப்பித்து விடுகிறேன். "ஆதித்யானாம் அஹம் விஷ்ணு: ஜ்யோதிஷாம் ரவி ரம்சுமான்"—எனும் ஸ்ரீ. கீதாசார்யரது திருவாக்கை உனக்கு அறிவுறுத்துகிறேன். "ஒளிகளில் நான் கதிர் சான்ற ஞாயிறு"—என்று பார்த்தனுக்குப் போர்க்களத்தில் அறிவுறுத்தியருளிய கண்ணபிரானாகிய திரு அரங்கச் செல்வனாரே உனது காதலனாகிய கதிரவனாவார் என்னும் உண்மையை உணர்ந்து கொண்டு, அப்பெருமானது திருவடிகளைத் தழுவி மகிழ இப்பொழுதே எனது கைகளில் வந்து அமர்ந்து கொள். உனது காதலனாகிய கதிரவனைக் காட்சியளிக்கும் கருணைவள்ளலாகிய திருவரங்கேசரது திருவடிகளில், நான் உன்னைச் சேர்ப்பித்து விடுகிறேன். உனது சிவந்த மேனி மட்டுமன்றி, குளிர்ந்த ஆத்மாவுங் கூட அப்பொழுதே உய்வடையக் கூடும். சிந்தைக் கினிய செந்தாமரைச் செல்வியே! உனது காதலனாகிய கதிரவனை நீல வானில் காட்சியளிக்கும் கருணைவள்ளலே, திரு வரங்கப் பெருநகரில் திரு அரங்கச் செல்வனாராக விளங்குகின்றாராதலின், அட்பெருமானது அழகிய திருவடிகளில் அடைக்கலம் புகுந்து ஆனந்தமடைய இப்பொழுதே என்னுடன் வந்துவிடு. உனது சம்மதமின்றி, உன்னை வலிந்து பற்றிப் பறித்தெடுக்க என் மனம் சிறிதும் துணியவில்லை. ஆதலின், நீயாகவே கரைக்கு வந்து சேர்ந்துவிடு"— என்று கூறி நின்றேன் நான்.

அவ்வேளையிலே, காற்றாகிய தூதுவனும் சற்று வேகமாக வீசவே, அச் செந்தாமரைச் செல்வியும் கரையோரத்தில் வந்து ஒதுங்கினள். அதுகண்டு

பெருமகிழ்வு கொண்ட சிறியேன், கரையில் அமர்த்து கொண்டு அச் செல்வியை ஆராத பேரன்போடு எடுத்து இருகரங்களிலும் ஏந்திக்கொண்டேன். அப்போது, அச்செல்வி என்னை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறலானள்:—

"அன்ப! எனது சிந்தைக்கினிய இன்னுயிர்க் காதலராகிய செங்கதிர்ச் செல்வரே திரு அரங்கப் பெருநகரில் அழகிய மணவாளப் பெருமானாக எழுந்தருளி யிருக்கின்றார் என்னும் உண்மையை, நீ தெரிவிப்பதற்கு முன்பே நான் நன்கு உணர்வேன். "திருக்கையிலே பிடித்த திவ்ய ஆயுதங்களும், வைத்து 'அஞ்சல்' என்ற கையும், கவித்த முடியும், முகமும், முறுவலும், ஆஸந பத்மத்திலே அழுத்தின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற நம் பெருமாள் நிலையே நமக்குத் தஞ்சம்"—எனும் மூமுட்சுப்படி வாக்கியத்தை நீ கேட்டதில்லையா? எமது குலத்தின் தனிப்பெருந்தலைவியே, இன்றும் திரு அரங்கச் செல்வனாரது திருவடிகளின் கீழ் பொற்றாமரை மலராகக் காட்சியளித்து நிற்பதை நீ கவனித்ததில்லையா? அம்பெருமானது திருவடிகளைத் தழுவி மகிழும் பேறு எனக்கும் கிடைக்கக் கூடுமானால், இப்பிறவியிலேயே எனது ஆன்மா உய்வடையக் கூடும். எனினும், அப் பெருமானது திருவுள்ளம் எவ்வாறிருக்கிறதோ, யாரறிவார்?

நேசா! என்றும் குன்றாத அழகும்-என்றும் தளராத அன்பும்—என்றும் மாறாத தண்ணருளும் உடையவன் எவனோ, அவனே அனைத்துயிர்க்கும் தனிப்பெருந் தலைவனாகிய ஆண்டவனாவான். அவனது திருவடி மலர்களை, தமது மனமலரில் இருத்தி என்றும்—எக்காலத்திலும்—எந்நிலையிலும் சிறிதும் குன்றாத உண்மைப் பேரன்புடன் வழிபடுவோரே, அவனது திருவுள்ளத்திற்கினிய மெய்யன்பர்களாவர். அழகிய இந்த நிலவுலகம் முழுவதும், அவன் உல்லாஸமாக உலவிக் கொண்டிருக்கும் மனோகரமான மலர்வனமாகும். இவ்வுலகிலுள்ள அழகிய பொருள்களனைத்தும் அவனுடைய உடைமைகளே; அன்புடையோர் அனைவரும் அவனுடைய அடிமைகளே. பிரதிபலன் கருதாத உறுதி நிலை தளராத—ஹிருதய பூர்வமான தூய மெய்ப் பக்தியே, இறைவனது இன்னருளை எளிதில் பெறுவிக்கக் கூடிய சீரிய நன்னெறியாகும்.

தோழா! நான் பிறந்ததும் நிற்பதும் சேற்றிலேயே எனினும், எனது சிந்தை முற்றும் வானத்தைப் பற்றியதே என்பதை நீ அறிந்துள்ளாயன்றோ? அவ்வண்ணமே, நீ பிறந்ததும் வாழ்வதும் மாயை வடிவமான கர்ம பூமியிலேயே எனினும், உனது சிந்தையை மட்டும் வானவர் நாயகராகிய செங்கோலுடைய திரு அரங்கச் செல்வனாரது திருவடிகளைப் பற்றிய சிந்தனையில் உறுதியாக நிலைத்து நிற்கச் செய்துவிட்டு, அவரது அடிமையாகவே நீ உலகில் வாழ்ந்திருந்து—அவரது திருவுள்ளத்திற்கு உகந்த துறையிலேயே—நீ செய்ய வேண்டிய பணிகளைச் செய்து கொண்டிரு. அப்பொழுது, உனது மனக் குரங்கு, திரு அரங்கச் செல்வனாரது திருவுளத்திற்கினிய சீரிய மலராக மாறிவிடும். திரு அரங்கேசரது திருவடி மலர்களில் உனது மனமலரை அடைக்கலப் பொருளாகச் செய்துவிட்டால், அப்புறம் உனது வாழ்வில் அயர்வு ஏது? பயம் ஏது? துயரம் ஏது? அன்று முதல், உனது மன—மலரில் உண்ண உண்ணத் தெவிட்டாத பக்திச் செந்தேன், ஊற்றுநீர் போல் மேன்மேலும் சுரந்து பெருகிக் கொண்டிருக்கு மென்பது உறுதி. இறைவனது

இன்னருளைப் பெற்றுய்யக் கூடிய வண்ணம் பக்தி—நெறியில் தம்மைப் பண்படுத்திக் கொள்வதொன்றே மனிதர்களின் உலக வாழ்க்கையின் தனிப் பெரும் நோக்கம் என்னும் பேருண்மையை உணர்ந்து கொள்வாய்!"

இவ்வாறு சிறிதும் எதிர்பாராவாறு, சிறியேற்குச் சீரிய பேருண்மைகளை அறிவுறுத்திய ஞானத்தாயாகிய செந்தாமரைச் செல்வியிடம் எனக்குள்ள நன்றியறிவை வெளியிடக் கருதியவனாய்—ஆர்வ மிகுதியினாலே என்னையும் மறந்து—அச் செம்மலராசியை எனது மார்போடு வைத்து அணைத்துக் கொண்டேன். அந்தோ! என்ன பயங்கரமான காட்சி! சிறியேனது சிந்தையைக் கவர்ந்த செந்தாமரைச் செல்வி—எனது கண்களுக்கும் கருத்துக்கும் ஒருங்கே பெருங்களிப் பூட்டிய செம்மலர்ச் சக்கரவர்த்தினி—சிறியேற்குச் சீரிய உண்மைப் பொருள்கள் பலவற்றைக் கருணை கூர்ந்து உணர்த்தியருளிய மெய்ஞ்ஞான ஆசிரியை, அடியேனது ஹிருதய கமலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவரங்கேசருடன் கலந்துகொண்டு விட்டதோடு திருப்தி அடைந்து விட்டவளைப்போல, தனது, அழகிய இதழ்களைத் தரையில் உதிர்த்து உருச் சிதைந்து மடிந்தாள்! அச் செந்தாமரைச் செல்வியை அடியேன் திரு அரங்கச் செல்வரிடம் கொண்டு செல்வதற்குள், அவளது அழகிய மேனி பெரிதும் வாடிவிடக் கூடுமென்று திருவுள்ளம் பற்றியே, அப்பெருமான் அடியேனது ஹிருதய கமலத்தில் இருந்த வண்ணமே அச் செம்மலர்ச் செல்விக்கு மோட்சம் அளித்தருளத் திருவுள்ளம் கொண்டுவிட்டார் போலும்!

"Funny" Magzin of India

(Bi-monthly) Published on the 5th & 20th

GIVES THE BEST OF EVERYTHING

Jokes, Stories, Serials, Humorous articles, Cartoons of great events and Competitions.

LUCKY NUMBER SCHEME & FREE PUZZLE PRIZE OUR ADDITIONAL FEATURES.

Price As. 1-6.

AVAILABLE AT ALL STALLS & NEWS AGENCIES.

or Apply to:—

The "Funny Magzin" Office,

No. 6, Lawyer Chinnathambi Mudali St.,

Sowcarpet, MADRAS.

கம்பர் கற்பும்—அகலிகை பொற்பும்.

(T. S. நாராயணஸ்வாமி.)

நண்பர்கள் சிலர்க்கு இத்தலைப்புப் பெயர் மலைப்பை உண்டாக்கும். அவர்கள் கலியுகத்தை நோவார்கள். அல்லது காந்தியடிகள், பூரி சங்கராசார்ய சுவாமிகள் கோட்பாடுகளுக்கு இணங்கி இவ்வாறு தன்னிலை மாறியதோ எனவும் வியப்படைவார்கள். விகடர் மேலாவது பழியைப் போட்டுப் பிரசண்டம் பேசுவார்கள். கம்பரைப்பற்றியோ தப்பாக நினைக்கவே மாட்டார்கள்.

நிற்க, இக்கட்டுரை முழுதும் உணர்ந்தவர்க்கு இவ்வித இடர் ஏற்படா என்பது எம் துணிபு.

சீதா, அகலியா, கண்ணகி, கோப்பெண்டு முதலியவர்கள் அறிஞரால் எடுத்துக் காட்டப்படும் பதிவிரதைகளாக விளங்குகின்றனர். அகலிகை கௌதம முனிவருடைய வாழ்க்கைத் துணையாவள். மிக்க வனப்புற்றவள். பிரமன் தனது தொழிலின் திறம் விஞ்சவே இவளைப் படைத்தான் என்று சொல்லுவதுண்டு. அகலிகையின் பேரழகினுக்கு இந்திரனும் மயங்கி மனதைப் பறி கொடுத்தான். சகல போகங்களையும் துறந்தான். அவளிடம் தனது எண்ணத்தை முற்றுவித்துக்கொள்ள அற்றம் பார்த்திருந்தான்.

அகலிகை கௌதம முனிவருக்குப் பணிவிடைகளை ஒழுங்காகச் செய்வாள். மனம், வாக்கு, மெய்யினால் அணுவளவும் தவறினவள் இல்லை. முனிவரும் அவளுடைய கற்பின் திறமை வியந்து அவள் மாட்டு மிக்க தலையளியுடையராய் இருந்தார்; ஒத்த இல்வாழ்க்கை இருவரும் நடாத்தி வந்தார். மனைமாட்சிக்கு மங்கலமாக ஒரு ஆண்மகவு உண்டாயிற்று. ஆனால் இவர்கள் மகிழ்ச்சி நீடித்திருக்கவில்லை.

ஒருநாள் இந்திரன், கௌதமர் அதிகாலையில் நீராடச் சென்றதும், முனிவரே திரும்பி வந்து விட்டதுபோல் நடித்து—அவருடைய வேடத்தை அணிந்து—வீட்டிற்குள் நுழைந்து அகலிகையைக் கெடுத்துச் சுகம் பெற்றான். முதலில் அறியாத அகலிகை இன்பத்தில் ஆழ்ந்தனள்; பிறகு இந்திரன் எனத் தெரிந்தும் இன்பச் செருக்கினால் மனத்தை அடக்க இயலாதவளாய்த் தாழ்ந்தனள். கம்பர்,

"புக்கவனோடும் காமப் புதுமண மதுவின் தேறல்
ஒக்க உண்டிருத்தலோடும் உணர்ந்தனள் உணர்ந்த பின்னும்
தக்கது அன்றுஎன்ன ஓராள் தாழ்ந்தனள் இருப்பத் தாழா
முக்கணான் அனைய ஆற்றல் முனிவனும் முடுகி வந்தான்."

என்று கவி அடுக்கி யிருக்கும் வார்த்தைகளையும், அழகையும் ஆழ்ந்த பொருளையும், சொல்பொருள் நயத்தையும் தெரிந்த அளவு கவனிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

புகுவதன் அருமையும், புகப்பெறாத இடமும், இலேசாகப் புகமுடியாததும் பலாத்காரமாகப் புகுந்ததும், தக்க சமயம் பார்த்துப் புகுந்ததும், தீவினை நயந்தே புகுந்ததும், புகுந்தது தகாது என்பதும் இன்ன பல பொருள்களைப் 'புக்கு' என்ற சொல்லைக்கொண்டு நயமாக விளக்குகிறார். 'அவளோடும்' என்றார்—அந்த அகலிகை, அத்தகைய பேரழகு வாய்ந்தவள் கற்புடைய மாது, 'முக்கணான் அனைய ஆற்றல் முனி'வனுடைய தாமபத்தினி, தன் மனக்கண் முன்விட்டு அகலாத ஒரு இன்ப வடிவு என்ற பல பொருளைச் சுட்டி உயர்வு படுத்தும் பொருட்டு. "காமப் புதுமண மதுவின் தேறல்"—என்று கொழுத்த காமத்தின் புதிய வாசனை உடைய மதுவாகிற கள்ளை எனத் தமிழ்மரபினுக்கு ஏற்பக் கூறினார்.

இதுகாறும் அநுபவித்து வந்த போகங்களைப் போன்றதல்ல. அவைகளைவிட மேலானது எவ்விதத்திலும் புதியது. மணம் பொருந்தியது. தெளிந்த கள்ளைப் போன்று இனியது. இன்பவெள்ள முற்றது. (இந்திரனால்) நீண்டகாலமாகக் காத்திருந்த வெள்ளம் என்று பல பொருள்பட அடுக்கிக் கூறுகிறார். அகலிகைக்கோ! இதுகாறும் எல்லா இன்பங்களையும் முனிந்த—முனிவரோடு அநுபவித்த இன்பம் அன்று தான் சிறிதும் நினைக்காததும், தெய்வ சங்கற்பத்தால் கிடைக்கப்பெற்றதெனவும் இன்பவெள்ளத்தை விசேஷப் படுத்துகிறார்.

இவ்வளவு அருமையாகக் கூறப்பட்ட பெரியதாகிய இன்பக் கூட்டமானது வாய்த்தது. வாய்த்துழி இருவர் மனமும் ஒத்திருக்க வில்லையானால் கூட்டத்திற்குச் சிறப்பின்று. எத்துணையும் இன்ப முற்றது என்றலாகாது என்ற பல உண்மைகளை விளக்க வந்தவர் 'ஒக்க' என்றும், தோல்வியும் வெறுப்பும் அடையாமல் அமைதியாக உண்டிருப்பதை 'உண்டிருத்தலோடும்' என்ற சில சொற்களாலே அழகுற அடுக்குகிறார். இத்துணையும் அகலிகை கௌதம முனிவர் என்றே பூரணமாக நம்பி இருந்தாளே அன்றி சிறிதும் ஐயம் கொள்ளவில்லை. கற்பின் வழியிற் சிறிதும் பிறழாத நிலை ஈதாகும்.

முடிவில் முனிவரன்று; இந்திரன் என உணர வேண்டிய நிலை வந்தது. அப்பொழுது கவி அகலிகை உணர்ந்தாளோ! உணர வில்லையோ!! என்ற ஐயம் நமக்கு நிகழாமல் "உணர்ந்தனள். உணர்ந்த பின்னும்" என்று கூறுகிறார். உணர்ந்துதான் கொண்டாளே உடனேயாவது விலகி இருக்க வேண்டும். ஓடி முனிவரை அடைந்து தன்னை அறியாமல் நடந்ததைக் கூறி சரண் புகலாம். நெடும் பழியையும் துடைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். அன்றி இந்திரனோடு இன்னும் இன்பத்தை நாடி யிருக்கலாம். தன்னுடைய கற்பு போய் விட்டதே என வருந்தி யிருக்கலாம். இந்திரனுக்குச் சாபம் கொடுத்திருக்கலாம். இவைகள் ஒன்றையும் செய்வதற்கு அவள் மனம் இடம் கொடுக்கவில்லை. செய்த காரியம் தக்கதா? அன்றித் தகாததா என்று அறிந்து கொள்ள வில்லையாம். மனம் தக்கது எனத் தீர்மானித்திருந்தால் முனிவர் வருவதற்குள்—அவர் அறியாமல் தேவலோகத்திற்கு ஓட இந்திரனுக்கு உறுதி கூறுவாள். தகாதென அறிந்தால் இந்திரனைச் சாம்பராக்கி யிருப்பாள். இவைகளையும் செய்யவில்லை. ஆனால் அமைந்து நல்லது தீது என்பன அற்றும், வேறு செயல் அற்றும் ஒருபாற் கோடாமல் இன்பவாரியில், மனமானது அமிழத் தாழ்ந்து போனாள். எக்காலத்திலும் காணா

முடியாத ஆழத்திலிருந்த அவளுக்கு அதே துயர்க்கடலும் ஆயிற்று. யாக்கையும் இந்திரன் மாட்டன்று—யாவராலும் உணர்த்த முடியாததொரு பரவசநிலையை அடைந்தது. இன்னும் பல பொருள்கள் தொனிக்கும்படியாக சித்திரிக்கிறார் கம்பர்.

* * * *

விசுவாமித்திரர் இராம இலக்குமணர் மூவரும் மிதிலாபுரி மதிலோரமாக நடக்கின்றார். வழியில் வெட்டவெளியாகப் பறந்த பூமியில் கருங்கல் ஒன்று காணப்பட்டது. அதை இராமனுடைய திருவடிக் கழல் ஒன்று ஒரு தட்டு தட்டிற்று. தட்டவே அகலிகை சாப விமோசனம் அடைந்து வெளிப்பட்டு நின்றாள்.

"கண்ட கல்மிசை காகுத்தன் கழற்றுகள் கதுவ
உண்ட பேதமை மயக்(கு) அற, வேறுபட்டு உருவம்
கொண்டு மெய்யுணர் பவன் கழல் கூடியது ஒப்ப
பண்டை வண்ணமாய் நின்றனள் மாமுனி பணிப்பான்."

எப்படி வெளிப்பட்டாள் என்பதைக் கவி அழகாக உவமானத்தோடு விளக்குகிறார்.

திருவடி பட்டது. பெண்களுக்கு இயற்கையில் உண்டான அறியாமையும் மாயா மயக்கமும் நீங்கின. பழைய வாசனையும் போயது. எனவே, எஞ்சி இருந்த பழைய உருவமும் (கல்) குணங்களும் வேறுபட்டன. படவே சற்குரு நாதனைச் சரண் அடைந்தவர் நிலை வந்தெய்தியது. பழி எல்லாம் பறந்தோடிற்று. ஸ்ரீ ராம மூர்த்தி தூய தன் பாதத்தால் அகலிகையைப் பரிசுத்தமாக்கினார். மனம், மெய், வாக்கினால் ஒத்து முனிவரோடிருந்த உத்தம நிலையை அடைந்ததை, "பண்டை வண்ணமாய்" என்று குறிக்கிறார் கவி.

அகலிகையை இராமன் அன்னை என்று அழைத்து இனியன பேசினான். பிறகு மூவரும் அகலிகையோடு நடந்து கௌதம முனிவருடைய ஆச்சிரமத்தை அடைந்தார். முனிவர் எல்லோரையும் வரவேற்றுத் தக்கபடி உபசரித்தார். விசுவாமித்திரர் நடந்த விவரங்களை முனிவர்க்கு எடுத்துக் கூறினார். "நெஞ்சினால் பிழைப்பிலாளை நீ அழைத்திடுக" என்று உள்ளத்தை விட்டுப் பேசுகிறார். கஞ்சமா முனிவனை ஒத்த கௌதம முனிவரும் கருத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டார்.

பின்னர் இராமன்—

"வணங்கினன் வலம்கொண்டு ஏத்தி மாசறு கற்பின் மிக்க,
அணங்கினை அவன் கைஈந்து."

என்றும் பலபடி உயர்த்திப் பேசுகிறார் கவி. இதனால் அகலிகை மாசற்ற கற்புடைய வனிதாமணி; அதனால் அவள் படைத்த பொற்பு அதிகம் எனப் போதரும்.

தமிழ் நாட்டுக் கற்பின் திட்டத்தை உணர்த்த வந்த கவி இம்மட்டோடு விட்டு விடவில்லை. மேலே கூறிய அகலிகையின் கற்பின் நிலையைப் பொருத்திப் பார்த்தால்—ஒருவன் விரும்பிய பெண்ணிடம்–அநுமதியின்றி அவள் கணவன் மாதிரி வேடம் தரித்து அவளை ஏமாற்றி வெற்றி அடையலாம்; அதனால் பாவம் உண்டாகாது; உண்டாயினும், கடவுளை வணங்கிப் போக்கிக் கொள்ளலாம் என்ற உண்மை, ஒன்றன்றி இருதிறத்தாருக்கும் ஒத்த தாகிப், பல தீமைகள் விளையும் என்று கிடைக்கிறது. உயர்ந்த தமிழ்நாட்டுக் கற்பினுக்கு இழுக்குண்டாகும் என்றும் கருதி:—

"மனையின் மாட்சியை அழித்திழி மாதவப் பன்னி,
கனையும் மேட்டுயர் கருங்கல் ஓர் வெள்ளிடைக் கண்டார்"

என கல்லைக் காணுவதற்கு முன்னே கூறினார். வெள்ளம் வருவதற்கு முன்பே அணைகோலி பீடிகை போட்டுக்கொள்ளுகிறார்.

அறங்களுள் தலை சிறந்தது மனைவாழ்க்கை. அதற்கும் மாட்சி பொருந்திய பெருமை தனியாக உண்டு. அப்பெருமையையே அழித்தவள் மிக இழிந்தவள். பெரிய பெரிய தவத்தைச் செய்த முனிவருடைய தர்ம பத்தினி என்று உயர்வோடு இகழ்ந்து கூறுகிறார். அத்தகைய பத்தினியாகிய அகலிகையை குறிக்கின்றதொரு கல்லை மூவரும் வெள்ளிடை விலங்கல் போலக் கண்டார்கள் என்று விளக்குகிறார். வெள்ளிடை விலங்கல் என்ற நியாயம் தொனிப் பொருளாகக் கிடைக்கிறது.

பல படியாக விசுவாமித்திரர், இராமன் இவர்கள் வாயிலாகவும் கவிதன் குறிப்பாகவும் உயர்த்திக் கூறிய பிறகு இப்படி இகழ்ந்து கூறுவதற்கு இடமே இல்லை. நாட்டின் கற்பின் நிலையை உணர்த்த வந்தவரே யன்றி அகலிகையை பழிக்கப் புகுந்தவர் அன்று. இதை நாம் நன்றாக உணரலாம்.

இதனால் கம்பர் தமிழ்நாட்டுக் கற்பின் திட்டத்தை (Standard) எவ்வளவு அழகாக வரையறுத்துக் கூறியிருக்கிறார் என்பதை உணர முடியுமே அன்றி வரைய இயலாது. எனவே—"கம்பர்–கற்பு" என உரைக்கப்பட்டது.

"கொங்கை தளரினும் கூந்தல் நரைப்பினும் வந்தல்—மற்றிவ்
அங்கை அடைக்கலம் என்றே அருளக் கண்டாய்"
என்ற ஓம்படையே மணவினைகளைப் பல முறையும் வென்றது. இதைக் கூறுவதே தமிழர்க்கு மகிழ்ச்சி. கற்பின் திறமும் ஒரு விதம் ஆம்" என்று வாய் விட்டுச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். அறையின் கதவு படீரெனச் சத்தமிட்டது.

என்னவோ என்று திரும்பிப் பார்த்தேன். மனைவியின் முகம் கோபாக் கினியைக் கொட்டக் காணப்பட்டது. என்ன ஏதாவது பிழை ஆற்றினமோ என்று எனக்குள்ளே திருப்பிப் பார்க்கும்போது தூக்கி வாரிப்போட்டது. அதற்குள் "காபி ஆறிவிட்டதே! மிக நன்றாய் இருக்கு!!" என்ற இன்மொழி காதிடை நுழைந்தது. தப்பித்தேன்—பிழைத்தேன் என்று குடித்துவிட்டுச் சிறிதுநேரம் உரையாடிக் கொண்டிருந்தேன்.

பற்றுடைமை.

(தென்னாபிரிகா, டர்பன் சரஸ்வதி சபைத் தலைவர்
திரு. ச. முனிஸ்வாமி பிள்ளை அவர்கள்.)

உலகத்திலே மக்களாய்ப் பிறந்தார் ஒவ்வொருவரும் "போகம் அவரவர் ஆற்றால் அளந்தன" என்பதையும உணரார். அங்ஙனம் உணர்ந்து சோம்பியிருத்தலும் கூடாததே. ஆனால் "வளம்பட வேண்டாதார் யார் யாரும் இல்லை" என்றபடி வளம்பெறவே விரும்புவர்.

அந்த இன்பமோ இம்மை இன்பம், மறுமை இன்பம் என இரண்டு வகைப்படும். அவை பற்றுடைமையாற் கிட்டுவன. இம்மை இன்பத்தை அளிப்பது சிறு பற்று; மறுமை இன்பத்தை அளிப்பது பற்றற்ற பெரும் பற்று.

அவற்றுள் இம்மை இன்பம் நுகர்தற்குரிய பற்றுக்கள் பல. அவை மொழிப்பற்று, சமயப்பற்று, நிலப்பற்று, நாட்டுப்பற்று, உலகப்பற்று என பல திறப்படும். இவையன்றி வேறும் சில கூறப்படும். அவை யனைத்தும் தன்னலம் கருதியவாம். ஆதலின், ஈண்டு நமது ஆராய்ச்சிக்கு வேண்டுவன அல்ல.

இனி, ஒருவனோ, ஒருமதமோ, ஓர் ஊரோ, ஒரு நாடோ அல்லது உலகமோ உயர் நிலையைப் பெற்றிருக்க வேண்டுமானால் அவனும், அந்த மதத்தினரும், அவ்வூரினரும், அந்நாட்டினரும் அங்ஙனமே உலகினரும் அறிவுடையவரா யிருத்தல் வேண்டும்.

அந்த அறிவோ கற்றலாலும், உலக அநுபவத்தாலும் நிரம்புவது. கற்பதற்கோ ஒரு மொழியின் துணை வேண்டும். அந்த மொழியும் தாய் மொழியாக இருப்பதுதான் எளிதிற் காரிய சித்தியைத் தரக்கூடியது.

இங்ஙனம், உண்மையை உணர்ந்து தான் நாகரிகம் பெற்ற உலகினர் அனைவரும் தங்கள் தங்களது தாய் மொழியைப் பெரிதும் பற்றுள்ளம் கொண்டு வளர்த்து வருகின்றனர். அதனால் அவர்கள் அடைந்துவரும் நன்மைகள் அளவிறந்தன. அதுபற்றித்தான் உலகினர்க்கு வேண்டியவற்றுள் முதன்மையானது மொழிப்பற்றே பாஷாபிமானமே என்பது பல சான்றோர்களுடைய கருத்தெனக் கூறப்படுகிறது. அம்முறையிலே தான் நாமும் முதற்கண் மொழிப்பற்று—பாஷாபிமானம் எனக் கூறியதூஉம்.

அடுத்த படியாக, மக்களாவார்க் கிருக்கவேண்டியது சமயப்பற்று. எங்கே சமயப்பற்று — தெய்வங் கொள்கை உளதோ அங்கேதான் உறுதியுடைமையும், அன்பும் உண்டாகும். இத்தகைய உறுதியான அன்பு பூண்டு மக்கட் பரப்புக்கு நலம் புரிவதுதான் சமயப்பற்று—மதாபிமானம் என்பதற்கு அறிகுறி. என் தெய்வம்; உன் தெய்வம் என்று பூசல் விளைத்து வீண் போவது சமயப்பற்றாகாது. "தாம் தாம் எங்கே எங்கே ஆண்டவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கின்றனரோ அங்கே அங்கேயே இருந்து தத்தம் சமய

நெறி ஒழுகி உலகினர்க்கு ஊழியம் புரிந்து இன்புற்று இன்புறுத்துவதே சரியான சமயப்பற்றாம்" என்பது தவறாகாது.

இவ்விருவகைப் பற்றுக்களையும் பெற்றவரே தமது நிலப் பற்றுடைமையை-கிராமாபிமானத்தைப் பெறுதற்குரியவர். எவருக்கு மொழிப்பற்றும், சமயப்பற்று மில்லையோ அவர் தம்மைச் சூழ்ந்த எவருடைய உதவியையும் பெற முடியாது; எவருக்கும் உதவியைச் செய்யவும் முடியாது. தமது கருத்தை வெளியிட மொழியும், தமது கொள்கையை நிறுத்தச் சமயமும் இன்றியமையாதன என்பது மறுக்க முடியாதன. அவ்விரண்டும் எவரிடம் இருக்கின்றனவோ அவரே தம்மைச் சூழ்ந்தவரிடை இனிது பழக முடியும். எவர் கலந்து பழகுகின்றனரோ அவரே சூழ்ந்துள்ளவர்களது நன்மை தீமைகளை உணரவல்லார். அவரே உதவி புரியவும் வல்லராவர். பிறருக்கு உதவி புரியும் வல்லமை இல்லாதவர் உலகத்துலவுவது புவிப்பொறையேயாமன்றோ? தம்மைச் சூழ்ந்தவர்களுக் குதவி செய்பவரே நிலப்பற்றுடையராவர். நிலத்திலுள்ளார் இன்புற்றிருக்கப் பார்ப்பதே நிலப்பற்றுடைமைக் கழகாம்.

இங்ஙனம் முற்கூறிய மூவகை பற்றுக்களும் உடையவரே நாட்டுப்பற்று-தேசாபிமானம் உடையவர் ஆவர். தற்காலம் நமது நாடு முழுவதும் காட்டுத் தீப்போல் பரவி வருவதாகக் கருதப்படுவதும் இதுவே. இவ்வாறு இருந்தும் ஏதும் அரிய தேசாபிமானச் செயல்கள் தோன்றாமைக்குக் காரணம் என்ன? மக்களிடை நாம் முற்கூறிய மொழிப்பற்று, சமயப்பற்று நிலப்பற்று என்ற மூன்றும் இல்லாமையே. ஆதலின், தேசாபிமானத்தைப் பொது ஜனங்களிடைப் பெரிதும் வளர்க்க வேண்டும் என முயலுவோர் முதற்கண் அம்மூன்றனையும் வளர்க்க முற்படல் வேண்டும். அவை வளர்க்கப்படின் நாட்டுப் பற்று-தேசாபிமானம் தானாகவே வளரும். இங்ஙனமேதான் பிறநாடுகளிலும் அது வளர்ந்து வந்திருப்பதாக அறியப்படுகிறது.

இனி, இம்முறையில் பழகி வருபவர்க்கு உலகில் ஏதும் பகைமை இருத்தற்கு இடமிராது. அவரவரும் தாம் தாம் பிறந்த மொழி, மதம், ஊர் நாடு முதலியவற்றிடத்திற் பெரும் பற்றுடையவர்களாகி முன்னேற்ற முயலுவார்களாதலின், பிற விஷயங்களில்-வேண்டாத விஷயங்களில் தலையிடக் காலம் கிடைக்காது. தத்தம் காரியத்திலேயே கண்ணாயிருப்பார். அவசியமான காலங்களில் பிறருக்கு உதவவும் பின்னிடார். அக்கால் 'அனைத்தும் ஒன்றே' என்ற உணர்ச்சி உதித்து உலகப் பற்றை வளர்க்கும்.

இப்படியே ஒருவர் தமது வாழ்நாட்களைக் கழிக்கத் தொடங்குவாராயின், அன்னார்க்கு யாண்டும் பிறருக்கு உதவி புரிந்துவந்த பழக்கத்தால் அனைத்தும் கடவுள் மயமாகவும் கடவுள் திருப்பணியாகவுமே தோன்றும். அந்நிலையில் அவரது மனது முற்கூறிய சிறுபற்றுக்களை விட்டுப் பெரும் பற்றாகிய ஆண்டவனது திருவடிப்பற்றைப் பற்றும். அத்தகைய நிலையே மக்களாவார் அடைய வேண்டிய பேறுகளுள் பெருமை வாய்ந்தது. அதுவே பேரின்பப் பெருவாழ்வாவதும் ஆகும்.

இத்துணையும் கூறியவற்றால் மக்களாவார் எவ்வெப் பற்றுக்களைப் பெற்றவரா யிருத்தல் வேண்டும் என்பதும், அவற்றின் பயன் இவை என்பதும், பிறவும் ஒரு சிறிது விளங்கும்.

'மணிமேகலை' நூலின் அமைப்பும் சரித்திரக் குறிப்பும்.

R. V. இராமஸ்வாமி B. A., B. L. வக்கீல், சேலம்.

(Rights Reserved.)

(204-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

VI. நூலின் போக்கும் நடையின் வனப்பும்

"பாவுக்கு அழகு பொருட்சுவை சொற்சுவை" என்பர். மணிமேகலை யென்னு மிந்நூலினது தனிப்பெருமையைத் திரட்டிக் கூறுமிடத்து, முதலாக இதனகத்துள்ள சொல்லினையும் பொருளினையும் பற்றிக்கூறாது அப்பால் செல்லுதல் அசாத்தியமாக உள்ளது. செந்தமிழ்மொழியாகிய தெள்ளமுதைப் பருகிய சாத்தனாரின் தமிழ்மொழிப் பயிற்சியும், ஒப்பற்ற கவித்திறமும் இந்நூலை ஆய்ந்து அனுபவித்துப் படிப்பவரெவருக்கும் நன்கு புலப்படும். தாம் கூறும் எவ்விஷயத்தையும் அதனைப் படிக்கு மெவரும் இனிதே அறிந்துகொள்ள அருமையாக இவர் கூறியுள்ள விதமும் மிகவும் மெச்சத் தக்கது. உலக வழிகளில் இவருக்குள்ள அனுபோகமும், மக்களின் குணங்களை உள்ளவாறு அறிந்து கூறும் இவரது ஆற்றலும், வருணித்து விஷயங்களை விளக்கிடும் இவரது புலமையும் போற்றுதற் குரியன. இந்நூலின் நடை வனப்பும், கற்பனா சாதுர்யங்களும், நயங்களின் பான்மையும் ஆழ்ந்து அறிபவருக்கே நன்கு விளங்கிடும். கதையின் பற்றும் சற்றும் குன்றாதவாறு, இவர் விஷயங்கள் பலவற்றையும் சுருங்கக் கூறித் நூலின் இனிய அமைப்பு தெளிவுபட வைத்துள்ளது மிகவும் பெருமை கொண்டது. பிற சங்க நூற்களாலும், பிற ஆதாரங்களாலும் அறியப்படும் விஷயங்கள் பல இவரது நூலினின்றும் பெறப்படுகின்றன. முற்காலத்திய மன்னர்களின் சிறப்பும், குடிகளின் மேன்மையும், அவர்களின் பழக்க வழக்கங்களும், வெகுவாக அறிதற்கு இந்நூல் ஏதுவாக உள்ளதென்பது முன்பு கூறினம். அவ்வச் சமய நிலைகளையும், தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர்களின் பெருமைகளையும் உள்ளபடி நடுவு நிலை பிறழாது கூறிச் செல்லுவதிலும், இயற்கைச் சிறப்புகளை எடுத்து மொழிவதிலும், உலகத்தின் தரும அதருமங்களை உணர்த்துவதிலும், இவருக்குள்ள பேராற்றல் மிகவும் வியக்கத் தக்கன.

"குன்றக் கூறுதல்" நூலினிடத்துக் குற்றமாயினும், "மிகைபடச் சொல்லாது" சுருங்கக் கூறி எவ்விஷயங்களையும் விளங்க வைத்துள்ள சாத்தனாரின் திறனைக் காண்க. பன்மொழிகளலும் பகுத்து, வழூஉச் சொற்களை நழுவவிட்டு, நன்மொழிகளைத் திரட்டிக் கோத்து, அமயத்துக்கு ஏற்றபடி அருமையாகப் புணர்த்திச் சந்தவின்பமுடைய தாக்கி, நவின்றோர்க்கு இனிமைபெறச் செய்துள்ள இந்நூலின் மாண்பை ஒட்டிக் கூறாது விட்டுக் கூறுவாறு முண்டோ? பலகால் படிக்கினும் சுவைவிட்டாது, ஆழ்ந்த கருத்துக்

கள் அளவின்றிப் பெறப்படுமாறு செய்விக்கும் இந்நூலிற் காணலாகும் விஷயங்களை அடுத்தடுத்துப் படித்திடினும் இன்பம் குன்றுமா? தாம் கூற

நூலின் இனிய போக்கு

மெவற்றையும் இலக்கண இலக்கிய வரம்பு கடவா வண்ணம் முறைபட அமைத்துக் கூறிப் போந்துள்ள இதன் சிறப்பு வியக்கத் தக்கதே யாம். உயர்ந்தோர் மாட்டாகிய உலகின் கருத்துக்களுக்கு முரணாக வழக்கந் தவறி எவ்விஷயமும் சாத்தனார் கூறினாரில்லை. இனிய நயங்கள் பலவும் பொருந்துமாறு செய்து, படிப்போருக்குப் படிக்கும் ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் ஆசிரியர் ஊட்டி யுள்ளது நோக்குக. கூறிய கூற்றுக்கள் குறைவின்றித் தெளிவாக விளங்க உதாரணங்கள் பலவுங் காட்டித் துலங்கச் செய்துள்ள இந்நூலின் வனப்பைக்கண்டு இதனை எங்ஙனம் ஏத்திப் புகழுவது! பொருள் விளங்காது நூலில் யாண்டும் 'படிப்பவர் மயங்கி நிற்ப' ரென்று கூறுதற்கு இடமில்லாது உள்ளத்தைக் கண்டு மலைப்பதா? எங்கும் செவிக்கு இன்பமும் படிக்கப் பிரியமும் காணக் கருத்தையும் உண்டாக்குவதாக உள்ளதன்றி நூலின் எப்பகுதியிலும் இன்றும் பயனில்லாத விஷயங்கள் வருந்தியும் பெறுதற் கியலாது உள்ளதைக் கண்டு நகைப்பதா? இந்நூலினைத் தமிழுலகம் என்றும் தலைமேற்றாங்கி நின்று பெருமை பாராட்டு மென்பதில் தடையென்ன? 'மலரவன் செய்யும் வெற்றுடம்பு,' "மனிதருக்கு வயது நூறல்லதில்லை" என்ற காலவரையறையி னுட்பட்டு மாய்ந்து அழிந்திடும் தன்மையது. ஆயின், சாத்தனார் போன்ற கவி சிரேஷ்டர்கள் சொற்களைக்கொண்டு உருவாக்கும் நூலுடலமோ, கால அளவுக்கு உட்படாததாகிப் புகழுடன் உலகுள்ளளவும் இருப்பதாக உள்ளன. இதுபற்றி யன்றே குமரகுருபரரும் "மலரவன் தண்டமிழோர்க் கொவ்வான்," என்று கூறுவாராயினர்.

சாத்தனார் இனிய நடையில், தக்க வகையில், தமது கருத்துக்களை விளக்கி யுள்ளனர். இனிய நடைக்கு நாவன்மை இன்றியமையாத தாகும். நாவன்மை யென்பது, சாத்தனாருக் குள்ளவாறு பல சொற்களின் பயிற்சியும், அச்சொற்களை இயைய அமைத்துக் கூறுமாற்றலுமாம். எனவே, இனிய நடையாவது, புலவர் நவிலப்புகுந்த எண்ணங்களைப் பொருள் தெளிவாகத் தோன்றுமாறு, ஏற்ற மாற்றங்களை இசைந்த இடங்களில் பொருத்தப் புகுத்தி இலக்கண இழுக்கின்றி எழுதிப் போவதாம். இனிய நடையின் செவ்வியை விளக்கமுறக் கூறுங்கால் உரையாசிரியர் பரிமேலழகர், "வழுவின்மை—சுருங்குதல்—விளங்குதல்—இனிதாதல்—விழுப்பயன் றருதல்" என்றிவை யென்பாராயினர். 'மணிமேகலை'யை இவற்றிற்கோ ருதாரண

நடை வனப்பு

மாகவே கூறல் வேண்டும். சாமானியமான நூலறிவுடையவர் பலருக்கு, சிறந்த நடையிற் கவையின்றி யெழுதப் பட்டுள்ள 'மணிமேகலை' எளிதிற் பொருள் விளங்காது போகலாம். அது நூலின் குற்றமன்று. பெரும்பான்மையாக செய்யுள் நூல்கள் சிறந்த நடையிலும், உயர்ந்த நடையிலுமே எழுதப்படும். சாமானியமான எளிய நடையில் ஆன்றோரின் கவிகள் எழுதப் படுவதில்லை. அதுபற்றியே, உலக நடையென்றும், நூல் நடையென்றும் பேதமும் கூறப்படுகின்றன. கருதிய பொருளுக்குரிய சொற்களும், இனிய சொற்க ளமைந்த சொற்றொடர்களும் அமையப்பெற்று ஒளிவாகப் பொருள்பட உள்ளமைபற்றியே, 'மணிமேகலை' போன்ற இலக்கியங்கள் என்று மழியாப் புகழுடையனவாகப் போற்றப்படுகின்றன.

ஆங்கில பாஷையிலுள்ள நூற்களைப் போலவே, தமிழ்நூற்களிலும், நூற்களினின்றும் அதனாசிரியரைப்பற்றிய பல விஷயங்கள் அறிதற் கேதுவாயுள்ளன. "சொல்லால் அறிய ஒருவனை" என்றனர் விளம்பி நாகனார் தமது

நூலாசிரியரை நூலாலுணரல்

நான்மணிக் கடிகையிலும். நூலாசிரியரின் திறன்களெல்லாம் அவரியற்றிய நூற்களில் நடையாலும், எழுதிய விஷயத்தாலும் விளங்கிடு மென்பது இதுபற்றியே யாம். மனத்துட் கொண்டதே கையெழுதுமாகலின், நூற்களினின்றும் நூலாக்கியோரின் மனப்போக்கும்; கல்வித்திறனும், குணநலனும், உலகபாச இச்சையும், தொழில் வகையும், குடிப்பிறப்பும், மதக் கோட்பாடுமாகிய இன்னோரன்ன பலவும் நன்கு உணரலாகுமென்பது "மணிமேகலை"யி னின்றும் விளங்கும்.

சிறிய விஷயங்களையும் சொற்சுவை தோய்ந்த வாக்குக்களால் புனைந்து கூறுதல் சாத்தனாரின் இயல்பு. பரிதியின் கதிரொளியை இருள் வளைப்புறுதலால் நேரிட்ட காரிருள் நிறைந்த பூம்பொழிலில், குழலிசை தும்பி கொளுத்திக்காட்ட, மழலைவண்டுகள் யாழ்பாட, மயிலாடும் பொதும்பராகிய அரங்கில் மந்திகள் காணுதலைக் கூறுதலையும் (4: 1–6); 'மாசற்ற தெளிந்த மணி நீரிலஞ்சிப் பாசடைப்பரப்பில், பலமலரின் இடையில் ஒரு தனியோங்கி நிற்கும் தாமரைமலரில் அரச அன்னம் இனிதே இருக்க, கரையில் மயிலொன்று ஆட,

புனைந்துரைத்தல்

சேவலொன்று களிகூரன் முடிவ, குயில் விளிப்பது காணு" யென்று மொழிதலையும் (4:7–13) காண்க. தமிழ்மொழிப் பயிற்சியும், சொற்களின் பழக்கமும், விளங்கக் கூறுமாற்றலும், ஒருங்கே அமைந்துள்ளமையின் கல்வி கேள்வி யுடையவரும், மதிநுட்பமும் சொல்வன்மையும் பெற்றவருமாகிய சாத்தனார், மேற்காட்டிய இரண்டடினில், 'இருளாகலின், தும்பிகள் ஒளி செய்தன. வண்டுகள் ரீங்காரம் செய்தன. மயில்கள் ஆடுமிடத்தில் மந்திகளிருந்தன" என முன்னிடத்தில் கூறுதற்கும், "அன்னமும், மயிலும், சேவலும், குயிலுமுள்ளன காணுமாறு பின்னிடத்தில் கூறுதற்கும், அழகாகப் புனைந்து கூறி யுள்ளனர். இவ்வருமையை நினைந்து அகமகிழ்க.

பதங்களே கூறும் பொருளை விளக்குவதாக,

"மடித்த செவ்வாய்க் கடுத்த நோக்கிற்
றொடுத்த பாசத்துப் பிடித்த சூலத்து
நெடுநிலை மண்ணீடு நின்றவாயிலு."

மென உள்ள அடிகள் நோக்கற் பாலது. மெய்யன்பினால், கண்களில் நீர்

ஏற்ற மாற்றம்

சொட்டக் கரங்க ளிரண்டினையும் சிரசின்மேற் குவித்து, அருள் வேண்டுமிடத்து பக்தர்களது மனத்தே இயற்கையாக எழுந்திடும் மாற்றங்களைப் போலவே,

"சிந்தாதேவி! செழுங்கலை நியமத்து
நந்தா விளக்கே! நாமிசைப் பாவாய்!
வானோர் தலைவி! மண்ணோர் முதல்வி!
ஏனோ ருற்ற விடர்களை வாய்."

என (14: 17—20), ஏற்றவாறு பதங்களை அமைத்துள்ளனர்.

உலக விஷயங்களின் உண்மையை உள்ளவாறு அறிந்தவராகலின் ஆசிரியர், தந்தை தாயருக்குத் தமது மக்களிடத்து இருக்கும் அன்பை, மணிமேகலையின் பிரிவால் மாதவி உயிரிழந்த உடம்பைப்போ லிருந்தனளாகக் கூறு மிடத்தும் (காதை 7); சுதமதிபால் அவளது அருமைத் தந்தையார் பாராட்டிய உறவை விவரித்து மொழிந்திடு மிடங்களிலும்; இராசமா தேவிக்குத் தனது மைந்தன் உதயகுமரன் இறந்ததா லுண்டான வருத்தத்தைச் செப்பிச் செய்வன யாதென்பதையும் ஆராயாது நயவஞ்சகம்செய்தும் மருந்து கொடுத்தும், பித்தனுக்குப் பணம் பலவீந்தும், பொய் யுரைத்தும், புத்திர சோகத்தால், மணிமேகலைக்கு இன்னல் பலவிழைத்த வகையினை விளக்கு மிடத்தும், முடிவில் மகனை யிழந்த துயரத்தால் துன்பம் பல தான் புரிந்த தாகக் கூறுமிடத்தும், (காதை. 23); விழாவியற்று

இயற்கை உள்ளன்பு

தலையும் மறந்து, அதனால் நாட்டிற்கு வருங்கேட்டை முன்னரே சாரணர் செப்ப அறிந்திருந்தும் அவ் வெண்ணத்தைத் துறந்து, கம்பளச்செட்டி கப்பல் கவிழ்ந்திடக் காணாது சென்ற பீலிவளையால் தனக்குப் பிறந்த மைந்தனை மன்னன் அங்கு மிங்கு மெங்குமாகத் தேடியதைக் கூறுமிடத்தும்- (24. காதை);

"என்னுயிர் கொண் டிவனுயிர் தந்தருளிலென்
கண்ணில் கணவனையிவன் காத்தோம் பிடு
மிவனுயிர் தந்தென்னுயிர் வாங்கு."

என்ற (6; 154-6) கோதமை தனது கணவனிடமுள்ள பக்தி விசுவாசமும், மைந்தன் சாரங்கலனிடமுள்ள நேசமும் தோன்றக்கூறி, தெய்வ கணங்களை ஒருங்கு கூட்டி மகனுயிரைப் பெறாததால் முடிவில் நன்காட்டு வாயிலில் தன்னுயிரையே விட்டனளென்று கூறியுள்ள இடத்தும்; ஒரு மனைப்பட்டு ஒரு மனையில் வாழும் உடன்பிறந்த தாரையும் வீரையுமாகிய இரு சகோதரிகள் ஒருத்தியிறந்த பின் அது தாளாது மற்றவள் இறந்த செய்தியை அடுத்தடுத்தும் கூறியுள்ள பாகங்களிலும்; காதலரின் அந்தரங்க நேசத்தைத் தனது மனைவி காயசண்டிகை விருச்சிக முனிவரது சாபத்தால் தீராப் பசிப் பிணிக்கு ஆளாகியது கண்டு வித்தியாதரன் தீங்கனி கிழங்கு காய் முதலிய பலவுந் தந்தும் ஆண்டுதோறும் அவள் உள்ள இடந் தேடிச்சென்று பார்த்து வந்தும் பட்ட வருத்தத்தையும், மீண்டும் சாபம் நீங்கிய பன்னிரண்டு வருடங்களுக்குப் பின்னர் அவள் தன்னிடம் வாராதது கண்டு கவலையுற்றுக் காவிரிப்பூம் பட்டினம் சென்று, பூத சதுக்கம், பூஞ்சோலைகள், தவச்சாலை, மன்றம், அம்பலமாகிய பல விடங்களில் தேடிய விதத்தைக் கூறிய விடத்தும் (காதை 17: 20); இவை போன்ற பல விடங்களிலும் சாத்தனார், இயற்கையாகத் தாய்க்கும் தனயனுக்கும்; உடன் பிறந்தோருக்கும்; கணவன் மனைவியருக்குமுள்ள உள்ளன்பை உள்ளபடியாக இத்தகைய தென்பதைத் தெளிவாகக் காட்டி யுள்ளனர்.

சாத்தனார் தாம் கருதிய பொருளை நேரிடையாக வெளிப்படுத்தாது மாறுபட்ட மாற்றங்களாற் கூறி, அதனால் பொருளை நன்கு பெறவைக்கும்

மாறுபட மொழிதல்

நற்திறம் பெற்றவர். உதயகுமரன் காமப்பரவசனாகிச் சுதமதியை நோக்கித் தனது காதற்கிழத்தி—மணிமேகலையின் செவ்வாய் நகைத்தலைப் பெற்றதோ வெனக் கேட்கு மிடத்து,

"விளையா மழலை விளைந்து மெல்லியன்
முளை யெயிறரும்பி முத்து நிரைந்தன கொல்."

என்றும் (4: 99–100); அவளது கண்கள் பிறழ்ந்து உலாவி வேட்கையை வெளிப்படுத்துமோ வென்று வினவு மிடத்து,

"செங்கய னெடுங்கண் செவிமருங் கோடி
வெங்கணை நெடுவேள் வியப்புரைக்குங் கொல்."

என்று முரைப்பாராயினர். (4: 101-2) தனது வேட்கை வெளித்தோன்றாதவாறு இயற்கையாக யாவருக்கு மெழுந்திடும் கூச்சத்தினால் உதயகுமரன் இங்ஙனமாகக் கூறி யிருக்கலாம். அல்லது உலக விஷயங்களை நன்கு அறிந்த ஆசிரியர் நங்கை யொருத்தியிடம் காமுற்ற ஒருவன் நாணத்தால் இங்ஙனம் கூறுதல் மரபாகலின் இவ்வாறு கூறியு மிருக்கலாம்.

அடைமொழி கொடுத்துப் பலவிடங்களிலும் அவரவரின் இயற்கை குணங்கள் தோன்றுமாறு வைத்துக் கூறுதல் சாத்தனாரின் வழக்காதல் நூலில் பல விடங்களிலும் காணலாம். 'மாதர் செங்கண்' (3: 8) 'மதுமலர்க்குழலி' (3: 16); ஆயிழை, 'பொற்றொடி மணிப்பூங் கொம்பர்,'

அடைமொழி

(3: 42); 'மதுமலர்க் கூந்தல்' (4: 106); 'மதுமலர்க் குழலாள்' (5: 92); என்ற இத்திறமொழிகள் நூலெங்கணு முள்ளன. "கைவிடான்" எனக் கூறுதற்கு மாறாகக் "கைவிடலீ யான்" என்றும் (5: 49-19: 22); 'இறந்தனன்' என்று கூறாது, 'தம்மனை தன்முன் வீழ்ந்து மெய் வைத்தலும்' என்றும், 'ஏங்கி மெய்வைத்தோ ரென்பு மிவைகாண்' (25: 167) என்றும்; இவ்வாறாக இனிய சொற்கள் ஆங்காங்கு வந்துள்ளதும் ஆசிரியரின் போற்றலைப் பெறப்படுத்துவன வாகும்.

(தொடரும்)

ஆனந்தபோதினி அச்சுக்கூடத்தில்

போஸ்ட் கார்டுகள் முதல் போஸ்டர்கள் வரை புஸ்தக வேலைகள் உள்பட எல்லாவித அச்சு வேலைகளும் சுத்தமாகவும், அழகாகவும், கால தாமதமின்றியும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

விவரங்களுக்கு கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதித் தெரிந்துகொள்ளவும்.

மானேஜர்.

"ஆனந்தபோதினி" மதராஸ்.

நூல் நிலையங்கள்.

பண்டித இராமசுப்பிரமணிய நாவலர்.

உலகியலறிவு வடிவு கொண்டென விளங்கும் பல்வகை நூல்களின் பல்வேறு தொகுதிகளும் ஒருங்கு திரண்டு காட்டுவதொரு காட்சியை யார் காண விரும்பாதார்? நூல்கள் புலவர்தம் அறிவூற்றின் துளிகளன்ன. நூற்றிரளிற் றோயும் ஒருவற்கு அறிவு வளம் பெற்று ஓங்குதலின், அவை ஒருங்கு சேமிக்கப் பெற்றதோர் இடம் உலகின் மேன்மைக்குக் காரணமான பலவுற்றுள்ளுஞ் சிறந்தது எனப்படும். பல்வகைக் கலைகளும் நுண்ணியவாய் நூல்களின் அமைந்து காட்சி யளிப்பது நூல்நிலையத்தே யாகும். பல நாடுகளினின்றும் புலவர் வரைந்து வெளியிடும் நூல்கள் உடங்கு குவவின், ஆண்டுப் பல்புலவர் கூட்டமும் நிகழ்ந்தாற் பெறும் கழிபெரு நன்மை காணப்படும். புலவருடைய உள்ளமே ஓர் நூல் நிலையம் எனக் கருதப்படுந் தகுதியுடையதேனும், அவரை வேண்டுழி எதிர்ப்பட்டு உசாவலாகாதாகலின், அவர்தம் உட்பான்மையைக் கதுவுதற்கு அவரால் ஆக்கப்பட்ட நூல்கள் ஓம்பப்பெறும் இடங்களே உதவற்பாலன. நூல் நிலையங்கள் இல்லாத ஊர்கள், தம்முழை வாழ்வோர் பலருடைய நன்மைகளையுங் கெடுப்பனவேயாகும் என்பதற்கு மறுதலையின்று.

சுவடிகள் பெயர்க்கப் பெற்றும் தொகுக்கப் பெற்றும் பண்டைக்காலத்துப் பேணப்பட்டு இருந்திலவேல், இக்காலத்து மக்கள்தம் அறிவு எத்துணைக்குப் பிற்பட்டு இருந்திருக்கு மென்பது பற்றி நாம் ஈண்டு வரைய வேண்டா. பண்டுடையோர் புரிந்த உதவியைப் பெற்றே நாம் நமது உள்ளத்திற்கு உணவாய கல்வி எய்தினேம். புத்தப்புதிய ஆராய்ச்சிகள் பெரும்பாலும் அவ்வுதவியால் விளைந்தனவேயாம். ஆண்டாண்டுக் கல்விக் கழகங்களும் நூனிலையங்களும் நிறுவி முந்தையோர் மொழியையு மறிவையும் ஓம்பி வந்தனர். நூல்நிலையங்களின் இன்மை ஒரு நாட்டின் மொழிச் செழுமையின் தகைவை எடுத்துக் காட்டும்.

ஒவ்வொரு பாங்கரிலும் வெளிப்போதும் நூல்கள் ஓரிடத்தே தொகுக்கப்படின், பயில்வோர் பெருமுயற்சியின்றியே விழுப்பயன் எய்தலாகும். ஒரு நாட்டிற்கு முதன்முதல் வேண்டற்பாலது அந்நாட்டு மொழி நூல்நிலையங்களே. பிறமொழி நூல்கள் அந்நூல் நிலையங்கட்கு அழகு செய்வன. ஒரு நூல் நிலையம் தன்னிடத்துப் பல்வகை நூல்களையுங் கொண்டு இலங்காவிடின், அதனால் மக்கள் எய்தும் பயன் வரம்பினும் இழிந்ததெனவே படும். ஒவ்வொருவர்க்கு ஒவ்வொரு கலைக்கண் இயல்பாய் விழைவு அரும்புதலின், அத்தகைய நூல்நிலையங்களே யாவர்க்கும் பொதுவாகப் பயன்படற்பாலன; பசித்தார்க்கு உணவளிக்கும் அறக்கூழ்ச்சாலை போல நூல்நிலை

யங்கள் வேண்டுநர்க்கு வேண்டும் நூல்களை உரிய காலத்தே அளித்து உதவுகின்றன. அறிவுடையார்க்கு நூல்நிலையங்களே விளையாட்டிடங்கள்; அவையே நண்பர்கள் எனத்தக்க. எக்கலைக்கும் உயிராய் மிளிரும் பொதுக்கல்வியை அளிக்கவல்ல கருவிகளாய நூல்நிலையங்களை யன்றி வாழ்வுக்கு உறுதி பயக்கும் சாதனங்கள் வேறு உளவோ? பருகுவானன்ன ஆர்வத்தராகிப் பல் நூல்களையும் பயிலுஞ் செவ்வியை எதிர்நோக்கி நனிமகிழ்வு பயப்பன நூனிலையங்களிற் பிற உளவே?

'கல்விக் கிருவர்' என்பர் உலகினர். ஒன்றல்லாதன வெல்லாம் பல என்பது தமிழிலக்கணமாதலால், கல்வி ஓங்குதற்குப் பலர் குழுமிக் கற்றல் நன்று என்பது பெறப்படும். தமித்துப் பயில்வது நன்றெனினும், அப்பயிற்சி தெளிவு பெறுவது கற்றோர் கூட்டரவின் கண்ணே என்பது ஒக்குமன்றே? நூல் நிலையங்களிற் பலர் ஒருங்கு ஒரே காலத்து உற்றுப் பயிறல் கூடுதலின், கல்விச் சிறப்புக்கு அவை சிறந்த இடங்களாகின்றன. ஒருங்கு குழுமி யிருந்து கற்றலே மிக்க இன்பத்தைப் பயப்பதாம்; அன்றியும் சோம்பல் நீங்குதற்குக் காரணமாகின்றது. பல்திறத்து மொழிப் பயிற்சியாகும் ஒருங்கு தொகுதலின், தாம் உசாவி உணர்தற்கு நூனிலையங்களில் செவ்வனம் இயலும். ஏதேனும் ஒரு மொழியில் சிறிது கற்றார் தமக்கு உளவாகும் ஐயப்பாடுகளை அறிந்தார் மாட்டு உசாவுதலால், அன்னோர் ஐயந் தெளிந்து எளிதில் அம்மொழியில் கைதேர்வர். அறிஞர் கூட்டம் ஒருவர்க்கு அகராதியினும் சிறந்த பயனை யளிக்குமென்க.

வரையறுத்த போழ்தின்கண் நூனிலையங்களிற் சென்று பயிறலால், கற்றன மறவாமையும் கல்வி இடையறாது ஏறுதலும் உண்டாம். அதனால், விரைவிலேயே கல்வித் தேர்ச்சி பெறுதல் இயல்கின்றது. தாம் பாராத பன்னூல்களும் முன்னுறலின், நூல்களுக்கெனப் பல விடங்களிலும் திரிந்து உழலுதல் வேண்டா. கலாசாலை கல்வியினும் நூல்நிலையங்களிற் பெறுங் கல்வி சாலப் பயன் தரும். கல்விக் கழகங்களுள் ஆசிரியர் ஒருவரே தத்தம் பாடங்களுள் மாணவருடைய ஐயங்களைத் தீர்த்தற்கு உரியர். அறிவு கூரிய மாணாக்கராயினும், தாம் கற்கும் வகுப்பிற்கு உரிய பாடங்களையே கல்விக் கழகங்களிற் கற்க இயலும். நூனிலையங்களுள், ஒருவரிடத்து உசாவி ஐயந் தெளியாவிடின், வேறு பலரை உசாவித் தெளியலாம். அன்றியும், தத்தம் தகுதிக்கு ஏற்ற கல்வியையும் எய்தல் சாலும். கல்விக் கழகங்களிற்போலக் கட்டுப்பாடு இன்மையின், நூனிலையங்களிற் பெறும் பயிற்சி உள்ளத்து உவகை யளிக்கற்பாலது. கல்விக் கழகங்களின் மாணாக்கர் தாம் அக்கழகங்களை விட்டு வெளியேறுதலையே கருத்தாக உடையராயிருப்ப, நூல்நிலையங்களிற் பயில்வார் அவற்றை விட்டு ஒருவுதற்கே உள்ளம் இல்லாது நிற்கின்றரெனின், அவ்விரண்டனுட் சிறப்புடைய தியாதெனல் வேண்டுங்கொல்? கல்விக் கழகங்களில் நின்றும் வெளிப்போது மாணாக்கருடைய அகமும் முகமும் வாடாநிற்ப, நூனிலையங்களினின்றும் போதரும் இளைஞர் அகமும் முகமும் நக வெளிப்போதுகின்றனர்.

நூனிலையங்களிற் பயில்வதனால் பல அறிவாளருடைய நட்பு அரும்பித் துளிர்க்கின்றது. எனவே, உலகினுட் சிறந்த நட்பு அரும்புதற்கு உரிய இடங்களும் நூல்நிலையங்களே யாகின்றன. 'ஊதிய மென்பதொருவற்குப் பேதையார் கேண்மை ஒரீஇ' அறிவுடையாரை நட்டலன்றே?

நூனிலையங்களில் இடையீடின்றிக் குறித்த காலத்துச் சென்று பயின்று வரின், உலகியலறிவு மிகும். பலரையும் எதிர்கண்டு அவரெங்கும் பயிறலின், மூட நம்பிக்கை கயமை முதலியன நீங்கிப் பொதுவுணர்ச்சி தலைப்படுகின்றது. கல்விக்கண் ஊக்கமுண்டாகுகின்றது. வாழ்வு சீர்திருத்தம் பெறுகின்றது. சூது, வாது முதலியவற்றாற் போதுபோக்குவார்க்கு நூனிலையங்கள் தக்க ஆறுதலையளிக்கின்றன. அவற்றுட் சின்னாட் சென்று பயிறலே ஒருவரை நன்னெறிக்கண் ஊக்குதற்குக் காரணமாகின்றது. மக்கட்கு இனிய பொழுதுபோக்கிற்கு உரிய இடம் நூனிலையங்களே. இதுகாறும் ஆய்ந்த வாற்றான் கற்றலும் கற்றாரைத் தலைப்படுதலும் உசாவி உணர்தலும் நல்லோரை நட்டலும் நட்பைப் போற்றலும் உலகியலுணர்ச்சி பெறுதலும் நூல் நிலையங்களால் இனிது பெறப்படும் என்பது விளக்கப்பட்டது.

உலகின்கண் தம் வறுமையால், தாம் விரும்பியவாறு கல்வி பெறுதற்கு இயலாது, வாழ்நாளை முனிந்து வருந்துவார் பலர். இக்காலத்து எம்மொழியிலும் கற்று ஒருவாறு தேர்ச்சி யடையவேண்டின், பொருள் இன்றியமையாததாம். பிறரை இரந்து வேண்டி ஏடுகளைப் பெயர்த்து எழுதிப் பயிலும் காலம் பெயர்ந்து விட்டது. இஃது கல்வியை விலைகொடுத்துப் பெறுங்காலம். எனவே, வறியார்க்கு என்னணம் இனிது கற்க இயலும்? தம் வறுமையால் கற்கும் அவாவினரும் அது செயலாற்றாது, இரண்டொரு நூல்களைப் பிறர் மாட்டு இரந்து பெற்றுப், பின்னர், அதுவும் கடைபோகாது அறிவும் புகழு மடையவியலாது அலமருவோர் பலரை நாம் கண்கூடாகக் கண்டுளேம். நூனிலையங்கள் எய்ப்பினில் வைப்புக்கள் என இலங்குகின்றன. யாதொரு பொருட்செலவு மின்றி (அன்றேல், இட்டிதாகிய பொருட் செலவின் மேல்) அரும்பெறற் கல்வியை வறியோரும் நூனிலையங்களால் எளிதிற் பெறுகின்றனர். செல்வர்க்குச் செய்யும் பயனைவிட நூனிலையங்கள் வறியோர்க்குப் புரியும் பயனே மிக்கதாம். எத்துணையோ வறிஞர் நூனிலையங்களாற் கல்வி பெற்று உயர்ந்த தேர்வுகளில் தேர்ந்து பொருளும் புகழும் பொதுள வாழ்கின்றனர். எனில், நூனிலையங்களைப் புகழ்தற்கு நம்மா ஆற்றலுடையது எனலாமே?

நூனிலையங்கள் யாவர்க்கும் செல்லத்தக்க நெறியில் அமைக்கப்படல் வேண்டும். வகுப்பு வேற்றுமைகள் ஆண்டுக் கருதப்படல் ஆகாது. கற்றறிவுடையார் பலரும் ஆங்கு வருதற்கு உரிய திட்டங்கள் செய்யப் பெறல்வேண்டும். சிற்றறிவுடையார் கூட்டம் மலிந்த விடத்து, நூல்நிலையங்களாற் பெரும் பயன் உண்டாவதின்று.

உண்ணாட்டில் நிலவுகின்ற மொழிகளில் உள்ள சிறப்பு உடைய நூல்கள் முற்றும் ஆண்டு இருத்தல் எவ்வாற்றானும் இன்றியமையாதது. சில நூல் நிலையங்கள் என்னும் பெயர்க்கு மட்டும் நிறுவப்பட்டு உள்ளது. அவற்றால் நாடு எய்து பயன் விழைதக்க தன்று. சிறந்த வெளியீடு (பத்திரிகை) களும் நூனிலையங்கட்கு இன்றியமையாதன.

நூனிலையங்களின் பொறுப்பை ஏற்று நிகழ்த்துவோர் சிறந்த கல்வியுடையாராக இருத்தல் வேண்டும். இன்றேல், பயில்வோருடைய ஐயப்பாடுகளில் ஒரு சிலவற்றையுங் கூட அகற்றுதல் அன்னார்க்கு இயலாது போம். பல்லாயிரம் நூல்களை வைத்து ஓம்பும் அமைச்சர்க்கும் கல்வி அறிவின்றேல்,

பொருள் காக்கும் அலகைகளினும் அன்னார் பிறிது ஆவரோ? வேண்டிய நூல்களை வேண்டியவாறு பெற்றுப் பயிறற்கு இடனிருந்தும் பலர் வாணாளை வீணாக் கழித்து, அறிவில்லாராய் உருக்கொள்கின்றனர். பலவிடத்தும், அமைச்சர்கள் பேதையராகவே காணப்படுகின்றனர். தம்மிடத்து ஒரு நூலை விரும்புவார்க்கு விரும்பிய நூலின் பெயர் மாத்திரை ஆய்ந்து அதனை உதவுந் திறனுடையர் கூடச் சில விடத்து இலர்எனின், நம் நாட்டு நூனிலையங்களின் பெற்றிமையை என்னை அகல உரைக்க வேண்டுவது? அறிவுடைய பொறுப்பாளரை இல்லாத நூனிலையங்கள் எளிதிற் சிதறுண்டு போம் என்பது கூறாதே அமையும்.

சில நூனிலையங்களில், பயிறற்கு உரிய காலம் வரையறுக்கப்பட் டிருக்கின்றது. கல்விக்கு வரையறை யின்றாதலாலும் வரையறை பலர்க்குங் கல்விக்கண் இடையூறு பயப்பதாலும் அது உறுதியாக நீக்கப்படல் வேண்டும். எப்போழ்தும் அமர்ந்து பொறுப்பை நடாத்துவோர் கிடையாமையாற் போலும், சில விடத்து இவ்வரை யேற்பட்டது! சிறிது பொருட் செலவு புரிந்தாயினும், எப்போழ்தும் உடனிருந்து நிகழ்த்தும் பொறுப்பாளரை ஏற்படுத்துதல் வேண்டும், சில நூனிலையங்களில் காலையிலு மாலையிலும் இவ்விரண்டு மணி நேரம் பயிற்சிக்கு என அளிக்கப்படுகிறது. மற்றைப் போழ்தின்கண் யாதொரு பயனுமின்றி நிலையங்கள் தாழ் செறிக்கப் படுகின்றன. எனவே ஐம்பதுயாண்டுகள் இடையறாது ஆண்டுச் சென்று பயின்ற ஒருவர்க்கு மூன்றுயாண்டும் நான்கு திங்களுமே பயிற்சி நிகழ்ந்த காலமாகின்றது, இடையறவு நேரின் அவ்வளவும் குறையலாகின்றது. இவ்வாறு முயற்சி மிகையும் பயன் குறைபுமாக முடிதலின், கால வரையறை நன்று அன்று என்பதே தழுவப்படும். ஆயின் எல்லார்க்கும் எப்போழ்தும் சென்று கற்றல் இயலாது எனின், அதுவன்று. ஒருசாராருடைய இயல்பும் எளிமையும் கருதியன்று நூனிலையங்கள் நிறுவுதல். கற்கலாகாதார் போயினும், கற்பார்க்கு இடையூறு வாராமற் காக்க வேண்டுவது தலைக்கடனாகும். முயன்று கற்பார் இல்லாத விடத்தும் கூட நூனிலையங்கள் பகற்போது முற்றும் திறக்கப்படின், கல்லாத மக்களும் கற்றலில் ஆர்வங்கொள்வர். எழுத அறியாரும், ஓலையும் எழுதுகோலும் கிடைக்கப்பெறின், சில போழ்து எழுதக் கற்றுவிடுதலும் உலகிற் காண்கின்றேமல்லெமோ?

எல்லா நூல்களையும் எல்லார்க்கும் கற்றல் சில்வாழ்நாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினர்க்கு இயலாத தொன்று. 'கல்வி கரையில; கற்பவர் நாள் சில' வாமே. ஆதலின், பயனுடைய நூல்களுட் சிறந்தனவற்றையே கற்றல் நன்று. இன்ன நூல் மிக்க பயனுடையது என்றியாவரும் அறிதற்கு என ஏதேனும் முறை நூனிலையங்களிற் கையாளப்படல் வேண்டும். கிழமைக்கொரு போழ்து பயில்வார் பலரும் குழுமித் தாந்தாம் கற்றன குறித்துத் தம் கருத்துக்களை எடுத்து விளக்கின், பல்லாரும் பயன்சால உடைய நூல்களை இனிது

அறிந்து கோடலுடன், நூற்பொருள்களையும் நுனித்து அறிவர். கற்றோர் தாம் கற்ற நூலின கருத்தமைதியைத் தொகுத்து உரைப்பது பிறர் அந்நூலைக் கற்றற்கண் முன்னுரை போலப் பயன் தந்து நிற்கும். இவ்வாறு செய்தல் யாண்டும் கடைபோவதன்று என்பது அனுபவத்திலும் உணர்ந்ததொன்று. கடைபோகாதேல், வேறு சில நெறிகளைக் கையாடல் வேண்டும். ஒவ்வொருவருந் தாம்தாம் கற்ற நூல்களின் பெயர் கருத்தமைதி நடையியல்பு தகவு முதலியவற்றைத் தனிக்குறிப்புச் சுவடி ஒன்றில் வரைந்து செல்வது நலம். இது, சிறிது முயற்சிக்கு இடன் தரினும், கற்றவற்றைக் கற்றோர்க்கு மீண்டும் நினைவு கூர்தற்கு இடனாகின்றது. அதனால் நினைவாற்றல் பல்கிக் கல்வி தெளிவுறும். அன்றியும், ஒப்புயர்வற்றதொரு பொது நலனுமாம் இஃது. மேனாடுகளில் நூனிலையங்களால் மக்கள் எய்தும் நன்மைகள் அளவில நம் நாட்டு மக்கட்கு நூனிலையங்களைக் காண்டலே வெறுப்புக்கும் அருவருப்புக்குங் காரணமாகின்றன. கீழ்மாடி நூல்நிலையமாக மேன்மாடியைச் சூது நிலையமாக்கி வைகலும் வாழ்வாரும் நம்நாட்டின் மாத்திரையே உளர். மேனாட்டினர் தம் கண்களைப்போல நூனிலையங்களைப் பேணிவருகின்றனர். நம் நாட்டினர்—செல்வருமுள்பட—பல்லாற்றிலும் அவற்றைச் செகுக்க முயல்கின்றனர். பயிலுதற்கு அன்னார் நூல் வேண்டிப் பெறுதலும் அரிது; பெறினும், ஓவியங்களைப் பார்த்தற்கென்றோ தம் புதல்வர்க்குக் கல்விச்சாலையிற் பயிறற்கென்றோ தான் பலரும் நூனிலையங்களிற் நூல்களைப் பெறுகின்றனர். தாம் படிக்கவேண்டி நூல்களைப் பெறுவாரோ அரியர். ஒருபோழ்து பெறினும் அவற்றை மீட்டும் நூனிலையங்களிற் சேர்ப்பவர் அரியரினும் அரியர். பெற்ற நூல்களை இருப்புப் போர்வையாற் போர்க்கப்படினும், பலருடைய வீடுகளில், அவற்றை எலிகள் சிதைத்து விடுகின்றன. சில நூல்கள் எங்ஙனமோ காணாமல் ஆய்விடுகின்றன.! சில யாவரோ பிறரால் கொண்டுபோகப்படுகின்றன.! சிலர் தம் உள்ளமறியத், தாம் பெற்ற நூலை இழந்ததாகக் கூறுகின்றனர். விலையளிக்கல் வேண்டுமென வரின், அவற்றைத் திருப்பி நிலையங்களிற் சேர்த்துவிட்டதாகக் கூறுவோரையும் நம் நாட்டில் மட்டுமே காண்டல் இயலும். இத்தகையராம் தம் நூல்களை வாளா கொடுத்து உதவுபவர்!

நூல்நிலையங்களை நிறுவவும் உறுதிப்படுத்தவும் ஓம்பவு முரியார் கற்றறிவுடையரே யாவர். செல்வமும் கல்வியு முடையார் நினைப்பின், நம் நாட்டில் ஆண்டாண்டு நூல்நிலையங்கள் நிறுவுதல் அரிது எனப்படாது. தாம் படியாரெனினும், பிறாது கல்வி நலத்தைப் பேணிப் பொருள் உதவுதல் செல்வர்க்குக் கடனாகும். செல்வம் கல்வியாலும் கல்வி செல்வத்தாலும் மணம் பெறற்பாலன. ஆதலால், கல்வியுஞ் செல்வமும் களைப்பெற்றோர் ஒருங்குழைப்பின், ஒருநாடு கல்வித் துறையிலும் செல்வத் துறையிலும் முற்போக்கை எய்தி மிளிரும் என்பது வியக்கத்தக்க தன்று.

ஆண்மகவின் அருமைத் தாலாட்டு

—O—

(தெல்லிப்பழை-கா. சின்னப்பா.)

நீயழுது வெம்பாமல் நிலையான இன்புடனே
பேசிமகிழ்ந் தெம்மைப் பெரிதும் களிப்பெய்தச்
செய்வாய் திரவியமே தேடரிய பொக்கிஷமே
தெய்வத் திருவருளால் தேங்கிடுமே யின்புனக்கு
மங்களமா யெங்களுக்கு வந்துதித்த பாலகனே
இங்கே யெமக்கென்றும் இன்பமதை யீந்திடுவாய்
சலிப்பொன்று மில்லாமல் சாந்தத் துடன்நீயும்
நலிவொன்று மில்லாமல் நல்லின்பம் நாடிடுவாய்
பத்து முழுமாதம் பத்தியுட னுன்னம்மா
சித்தக் களிப்புடனே திருவயிற்றி லேசுமந்து
பெற்றே யெடுத்துன்னைப் பேணிவளர்ப்பதனைப்
பற்றோடு நீபார்த்துப் பகர்ந்திடுவாய் நன்மொழிகள்
மார்போ டுனையணைத்து மாதாவும் பால்கொடுத்துப்
பார்மீதி லின்பெய்தப் பகரரிய மதலைமொழி
பேசிடுவா யாசையொடும் பேசரிய ராசாவே
நேசங்கவர்ந்திடுவாய் நித்திலத்தை யொத்தவனே
இருகையால் நாமுனை ஏந்தியெடுக்கிவைத்து
அரும்புதல்வா என்றென்றும் அழைத்து மகிழ்ந்திடுவோம்,
மெத்தைதனிலேயுன்னை மேவிநாம் வைத்தவுடன்
சித்தக் களிப்போடு திரவியமே கண்வளராய்,
பாலும் பழரசமும் பால னுனக்கூட்டிக்
காலுடனே கைபிடித்துக் கலக்கமது தீர்ந்திடுவோம்.
செல்வம் செல்வாக்கும் திரவியநற்சம்பத்தும்
அல்லும் பகலுமினி அணைந்திடுமே யெங்களுக்கு
பெருமை பயமின்மை பேசரிய பேறுபல
அருமைப் புதல்வ னுன்னால் அடைந்திடுவோம் நாங்களினி.
உன்னைப்போ லோர்பேறு வுலகிலெங்கு காண்போம்நாம்
பொன்னைப் பழித்தவெங்கள் புத்திரனே சித்திரமே
குதலைமொழி தன்னால் குலவிளக்கே யெங்களைநீ
நிதமும் மகிழ்விப்பாய் நித்திலமே ரத்தினமே

சிரித்து விளையாடிச் சீரோடெமை யணைந்து
பெருத்து வளர்ந்திடுவாய் பெருமைகொள்ள நாமென்றும்
சிந்தையிலே சந்தோஷம் சிறப்பா யமைந்தனக்குத்
தந்தையாய் சமரன்பைத் தாங்கத் துணைபுரியச்
சிவபெருமான் திருவருளைத் தேனைநீ தேடிடுவாய்
பவமகற்றி வாழ்ந்திடுவாய் பாலாநீ யெப்பொழுதும்
ஐயாவு மம்மாவும் அனுதினமு முன்னாலே
மெய்யான சந்தோஷம் மேவிடவே செய்திடுவாய்
பத்தியுடன் பாலாநீ பரமசிவன் பாதமலர்
சித்தத்திலே யென்றும் சீராய்த் தியானித்துத்
திருவருளைத் தேடுதற்குச் சிறப்புடனே சந்ததமும்
அரிய தவஞ்செய்து அரன்பதத்தை நாடிடுவாய்.
பாவத்தை நீபகைத்துப் பலதர்மம் தான்புரிந்து
சீவனுக் குறுதுணையைச் செப்பரிய சீருடனே
ராசாநீ தேடிடுவாய் இன்ப மெமக்கீந்து
ஆசைதனைத் தீர்த்தவெங்கள் அற்புதமே கண்வளராய்
ஊரிலுள்ள உத்தமர்கள் உனைப்போற்றி வாழ்த்திடவே
சீருடன் சீவியத்தைச் செய்து சிறந்திடுவாய்
அரனிடத் தன்புள்ளில் அனுதினமு மேயமைய
வரமதனை வந்தனையும் வண்ண மணிவிளக்கே
கல்விக் கடலெனவே கற்றோர் கருதுதற்கு
அல்லும் பகலும்நீ அரியதவ மாற்றிடுவாய்,
ஐயாவு மம்மாவும் அயலா ரினத்தவரும்
மெய்யான அன்பொடுனை மேவிடவே செய்திடுவாய்,
ஒழுக்கமுட னொப்புரவு உண்மைநிறை யுத்தமனாய்
விழுப்பம் மிகவெய்தி வீரமுடன் விளங்கிடுவாய்.
உன்னரிய நற்குணத்தை ஊரவர்கள் பார்த்துன்னைப்
பொன்னைப்போலே போற்றப் புத்திரனே யெத்தினமும்
தீமையகற்றி நன்மை தேர்ந்து புரிந்திடுவாய்,
வீமனைவென்ற வெங்கள் விள்ளரிய மேன்மகனே
கண்ணேயெம் கண்மணியே கருதரிய கற்பகமே
விண்ணவரும் வாழ்த்திடநீ விரைந்திப்போ கண்வளராய்.
புத்திரநற் பேறதனைப் பொருந்திடு மெப்புண்ணியரும்
சித்த முவந்திடவே செய்திட லச்செய்கனது
நற்குண நற்செய்கையென நானிலத்தோர் நவில்வதனைப்
பொற்பு மிகும் புத்திரனே புத்திதனிலே யுணர்ந்து
இனியகுண வந்தெலன அன்றமிங் கெழிலுடனே
அனியாயந் தானகற்றி அரன்பதத்தி லன்புடனே
பாலாநீ வாழ்ந்திடுவாய் பல்லாண்டிப் பாரதனில்
சீலமுடன்நீடாயுள் செல்வம் செல்வாக்குடனே
ஆல்போல நீதழைத்து அருகுபோல் வேரூன்றிச்
சிறந்து பொலிந்திடுவாய் ஜெயமுட னிச்செகமதனில்
கறந்தபால் போன்றவனே கண்மணியே கண்வளராய்
ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆரிரரோ.

ஒளவையார்

(ஸ்ரீமதி. பண்டித-அரலாம்பிகை அம்மையார்.)

இனி நம் பெருமாட்டியார் "ஊக்கமது கைவிடேல்" என்னும் தொடரினை அருளியுள்ளார். ஊக்கம் தலை சிறந்ததென்பதை உணராதார் இல்லை; சிறப்பியாத பெரியாரும் இல்லை. எத்திறத்தினருக்கும் விவாதமின்றி ஒப்பமுடிந்த இக்குணத்தினைக் கைவிட்டு எந்த நற்பயனையும் எந்தப் பெரும் தகுதியையும் அடைய முடியாது. அது குறித்தே ஊக்கம் என்னும் செம்மொழியை முதலில் அமைத்தருளினர் போலும். முற்பட்ட குணங்களை எழுவாயாக முன்னணியில் அமைப்பது மூதாட்டியார் நெறியினும் கையாளு முறைமையுமாகும்.

என்றாலும் அறத்தை விரும்பு என்றமைத்த அன்னையார் ஊக்கத்தைக் கைவிடாதே என்றமைத்த நுட்பம் ஆராய்ச்சிக்குரியது. ஏன் எனில் அறத்தை விரும்புவதற்கும், சினத்தை ஆற்றுவதற்கும் கூட மேலே சுட்டிய ஊக்கமே சாதனம். ஊக்கம் நல்லிரத்தம் பாயும் கட்டிளமை வாய்ந்த உடலின் உரம் போல்வதொன்று. ஊக்கம் இல்லாதவர்கள் உடல்வன்மை யில்லாதார் போல்வர். ஆனால் அவ்வுடல் வன்மை பிள்ளைமைப் பருவத்திலும், வயோதிக பருவத்திலும் தலை நிமிர்ந்து செயலாற்றத்தக்கதன்று. உள்ளத்திலெழும் ஊக்கமோ, நயந் தலைதூக்கி வாதத்தை அழுத்தும் இறுதிக் காலத்திலும் கைவிடாமல் நிற்கக்கூடியதாகும்.

பிள்ளைமைப் பருவத்தில் எழுந்த ஊக்கத்தினால் அழியாப் புகழ்பெற்றதற்கு, துருவன் சரித்திரமே போதிய உதாரணமாகும். முதுமையிலும் ஊக்கம் குன்றாது உறுதி பிறழாது இளஞ் சிங்கம் போன்றவர்களும் கண்கொண்டு காண அஞ்சும்படி கடனாற்றிய கங்காபுத்திரனாகிய பீஷ்மரோ முதுமையிலும் ஊக்கம் குன்றாதென்பதுத் தக்க உதாரண புருஷராவர்.

பொய்யா மொழிப் புலவர் ஊக்கம் இல்லாமையால் பருத்த உடலும் கூரிய தந்தங்களும் உடையதாகிய யானை இவ்விரு தகுதியுமில்லாத புலி தாக்கினால் அஞ்சுகின்றது என்னும் உதாரணத்தினால் ஊக்கத்தின் ஆற்றலை வற்புறுத்தும்,

"பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை
வெரூஉம் புலி தாக்குறின்"

என்னும் குறட்பாவை யருளினர். இதனால் உள்ளத்தில் ஊக்கம் இல்லாத

வர்களுக்கு உடல் வன்மை உண்டானாலும் அது பயன் தராதென்பதும் உணரப்படுகின்றது. ஊக்கம் எனப்படும் மனவெழுச்சி யொன்றே மக்கள் உயிர் உடையவர்கள் என்று சிறப்பதற்கு காரணமாகும். அஃதில்லாதார் அதாவது உள்ளுணர்வின் எழுச்சியும் காரிய முயற்சியும் இல்லாதார்களை மரமக்கள் என்று தெய்வப் புலவர் இழித்துக் கூறியுள்ளார்.

பகீரதன் கங்கை கொண்டுவந்ததாகக் காணப்படும் புராண கதையொன்றே நமக்கு, ஊக்கம் வாழையடி வாழையாகத் தொடர்ந்து சந்ததிகளையும் ஊக்குவிக்கும் மழுங்காத ஆயுதமென்பதை உணர்த்தவல்லதாகின்றது. நவீனகாலப் பிரஞ்சுப் போர்வீரனாகிய நெப்போலியனும் அசாத்தியம் என்னும் வாக்கியமே பாஷையில் இருக்கக்கூடாதென்று புகன்றிருக்கும் ஊக்கவுணர்ச்சி உரையைத் தற்கால யுவர்களில் அறியாதவர்கள் இரார். இத்தகைய ஊக்கம் நன்மை பயக்கும் செய்கைகளில் மட்டும் பயன்படுத்தத் தக்கதேயன்றி தீமை தரும் முயற்சிகளில் தலையிடுவதன்று; அஃது பெருந் தீங்கையே தரும். பாம்புப் புற்றில் கையிடுவதில் ஊக்கமும் கடலில் ஆழம் பார்ப்போம் என்றெழும் ஊக்கமும் நெருப்பிற் குளிப்போம் என்றெழும் ஊக்கமும் முடிவில் இவரையே மாய்க்கும் கருவியாகுமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். இத்தகைய தடுக்கப்பட்ட விடயங்களில் எழுப்பும் ஊக்கத்திற்குப் பேதமையென்பதே பெயர். அது பற்றியே 'அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதமை' என்றார் பெரியார்.

ஒருவரது உயர்ச்சியானது அவர்தம் உள்ளத்தெழும் ஊக்கத்தின் அளவினதாகவே இருக்கும் எனவே ஊக்கம் (நல்லாற்றில் எழுப்பப்படும் ஊக்கம்) எக்காரணத்தினாலும் எக்காலத்திலும் கைவிடத்தக்க தன்று என்பதை இளைஞர் அழுத்தமாக உட்கொண்டு சிறக்கவேண்டுமென்றே ஔவையார் ஊக்கமது கைவிடேல் என்றருளினார் போலும். இனிப் புல்லறிவாளர் சிலர் ஊக்கம் மது (கள்ளில்) உள்ளது ஆதலின் அத்தகைய மதுவை எப்போதும் கைவிடாதே என்று மூதாட்டியார் கூறியதாகவும் பொருள் செய்து தமது கற்பனாசக்திக்குத் தாமே வியக்கவும் கூடும். அத்திறத்தார் பொருட்டு நாம் இரங்கவேண்டுமன்றி வேறென் செய்வது? கோணல் மதியுடைய பழந் தீவினையாளர் சிலரும் நம்மிடை இல்லாமலில்லை. அத்தகையார்க்கு அது பொருத்தமே.

"காய்வெயிலும் மஞ்சள்நிறம் காமாலைக் கண்ணருக்குச்
சாய்வெயிலும் சுடுவெயிலாம் தாபச் சுரத்தினர்க்கு"

என்ற பொன் மொழிப்படி அன்னாரைக் கருதி அவருடன் விவாதத்தில் இறங்காமல் முன்னோர் வகுத்த நல்வழி யுய்க்கும் மூதுரைகட் கிணங்க நடப்பதில் ஊன்றி ஊக்கம் கொள்ளுவதே உத்தம மாணாக்கர்களின் முதற் கடமையாகும். இனி ஊன்றுகோலைப்போல மக்களுக்கு உறுதுணையாகிய இவ்வூக்கம் ஆண் பெண் இரு பாலார்க்கும் பொதுவாய் அமையவேண்டிய அருங்குணமேயாகும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். ஒரு பெண் ஊக்கம் இல்லாதிருப்பின் அப்பெண்ணைத் துணைவியாகக் கொண்டு இல்லறம் நடத்த ஒருபோதும் இயலாது. அவள் தனது கடமைகளைக் குறித்த காலத்தில் ஆற்றமுடியாது. இன்னும் ஆழ்ந்து சிந்திக்கின் ஆண் பாலார்களின் ஊக்கத்தைவிடப் பெண் பாலார்களின் ஊக்கம் அதிகத் தீவிர கதியுடையதென்பது புலப்படும். அத்

தகைய தீவிர வூக்கம் இயற்கையில் அமையப் பெறாத பெண்களால் நிருவகிக்கப்படும் இல்லங்கள் மூதேவியின் அரசாட்சி நிலையங்கள் என்றே கூறிவிடலாம்—தவிரப் பெண்களுக்கு இயல்பாகவே சற்றுபிடிவாதம் அதிகமாதலின் அக் குணம் ஊக்கத்தைப் பின்னும் ஊக்குவதற்குச் சாதனமாகின்றது. ஸத்தியவான்மனைவி சாவித்திரியின் சரிதமே பெண்ணின் ஊக்கத்திற்குப் பெருஞ்சான்றாகும். எனவே பெண்பாலார்க்கும் ஊக்கம் உயிர்போன்றதொன்று. பிராட்டியார் மேலே கூறிய ஊக்கமது கைவிடேல் என்ற நீதித் தொடர் சிறுவர் சிறுமியர் இருவர்கட்கும் உறுதி பயப்பதாகும் என்றறிதல் கடனாகும்.

இனி 'எண்ணெழுத்திகழேல்' என்றனர் ஔவையார். இதனால் கணிதத்தினையும் இலக்கிய நூல்களையும் நீ அசட்டை செய்யாதே என்பது பெறப்படுகின்றது. மற்றோரிடத்தில் அவரே எண்ணு மெழுத்தும் கண்ணெனத் தகும் என்றருளினர். கண்ணிழந்தவன் குருடனாதல்போல எண்ணையும், எழுத்தையும் அறியாதவர் உலகவாழ்வில் பகற்குருடரேபோல் இடர்ப்படுவர் என்பது தெளிவு. இயற்கையாகிய பகுத்தறிவு மிக்குடையோம். செயற்கையாலாகிய கல்வியறிவு வேண்டுவதன்று என்று எண்ணித் தமது இயற்கையறிவைத் தாமே மதித்துச் சமாதான முறுவோரும் உளர். அவர்களைப் போற்றிப் புகழ்வோரும் ஒரு சிலரோ பலரோ இருக்கலாம். அன்னார் தம்மியற்கையறிவின் சிறப்பைக் கற்றோர்கள் ஒருபோதும் வியவார். "கல்லாதான் ஒட்பம் கழிய நன்றாயினும், கொள்ளார் அறிவுடை யார்" எனவும் "கல்லாதான் சொற்காமுறுதல் (நகிலிரண்டும்) இல்லாதாள் பெண்காமுற்றற்று" எனவும் "அரங்கின்றி வட்டாடியற்றே" எனவும் தெய்வப்புலவர் தெளியக் கூறியுள்ளார். மாக்களினின்று மக்களை வேறுபடுத்திப் பிரிப்பது இயற்கையாகப் பகுத்தறியும் விரிவுறச் செய்வது எண்ணும் எழுத்துமேயாம். எண்ணை முன்னும் இலக்கியத்தைத் தொடர்ந்தும் அமைத்திருப்பது சிந்திக்கத் தக்கது. தெய்வப்புலவரும்,

"எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு"

என்றமைத் தருளினார்.

பின்னரும் பெருமாட்டியாரே,

"எண்ணு மெழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்"

என வழங்கி யிருக்கின்றார்,

கற்கவேண்டிய கலைகள் பல்வேறு பகுதியுடையவைகளாக இருப்பினும் அக்கலைகள் அனைத்தையும் விடக் கணிதத்தில் மடக்கமின்றித் தெளிவுறும் நுண்ணறிவே மேம்பாடுடையதென்பது வெளிப்படை. மேல்நாட்டுக் கலைவிற்பன்னர்களும் இவ்வாறே கொண்டு கணிதக்கலையில் தேர்ச்சியாளர்களை மிகமிக மேன்மைப் படுத்துவது கண்கூடு. கணிதத்தில் தேர்ந்த மூளைக்கு ஏனைய எல்லாக் கலையுணர்வுகளும் எவல்புரியும். ஏனைய தர்க்க முதலாகவுள்ள அரிய கலையுணர்ச்சி உடையவர்களாயினும் கணிதக்கலையை எளிதில் அடைய முடியாது. கணிதம் அத்தகைய விசேட சிறப்புடையதாதல் பற்றியே எடுத்தாளும் இடமெல்லாம் அதனை முதன்மைப்படுத்தி யிருக்கின்றனர் போலும்.

தவிர அறுபத்து நான்கு கலைகளிலும் சோதிடமும் ஒன்றாயினும் சோதிடம் தவிர மற்ற அறுபத்துமூன்று கலைப்புலமை யாளருக்கும் சோதிடம் அறிதற்கரிய பெருமை வாய்ந்ததென்பதில் ஐயமில்லை. அத்துணையரியதாகச் சோதிடம் அமைந்திருக்கும் காரணமே அக்கலை அதிநுட்பமான கணித விமரிசையுடையதாக வகுக்கப்பட்டிருப்பது தானம் என்பது மிகையாகாது. கணிதப்புலமையே, அனைத்தையும் அளக்கும் கருவியாதலால் அதன் உறைவிடமாகிய சோதிடமும் மக்களின் முக்கால விவரங்களையும் எடுத்துக் காட்டும் ஒளிநூலாகியது. இனி எண்ணையும் எழுத்தையும் கண்களுக்கு இணையெனவே ஆண்டிருப்பதைக் கவனிப்போம். கண்கள் என இருமைப்பட எங்கும் அமைத்திருக்கவில்லை. கண் என ஒருமைப்படவே கூறியுள்ளார். இரண்டு விழிகளும் ஒரே தன்மையில் பயன்படுவதுபோல எண்ணென்றும் எழுத்தென்றும் வேறுபடக் கருதாது ஒருங்கே பயிலல் வேண்டுமென்பதே ஒருமைப் பாட்டின் குறிப்பாகும். தவிரப் புலன்கள் ஐந்தினுள்ளும் சிறந்தது கண்ணென ஆன்றோர் எவரும் சிறப்பித்திருக்கின்றனர். அவ்வாறே ஔவையாரும், வள்ளுவரும் எண்ணையும் எழுத்தையும் கண்ணெனச் சிறப்பித்துள்ளார்கள். ஐந்திற்கும் அமையாத தனிச்சிறப்பு கண்களில் உளதாதல் பற்றியே காணுங் கண்ணுக்குமோ காண் என்றனர் பெரியோர்.

கண் நீங்கலாய மற்ற நான்கு புலன்களுக்கும் பரிசம், இரசம், கந்தம், ஒலி இவற்றை முறையே உணரும் வன்மை யுண்டேயன்றி கண்ணைப் போல் தான் ஒரு மனிதனைக் காணும் வன்மையுடன் தன்னால் காணப்பட்டவர்களுக்கும் தன் எண்ணத்தை (உட்கருத்தை) வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலும் பெற்றிருக்கவில்லை.

தவிர ஐந்து பேரறிவும் கண்கள் கொள்ள முடியும். ஏனைய புலன்களில் எதுவும் மற்ற கண் முதலிய நான்கின் அறிவினையும் தாமே கொள்ள முடியாது.

இதுவுமன்றி கண்ணே தன்னொத்த அல்லது தன்னின் மேம்பட்ட ஜீவர்களை நன்கு உணர முடியும். பிற புலன்களின் செய்கைகள் எல்லாம் பரிசம், கந்தம், சுவை, ஓசை என்னும் ஜடவுணர்ச்சிகளோடு முடிவுறுகின்றன.

இக்காரணங்களைக் கொண்டே இந்திரியங்களுக்குள் கண்கள் பிரதானமென அறிஞர் பலரும் கூறிவைத்தனர்போலும். மக்களுக்கு எல்லாவித மேன்மையையும் அளிக்கக் கூடிய எண்ணறிவு எழுத்தறிவு ஆகிய இன்றியமையாப் பயிற்சிக்கு அத்துணைச் சிறப்புடைய கண்ணையே உவமையாக்கினார் பெருமாட்டியாரும். தவிர காதுகளும் நாசித் துவாரங்களும் நாவும் மெய்யும் கதிரவனைக் காணமுடியாது. கதிரவனே சர அசரங்களின் ஜீவான்மாவாகும் ஜீவனே பந்தம் நீங்கில் பரவான்மாவாகின்றதென ஞான நூல்கள் போதிக்கின்றன. ஸ்தூல பாநுவைக் காணும் கண்களே சூட்சும பாநுவையும் தரிசிக்க வல்லதாகும். இதுபற்றியே ஞானநோக்கு என எடுத்தாள்வது வழக்காயிற்று. இதுபோல ஞான வுடல் ஞான நாசி ஞானச் செவி ஞான வாய் என்று எடுத்தாளும் ஆட்சி இதுகாறும் நூற்பரப்புகளில் கண்டோமில்லை. எனவே இம்மையின்பம் மறுமையின்பம் இரண்டையும் ஒருங்கேயுதவவல்ல கல்விக்கு அவ்விரண்டினையும் அடைவிக்கச் செய்யும் சாதனமாகிய எண்ணையும் எழுத்தையும் உவமையாக்கி யருளினார்.

அன்றியும் கண்ணொளியானது கதிரவனொளியைக் கவர்ந்து சரங்களையும் அசரங்களையும் காணும் சக்தியைப் பெற்றிருக்கின்றது. இம்மை மறுமை புண்ணியபாவம் எனும் பாகுபாடுகளை விவரிக்கும் அறநூல்களையும் அறிவுநூல்களையும் கற்றுத் தெளிவடையச் செய்கின்றது. இவ்விகற்பங்களைக் கல்லாதார் உணர முடியாதென்பதனை,

"இருவிழிகள் வாண்முகத்தி லிருந்தாலும் வானிரவி யெழுந்தா லன்றிக்
கருதுகிலப் பல்பொருளும் காண்டல் அரிதாம்உலகிற் கண்போல் யார்க்கும்
பெருகிய செல்வமும் அறிவும் பெற்றாலும் நூலுணர்ச்சி பெறாரே யாயிற்
றிருவளர் புண்ணிய பாவம் இம்மை மறுமையும் வீடுந் தெரியா வன்றே."

என்று கூறினர் ஆன்றோர். கண்ணொளியைப் போலக் கதிரவனொளியை ஏற்று இரண்டற மருவி தம் காணும் சக்தியைப் பெறும் புலன்கள் வேறில்லையென்பதும் கட்புலனுக்கு வாய்த்த தனிச் சிறப்பாகும் அருமை தோன்றக் கூறுவோர் எவரும், என் கண்ணே! என் ஆருயிரே! என உவமிப்பதும் அக்கண்ணின் பெருமைக்கு நல்ல சான்றாகும். மரித்தோர்க்கு உயிரின்மையை எடுத்துக் காட்டும் புலன் கண்களேயன்றிக் காது மூக்குகள் அல்ல. அத்தகை மட்டிலடங்காப் புகழ்கொண்ட கண்களுக்கு இணையாகியது கல்வி ஒன்றே யாதலினால் பெருமாட்டியார் "எண்ணெழுத் திகழேல்" எனத் தன இயற்கைப்படி நயந்து கூறினார்.

கற்றோர்பாற் பொறாமையினாலோ, அத்தகைய கல்விச் செல்வம் தமது மண்டையில் ஏறும்படி செய்ய முடியாமையினாலோ, இலேசாக இகழத் தலைப்படும் புல்லறிவினரும் ஒரு சிலர் நம்நாட்டில் உளராவர். அன்னார்க்கும் இத்தொடர் வேண்டுகோள் விடுத்தது போலும் ஆகும். இயற்கை யறிவுகொண்டு எல்லா இன்பங்களையும் நுகர்ந்து வாழ்நாள் கழிக்கும் சிலரே இவ்வகுப்பில் அபேட்சகராக வருவர். தவிர இளமையில் எண்ணையும் எழுத்தையும் (சிறிது கற்பதில் வருத்தம் இருப்பது குறித்து) அசட்டைசெய்வோர் வயது முதிர்ந்த பின்னர் என்ன முயன்றாலும் நற்பலனை அடைய முடியாது மனம் உடைந்து மெலிவது கண்கூடு. பொருளின் பெருக்கினைக் கொண்டு உலகில் எல்லாப் போகங்களையும் நுகரலாம். ஆனால் அப்பொருளில் மிக்க குபேரனாயினும் அப்பொருளைக்கொண்டு எண்ணும் எழுத்தும் என வியந்தோதிய கலையுணர்ச்சியை இரவல் வாங்க முடியாது. தந்தை யாயினும் தனது கலையுணர்வை அருமைத் திருமகனுக்கும் வழங்க முடியாது எனில் ஒவ்வொருவரும் தமது வருங்கால மேன்மைக்கு அளவுகோலாகிய கலையுணர்வைத் தத்தம் சொந்த முயற்சியினாலேயே பெறுதல் வேண்டுமென்பது கொள்ளப்படுகின்றது. இத்தகைய எவராலும் அளிக்க முடியாததும் புறப்பொருள் அல்லாததுமான கல்வியை இளமையில் இகழ்ந்தால் பிறகு எக்காலும் உலகினரால் இகழப்படுவர். ஆன்றோர் அவையில் இடம் பெறார். எவரும் முகமன்

கூறி எதிர்கொள்ளார். அந்தோ! இத்தகைய கலை யுணர்வை எவ்வாறு அசட்டை செய்யலாம். இது பற்றியே

மன்னனு மாசறக் கற்றோனும் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன்—மன்னனுக்குத்
தன்றேய மல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோர்க்குச்
சென்றவிட மெல்லாம் சிறப்பு.

என்றருளினர். தற்கால நீதிக்கிழவர்களிற் றலையாய வேதநாயகம்பிள்ளை யவர்களும்,

"கலைபயிற் றிடாது காதலர்க்கு மாநிதி
நிலையென வளிக்குதல் நிகரில் பித்தர்க்குக்
கொலை செய்வாள் ஈவதும் குழவிதன்னைமா
மலையின் ஓரத்து வைப்பதுவு மாறுமே"

என்று கூறியுள்ளார். இவ்வறிஞர் பெருமான் கல்வித் தேர்ச்சியில்லாத மூடப் பிள்ளைகளுக்குப் பெற்ற தந்தை இரக்கப்பட்டு அவனது வாழ்க்கைக்கு உதவியாகத் தனது பெரும்பொருளை உரித்தாக்கவும் கூடாதென ஔவையார் முதலிய பெரியாரைவிட ஒருபடி மேலேறித் தடுக்கின்றார். ஏன் அவர் நீதிபதியாகத் தற்கால அரசாங்கத்தில் இருந்தவராதலினால் தன் முன் குற்றச் சாட்டுதலுக்குள்ளாகி வந்தவர்களில் பெரும்பாலோர் போதிய கல்வி யறிவு வாயாத பெருந்தனாதிபதிகளின் தூண்டுதல்களினாலும் பணச் செலவினாலும் ஈடுபட்டவர்கள் என்பதைத் தினமும் உணர்ந்து உணர்ந்து உண்மை யுணர்ந்தவராதலின், மூட மக்கள் தமக்கு உரித்தாகும் பொருளை எவ்வாறு எவ்வளவு விரைவில் அழித்துத் தாமும் அழிகின்றனர் என்பதை யெண்ணி மேலே குறித்த கவியை வரைந்தாரென்று கொள்ளவேண்டும். மூடப்பிள்ளைகளுக்குப் பணத்தின் பலம் இன்றேல் அடக்கமும், ஆடம்பரமற்ற எளிய வாழ்வும் மேற்கொண்ட தீவினையாளர்க்குத் துணைநிற்க முடியாது. தாமும் திருந்துவர். இது நன்மையே தருதலினால் கல்வி யறிவில்லாத பிள்ளைகளுக்கு வறுமையே ஆசானாகவிருந்து தீச் செயல்களிலிருந்து விலகும்படி செய்யும் என்பது அவ்வாசிரியர் கொள்கை போலும். நிற்க,

"ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி ஒருவர்க்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து"

என்ற குறட்பாவினால் கலையுணர்ச்சி இப்பிறவியுடன் முடிவெய்தாது தொடர்ந்து வரும்; எழுபிறவிகளிலும் துணையாகி வந்தடைந்து இன்பமூட்டும் என்று தெரிகிறோம். எனவே இப்பிறவியில் நாம் எண்ணையும் எழுத்தையும் இகழ்ந்தால் அதன்பயனாக அக்கல்வி நம்மைப் பின்னிட்ட பல பிறவிகளிலும் இகழ்ந்து நம்மிடை வந்தணுகாது அகலும் என்பதும் அதன்பயனாக இனிவரும் பிறவிகளிலும் நாம் கசடர்களாகி யுழன்று துன்புற நேருமென்பதும் அறியப்படுகின்றது. இனி எற்பதிகழ்ச்சி யென்னும் நீதித் தொடரைச் சிறிது ஆராய்வோம்.

நாகரிகம்.

(மா. அப்பாதுரை.)

"ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும்." (திருவள்ளுவர்)

என்பதற்கேற்ப ஒழுக்கம் மக்கள் வாழ்வில் தலை சிறந்து நிற்கவேண்டும். அதுவே மக்கள் வாழ்வின் குறிக்கோளாக நிற்பது. இவ்வொழுக்கத்திற் கிசைந்த முறையே மக்களின் வாழ்க்கை முறை. இதை வலியுறுத்தவே நூல்கள் அனைத்தும் தோன்றி மிளிர்கின்றன. அறிஞர் பலம் ஒழுக்கமே தம் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கொண்டு வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். இவ்வொழுக்கமே தான் நாகரிகமென்று கூறப்படுவது. நாகரிக மென்னும் பதத்திற்குத் திரண்டபொருள் பிற நலங் கருதி வாழ்தல் என்பதும், தன்னலங்கருதி வாழாமையு மென்பதுமே ஆகும்.

என்றாலும் சிலர் தற்காலத்தில் இப்பதத்திற்கு வெவ்வேறு பொருள் கூறுகின்றார்கள். இப்படிக் கூறுவது அவர்களின் உள்ளக்கிடக்கையைத் தெள்ளத் தெளிய வெளிப்படுத்துவதாகும். ஆனாலும், இன்னோர் நாகரிகத்தின் சிறந்த பொருள் யாதென்பதைக் காலக்கிரமத்தில் அறிவர். அப்போது தான் மக்கள் உள்ளத்தில் அமைதி நிலவும்; உலகத்தில் குழப்பங் குன்றும். மக்கள் இன்பவாழ்வு பெற்று இனிது மகிழ்வெய்துவர்.

இப்போதோ மக்கள் "நாகரிகம், நாகரிகம்" என்று தொண்டைகிழியக் கூச்சலிடுகின்றனர். அவர்கள் நாகரிகத்தின் உச்சநிலை யெய்திவிட்டதாயும் கூசாது கூறுகின்றனர். அவர்கள் சொல்லும் வார்த்தைக்குப் பொருளென்ன? பொருளொன்று மில்லாப் பொய்யே. நாகரிகத்தின் தேர்ந்த பொருள் யாதென்பதை மறந்தே நமது தமிழ்நாடும் உறங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. நமது தமிழகம் ஒரு காலத்தில் நாகரிகத்தின் உச்சநிலை யடைந்திருந்த தென்பது மிகைபடக் கூறுவதாகாது. உலகம் நாகரிக மென்னும் வார்த்தை யறியாத காலத்திலேயே நமது நாடு ஒழுக்கம் என்னும் உயர் நெறி கண்டு ஒழுகியோங்கி இருந்தது. இதற்குச் சான்றுகள் பலவும் உள.

ஆனால் தற்போது நமது நாடு எந்நிலை எய்தியுள்ள தென்று சிறிது நோக்குவோம். பிறநலம் பேணல் என்பதின் சீரிய கருத்து மக்கள் உள்ளத்தினின்று மறைந்து மடிந்து விட்டது. அவர்கள் உள்ளத்தில் தன்னலப்பேய் தான் தலை விரித்துத் தாண்டவமாடுகின்றது. இந்தத் தன்னலம் என்னும் கொடு நோய் மக்களைத் தன்மயமாக்கி விட்டது. அது உள்ளத்தையே யழித்து அசங்கிதம் செய்து விட்டது. அந்தக் கொடுநோய் உடலிலும் ஊடுருவிப்பாய்ந்து உதிரத்திலும் கலந்துவிட்டது. எனவே இந்நிலையில் மக்களின் போக்கு மிக மிக விந்தையாய்த் தோன்றுவது அதிசய மல்ல. மக்களை உய்விக்க வேண்டித் தோன்றியுள்ள உலகில் யாவருக்கும், எல்லாவற்றினுக்கும் வாழ உரிமையுண்டு. இதை நியாய புத்தியுள்ள எவரும் மறக்க முடியாது. இவ்வுண்மையை விடுத்து, ஒவ்வொருவனும் தனக்கே மிஞ்சிய சுதந்திரம் கொண்டாடுகிறான். அதனால் அவன் கருத்திற்குப் பல தடைகளும், எதிர்ப்புகளும் எதிரிடுகின்றன. அவனும் அவைகளை எதிர்க்க முயல்கின்

றான். தன்னலக் கருத்துடன் முயல்வோனுக்கு வெற்றியும் உண்டோ? அவன் வெற்றியெல்லாம் பகற்கனவே. அவனுக்கு எய்தும் பரிசு தோல்வியும், நாணமுமே. அவை அவனுக்குச் சுலபத்தில் கிடைத்து விடுகின்றன.

இனி அவன், ஏற்பட்ட தோல்வியினின்று உண்மையனுபவம் பெற வேண்டும். ஆனால் இம்மனிதன் பெறுகின்றானில்லை. தன்னலப் பேய்க்கு அடிமைபூண்டவன் எங்ஙனம் உண்மையுணர்வு பெறுவான்? அவனை அப் பேய் பிடர் பிடித்து உந்துகின்றது. அவன் அப்பேயின் ஆணை வழி செல்கின்றான். ஆனால், அவன் இப்போது பலமடங்கு வலிவு பெறுகின்றான். எதன் வலிமை? மடம், அகம்பாவம், பொறாமை, சினம், சகிப்பின்மை, முதலான தோழர் துணை வலிமையே. இத்துணை வலிகொண்டு தனியாசு செலுத்தும் தன்னலப் பேயின் ஆணையை நிறைவேற்ற முயல்கின்றான். இப்போது அவனுக்கு முன்னிலும் துரிதமாயும், கைகண்ட பலனையும் கிடைப்பது தோல்வியேதான். பின்னர் அவன் பால் தோழமைபூண்ட கூடாவொழுக்கம் என்னும் "தோழர்கள்" அவனை விட்டு இமைப்போதும் நீங்காமல் அவன் வாழ்க்கை சாம்ராஜ்யத்தை அழித்து, அதில் மலிந்து கிடந்த இன்பமென்னும் செல்வத்தையெல்லாம் கவர்ந்து கொண்டு அவனையும் மாளாத்துயர மென்னும் சிறைக் கோட்டத்தே சிறைபுகுத்தி விடுகின்றனர். ஆகவே, பிறவியின் பெருநோக்கம் அவன் உள்ளத்தினின்றும் மறைந்து விடுகிறது. அந்தோ! பரிதாபம், அவன் வாழ்வெல்லாம் கெட்டு உயிர் இல்லாப் பிணமாய் உழல்கின்றான்.

இப்போக்கிலே தான் உலகனைத்தும் சென்று கொண்டிருப்பதாய்த் தோன்றுகிறது. ஐயோ! வாழ்க்கையின் குறிக்கோளையிழந்து வாழலும் வாழ்வாமோ? நாகரிகமாமோ? இல்லை. ஒருகாலும் அறிஞன் ஒப்புகின்றானில்லை. இப்போக்கில் மக்கள் சென்று கொண்டு தான் இதை "நாகரிகம்" என்று வாய்ப்பறை யடிக்கிறார்கள். யான் இவ்வளவும் கூறி "நாகரிக"த்தின் பொருளை யொருவாறு விளக்கியதாகக் கருதுகிறேன்.

இந்நிலையிலிருந்து மக்கள் மீளும் உபாயம் யாதென்பது அடுத்தபடியாக நாம் கண்டுகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இது பற்றி நாம் நீண்ட ஆராய்ச்சியில் இறங்கவேண்டியதில்லை. பிறநலம் பேணல் நம் முன்னோர் கண்ட வாழ்க்கையின் இலட்சியமாகும். இதை அவர்கள் தமது தினசரி வாழ்க்கையில் அனுசரித்தார்கள். அதன் பயனாய் நிகழ்ந்த பேரின்பத்தை நுகர்ந்தார்கள். அவர் ஒழுக்கத்திற்கு அறநூல்களும் அரண்செய்திருந்தன.

இப்போது நாம் காண்பது என்ன? போர் அறப்போரன்றோ காண்கின்றோம்? தன்னல மென்னும் தாழ்மைக்கும், பிறநல மென்னும் பெருமைக்குமன்றோ போர் நிகழ்கின்றது. ஆசையுடன் நிராசை எதிர்ப்பதும், அழுக்காறோடு புனிதம் போரிடுவதும், இடம்பத்துடன் அடக்கம் எதிர்த்துநிற்பதும், சினத்துடன் சாந்தம் சீறிநிற்பதும், அறியாமையுடன் அறிவுடைமை ஆர்பரிப்பதும், வன்கண்ணோடு அன்பு வாது செய்தலும், துன்பத்தோடு இன்பம் தோன்றட்டுவதுமான காட்சிகள் காணப்படுகின்றன. இப்போரையும், புரட்சியையுந் தொடங்கியவர் நமது தலைசிறந்த பெரியார் மகாத்மா காந்தியடிகளே. மக்கள் போக்கும் புறநெறிகண்ட அடிகள் போர் துவக்கியுள்ளார். உண்மையிலேயே வெற்றியே வெல்லுமென்பது அடிகள்கண்ட அனுபவம். அறநூல்கள் அனைத்தும் அடிகள் இலட்சியத்தை அரண் செய்கின்றன. ஆகவே நாமும் அவர் வழி பற்றி யொழுகி உண்மை நாகரிகத்தை ஓம்புவோமாக.

மாணவர்பகுதி

24. இங்கிலந்தில் சீர்திருத்தம் ஒரு நிலைப்பட்டது.

(T. S. ராஜகோபாலன், B. A., L. T.)

மேரிராணி காலத்தில், ஜனங்கள் பயந்தபடியே "உயிருடன் கொளுத்திவிடும் இரகசிய விசாரணை முறை" (The Inquisition) இங்கிலந்தில் வந்துவிட்டது முன் தொடர்ச்சியில் சொல்லப்பட்டு இரத்தவெறி பிடித்த மேரி என்னும் பெயர் வந்ததும் சொல்லப்பட்டது. அந்த முறையில் கொளுத்தப்பட்டவர்களில் மூவரைச் சரித்திரங்களில் விசேஷமாக எடுத்துக் குறிப்பிடுவது உண்டு.

முதலாவதாக "Thomas Cranmer" என்ற காண்டர்பரி மதகுரு ஆவார். அவர்கள்தான் ஆதியில் காதரீன் விவாகரத்தை அரசனுக்குச் சாதித்துக் கொடுத்து, ஆன் பொலீன் கல்யாணத்தை மதசம்மதமாக்கியவர். அவரிடத்தில் மேரிக்கு அதிகமான அருவருப்பு இருந்திருக்கும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். அவர் எட்வர்ட் VI காலத்தில் அதி தீர வீர சீர்திருத்தக்காரராக விளங்கினார். மேரி பட்டத்திற்கு வந்ததும், தான் சீர்திருத்த மனோபாவத்தை அறவே யொழித்து விட்டதாகவும், கதோலிக மதமே தனக்கு உவப்பான தென்றும் பிரமாணப் பத்திரிகையிலும் கையொப்பமிட்டார்! ஆயினுமென்ன? மேரி அவரை விட விரும்பினாளில்லை!

ஆகவே நெருப்பில் விட்டபோது, "என் வலது கைதான் மனச்சாக்ஷிக்கு விரோதமாக மதம்மாறி அடிக்கடி கையொப்பமிட்டது! ஆகவே எனது வலது கை முன்பு எரியட்டும்" என்று நீட்டி வலதுகை பூராகவும் எரிந்தபிறகு தான் எரிந்தார். அதேபோன்று சீர்திருத்தமதத்தைச் சேர்ந்தவர்களான லாடிமர் (Latimer), ரிட்லி (Ridley), என்ற இருவரும் மிகுந்த தீரத்துடன் நெருப்புக் கிரையானார்கள். தவித்துக்கொண்டிருந்த ரிட்லியை, லாடிமர், "சகோதரரே! உத்ஸாகத்துடன் இருங்கள். இப்போது நாம் கொளுத்தும் தீபம் என்றும் அணையாமல் இங்கிலந்தில் எரியும்." என்று தங்களையே

கடவுள் முன்னிலையில் ஏற்றப்படும் மெழுகுவர்த்தியாக ஒப்பிட்டுப் பேசினாராம்.

ஆக, கதோலிக மதத்தின்பேரால் இங்கிலந்து ஜனங்கள் வரியினாலும் பறிமுதலினாலும், கொளுத்துதலினாலும் பட்ட கஷ்டத்தினால், கதோலிக மதம் என்றாலே கொலைபாதக மதம் என்று மயிர்க்கூச்சலுடன் நடுங்கலானார்கள். மேரிக்குக் கெட்டபெயரும், ஸ்பெயின் அரசனை மணந்ததின் பலனாக பிரான்ஸில் முன்னோர்காலம் முதல் இருந்த கலே நகரை பிரான்ஸ் அரசன் பிடித்துக் கொண்டதும் கிடைத்த பலன்களாகும். கலே போன துக்கத்தில், "கலே யிழந்தது என் ஹிருதயத்தில் எழுதியிருக்கும்" என்று பிரலாபித்துக் கொண்டு மனதுடைந்து இறந்தாள்! கணவனும் இவளை ஒரு பொருட்டாகவும் உயிருள்ள வரையில் கருதவில்லை.

ஹென்றி VIIIன் வார்சு சாசனக்கிரமப்படி, மேரி பிள்ளையில்லாதிறந்ததால், ஆன் பொலினுடைய மகளான எலிஸபெத் அடுத்தபடி ராணியானாள். அவள் ஸ்வபாவப்படி சீர்திருத்த மதத்தினள் ஆகவேண்டியவள். ஏனெனில் கதோலிகரின் அபிப்பிராயப்படி ஆன் பொலீன் கல்யாணம் செல்லுபடியாகாதது. சீர்திருத்தக்காரர்களே எலிஸபெத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவர்கள். தவிரவும் சகோதரன் காலத்திய பஹிரங்கக் கொள்ளைகளையும், சகோதரி காலத்திய கொடூரமான கொளுத்துதல்களையும கண்ட ஜனங்களுக்கு இரண்டு தீவிர மதத்தினரிடமும் விருப்பமில்லை என்பதை நன்குணர்ந்திருந்தாள். பொதுவாக வேடிக்கை விளையாட்டு தமாஷ் பொழுதுபோக்கு ஆடம்பரங்களில் பிரியமுள்ள ஆங்கிலேயர்களுக்குப் போப்பும் அவருடன் ஏற்பட்ட அன்னியர் ஆதிக்கம், செல்வாக்கு முதலியவற்றில் இஷ்டமில்லை. அதுவும் ராணிக்கு நன்றாக மனதில் பட்டிருந்தது. எலிஸபெத்தும் தன் தகப்பனைப் போல, அதிகாரம், கௌரவம், ஆடம்பரம், தமாஷ், பொழுதுபோக்கு, தன்னிஷ்டம்போல இருக்கவேண்டி இச்சை, முதலியவற்றில் பிரியங்கொண்டவளாக இருந்தாள். ஸ்வபாவத்தில் ஆத்திரப்பட்டு ஒரு காரியத்தைச் செய்யாதவளாகவும் ஜனங்களின் மனப்போக்கை தனக்குச் சாதகமான முறைக்கு உபயோகித்துக் கொள்ளுபவளாகவும் இருந்தாள்.

ஆகவே காண்டர்பரி மதகுரு ஸ்தானம் காலியானதும் தன் மனப்போக்குப்படி நடக்கக்கூடிய மாதியூ பார்க்கர் (Mathew Parker) என்பவரை மதகுருவாக்கினாள். தன் சகோதரி மேரியால் ரத்து செய்யப்பட்ட சர்வாதிகாரச் சட்டத்தை (Act of Supremacy) மறுபடியும் பார்லிமெண்டைக் கொண்டு அமுலுக்குவரச் செய்தாள். சகோதரன் காலத்திய 42 கொள்கைகள் சட்டத்தில் ஏதோ 3 கொள்கைகளை எடுத்துவிட்டு, 39 கொள்கைகள் சட்டம் (The Statute of Thirtynine Articles) என்பதைச் செய்வித்து சீர்திருத்த மதக்கொள்கைகளில் பலவற்றைச் சட்ட பூர்வமாக, நாட்டு ஜனங்

கள் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென திட்டம் செய்தாள். சகோதரன் காலத்திய பொதுஸ்தோத்திர புஸ்தகத்தின் (The Book of Common Prayer) வாசகங்களை ஒருவாறு திருத்தி யமைக்கச் செய்து, அதை எல்லா மாதாக் கோவில்களிலும் உபயோகப்படச் செய்தாள். மதகுருமார்கள் மணந்துகொண்டு குடித்தனக்காரர்களிலிருந்து ஏற்படலாம் என்று ஏற்பட்டது. அவர்கள் தன் காலத்திய திட்டப்படி உடைகளை யணியலாம் என்றாள். பைபிள் ஆங்கில பாஷையில் இருக்கவேண்டும். சடங்குகள் ஆங்கில பாஷையில் நடத்தலாம். மாதாக் கோவில்களில் ஆடம்பரங்கள் அலங்காரங்கள், கொண்டாட்டங்கள் எல்லாம் அவசியமானவையே என்றும் திட்டம் செய்யப்பட்டது. ஆக கதோலிக மதக் கொள்கைகளும், சீர்திருத்த மதக்கொள்கைகளும் கலந்த ஒரு திட்டமாயிற்று. இதுவே பொதுவாக ஆங்கிலேயர்களின் மனப்போக்குக்கு ஒத்து, பெரும்பான்மையோர் விரும்பியதால் "இங்கிலந்து மதம்" என்று பொருள் படும்படியான (Anglicanism) ஆயிற்று. இந்த திட்டத்தைத் தயாரித்ததைவிட, அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்த அழகுதான் விசேஷமானது என்று இங்கிலந்து சரித்திரங்களில் பரக்கக் காணலாம். தன்னுடைய மதத்திட்டத்தை ஒப்புக்கொள்ளாதவர்களை தன் தகப்பனைப் போலாவது, சகோதரியைப் போலாவது திடீரென மரண தண்டனைக் குட்படுத்தவில்லை. மாதாக் கோவில்களில் மதகுருமார்கள் மூலம் பிரதி ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும், ஆஜர் ஆனவர்கள், ஆகாதவர்களைக் கவனித்து, ஆஜராகாதவர்களை சுமார் மூன்று தடவைகளில் மன்னித்து, பிறகு படிப்படியாக சொல்ப அபராதத்திலிருந்து, கடுமையான அபராதமாக விதிக்கலானாள். இவளுடைய மதத்தை ஒப்புக்கொள்ளாதவர்களை, தன்னிடம் குறிப்பிட்ட கட்டணத்தைச் செலுத்தி, அவரவர்கள் இஷ்டப்படி மத அனுஷ்டானம் செய்ய அனுமதியளித்தாள். முந்தி சொல்லப்பட்டபடி ஸ்தோத்திர புஸ்தகத்தின் வாசகங்களை எந்தப் பிரிவினருக்கும் ஆக்ஷேபனை யில்லாததாகச் செய்வித்தாள். இந்த நிதானத்தினால் மதநிலை ஒருவாறாக எலிஸபெத் காலத்தில் பெரும்பாலான ஜனங்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாக, ஐரோப்பாவை விட அதிசீக்கிரமாக ஏற்பட்டது. ஏனெனில் ஐரோப்பிய கிளர்ச்சியின் மும்முரமான பலன் ஏராளமான இரத்தம் சிந்துதலும், யுத்தமுமாக ஆனது. ஆனால் இங்கிலந்திலோ வெகு சுலபமாக திட்டம் ஏற்படும்படியான சகிப்புத்தன்மை அதிகமான ஜனங்கள் பெரும்பாலோராக இருந்ததால் சீக்கிரமே மதத்திட்டம் ஏற்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. "தானத்தில் சிறந்தது நிதானம்" என்ற பழமொழிக்கிணங்க, ஆத்திரப்பட்ட ஹென்றி VIII, மேரி, முதலியவர்களால் தேச ஜனங்களுக்குப் பலவிதங்களிலும் கஷ்டமும் மனோசஞ்சலமும் ஏற்பட்டது. எட்வர்ட் VI காலத்திலும் சுயநலக்காரர்களால் மதத்தினிடமே அருவருப்பு ஏற்பட்டது. எலிஸபெத் ராணியோ தன்னிஷ்டப்படி செய்தபோதிலும் பெரும்பாலோரால் போற்றப் பட்டாள். அது அவளுடைய நிதானமானதும், சமயோஜிதமானதும், வசீகர சக்தியுள்ளதும் அவளுடைய குணத்தின் காரணமேயாகும்.

இது சம்பந்தமாக, கதோலிக்கர் புனருத்தாரணம் செய்யவேண்டி செய்த சதிகளையும் அவர்களுடைய கருவியாக மற்றொரு பெண் ஸ்காட் அரசி மேரி என்பவளையும் பற்றியது அடுத்த வியாசத்தின் விஷயமாகும்.

மிடில் ஸ்கூல் பரீக்ஷையின் அவசியம்

(வீ. சங்கரய்யர்.)

இதே தலையங்கத்தின் கீழ் இதற்கு முன் 1931-வது வருஷம் ஜூலை மாதம் 29 தேதி வெளியான "ஆனந்தபோதினி வாரப் பத்திரிகை"யில் நானே எழுதியிருப்பதை வாசகர்கள் மறுபடியும் கண்ணுறும்படிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதன் சுருக்கமாவது:—

"இப்பொழுது அனுஷ்டானத்திலிருந்து வரும் S. S. L. C. பரீக்ஷை அமுலுக்கு வருவதற்கு முன் மாணாக்கர்களுக்கும், (1) பிரைமரி, (2) மிடில்ஸ்கூல் (3) மெட்ரிக்குலேஷன் ஆகிய மூன்று பரீக்ஷைகளிருந்தன. முதல் ஐந்து வருஷகாலம் படித்துவிட்டு பிரைமரி பரீக்ஷையில் தேறி, பிறகு மூன்று வருஷம் படித்து மிடில் ஸ்கூல் பரீக்ஷையிலும் தேறி, பிறகு மூன்று வருஷம் படித்து மெட்ரிக்குலேஷன் பரீக்ஷையிலும் தேறினால்தான் காலேஜ் வகுப்புகளில் சேர்ந்து படிக்கமுடியும். இவைகள் ஒவ்வொன்றும் Public பரீக்ஷைகளே. இவைகளில் தேறினவர்களுடைய பெயர்களை கெஜட்டில் பிரசுரம் செய்வார்கள். ஒவ்வொரு பரீக்ஷைகளுக்குப் பொதுவான ஒரு ஸிலபெஸ்ஸும் (பாடத் திட்டமும்), பாட புஸ்தகங்களும் கவர்ண்மெண்டாராலேயே கெஜெட்டில் முன்னாடியே பிரசுரிக்கப்படும். இப்பரீக்ஷைகளுக்குப் பணமும் கட்ட வேண்டியிருந்தது. இவ்வாறு 11 வருஷங்களுக்குள் வரிசையாக மூன்று வடி கட்டல்கள் இருந்தன. அங்கங்கே அழுக்குகளும் குப்பைகளும் தங்கிவிடுகின்றன. ஆகையால் தான் மெட்ரிக்குலேஷனில் தேறினவர்கள் மேல் படிப்புக்கு (College) தகுதியுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள்.

இப்பொழுதோ 10 வருஷகாலமும் ஒருவிதமான அரசாங்கத்தாரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட வடி கட்டலுமே யில்லாமல் 11-வது வருஷம் S. S. L. C. பரீக்ஷைக்குப் போய் எழுதினால் தேருபவரின் சதமானம் வெகு குறைவாகவேதானிருக்கும். இதைத் தவிர வேறு சில காரணங்களு முண்டு. அனேக பாடசாலைகளில் ஸ்கூலிலேயே சேர்ந்து படிக்காத பல மாணாக்கர்களைப் பரீக்ஷை செய்து சேர்க்கப்படுகிறது என்ற வியாஜத்தால் நான்காவது பாரங்களில் கூட சேர்த்து விடுகிறார்கள். மாணாக்கர்களைப் பரீக்ஷை செய்து மேல் வகுப்புக்கு மாற்றுவதும், புதிதாக சேர்க்கப்படுவதும் அந்தந்த பாடசாலை உபாத்தியாயர்கள் கையிலேயே யிருப்பதால் அவர்கள் தங்கள் பாடசாலைக்குப் பிள்ளைகள் வேண்டுமே என்பதற்காக வகுப்புக்குக் கொஞ்சமும் லாயக்கில்லாதவர்களை புதிதாகச் சேர்க்கவும் கீழ் வகுப்புகளிலிருந்து மேல் வகுப்புக்கு மாறவும் செய்து மாணாக்கர்களுக்குக் கெடுதியையும், பெற்றோர்களுக்குத் தங்கள் பிள்ளைகளைக் குறித்து தப்பான எண்ணத்தையும் (false hope) உண்டு பண்ணுகிறார்கள். பரீக்ஷைக் கேள்விகளோ அந்தந்தப் பாடசாலைகளிலேயே

குறிக்கப்படுகின்றபடியால் நடந்த பாடத்திலிருந்து மட்டும் குறித்தால் போதுமானது. நடத்தித் தீரவேண்டியதைக் குறித்து கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. பல பாடசாலைகளிலும் நடத்தித் தீரவேண்டிய ஸிலபெஸ் பூராவும் நடத்துவதே கிடையாது. உதாரணமாக இரண்டாவது பாரத்துக்கு பூகோள பாடத்தில் ஆசியா ஐரோப்பாக் கண்டங்களும், மூன்றாவது பாரத்தில் ஆப்பிரிக்கா அமெரிக்கா ஆஸ்திரேலியா பூமி சாஸ்திரம் கற்பிக்கவேண்டும். சில பாடசாலைகளில் இரண்டாவது பாரத்துக்கு ஐரோப்பாவும் மூன்றாவது பாரத்தில் அமெரிக்காவும் நடத்தாம லிருந்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு உதாரணமல்ல. இதுபோல் எத்தனையோ எடுத்துக் கூறமுடியும். இப்படியெல்லாம் படித்து முடிவில் மாணவர்களும் ஆறாவது பாரத்தை அடைகிறார்கள். இவ்வாறு வடி கட்டலே யில்லாமல் S. S. L. C. பரீக்ஷையிலும் எழுத உட்காருகிறார்கள். அஸ்திவார மில்லாமல் கட்டப்பட்ட கட்டடங்கள் எப்படி நிலைக்கிறதில்லையோ அப்படியே இவர்களும் பரீக்ஷையில் தேறுவதில்லை. அபஜெயத்தின் மேல் அபஜெயமே யடைய நேரிடுகிறது. உபாத்தியார்களும் பெற்றோர்களும் பரீக்ஷை கர்த்தாக்களை எலிஜிபில் சட்டத்தில் குறிக்கப்படும் மார்க்குகளின் சதமானத்தை வருஷாவருஷம் மாற்றிக் குறைக்க மனுச் செய்கிறார்கள். 1916-17-ல் எலிஜிபில் சட்டப்பட்டி ஒவ்வொரு மாணாக்கனும் பிரெஸிடென்ஸி சராசரிக்கு மேல் ஒவ்வொரு பாடத்திலும் 5 மார்க்கு அதிகப்படி வாங்க வேண்டியிருந்தது. பிறகு இங்கிலீஷிலும் பாஷையிலும் 40% வீதமும் பாக்கி யுள்ளவைகளில் 35%- வீதமும் வாங்கவேண்டியிருந்தது. இப்பொழுதோ இங்கிலீஷிலும் பாஷையிலும் 35% வீதமும் பாக்கி இரண்டில் 35% வீதமும் பாக்கி இரண்டில் 25%வீதமும் வாங்கவேண்டும். இன்னும் சில காலங்களில் 30%-லும் 20% கூட வந்துவிடும் போலிருக்கிறது.

இப்படியெல்லாம் படிக்காமலே மாணவர்கள் ஆறாவதுபாரம் வரையிலும் வந்து விடுகிறார்கள். பிறகு ஆறாவது பாரத்தில் வந்ததும் படிக்கவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. அவர்களுடைய மூளையும் படிப்பதைத் தெரிந்து கொள்ள சக்தியற்றுப் போகிறது. ஆகையால்தான் எலிஜிபில் மார்க்குகளைக் குறைக்க நேரிடுகிறது. 'தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்' என்றபடி ஆதி முதலே படிக்கும் வழக்கத்தை உண்டுபண்ணுவதே முக்கியம். பிள்ளைகளோ பரீக்ஷை யென்றால்தான் படிப்பார்கள். பரீக்ஷையோ சர்க்கார் பரீக்ஷையானுலே நல்லது. இது விஷயமாக பாலக்காட்டு ஹெட் மாஸ்டர் ஸ்ரீ. வி. வி. பரமேசுவர அய்யர் அவர்கள் அச்சிட்டு பல ஹைஸ்கூல் ஹெட் மாஸ்டர்களுக்கும் கவர்ன்மெண்டாருக்கும் அனுப்பினார். இவர் வித்தியா இலாகாவில் வெகு கால அனுபவ முடையவர் ஆகையால் அதன் நன்மையைக் கருதியே அவ்வாறு செய்தார்.

இது விஷயமாக ஸ்ரீ. M. குமாரசுவாமி ராவ் அவர்கள் 1934 வருஷம் ஜூலை மீ 24உ ஹிந்து பத்திரிகையின் The Educational and Literary Supplement Vol. VIII No. 30-ல் 2-வது பக்கத்தில் எழுதியிருப்பதையும் கல்வி யதிகாரிகள் கவனிப்பார்களாக. S. S. L. C. பரீக்ஷையில் அபஜயம் அதிகமாக விருக்கிறது என்ற கூக்குரல் பெற்றோர்களிடமிருந்தும், பரீக்ஷை விடை திருத்துவோர்களிடமிருந்தும் அடிக்கடி பத்திரிகைகளில் நாம் பார்க்கின்றோம். இதற்குக் காரணம் (1) பிரைமெரி (2) மிடில் ஸ்கூல் ஆகிய இவ்விரண்டு கவர்ன்மெண்டு பரீக்ஷைகள் இல்லாததேயாம். இப்பரீக்ஷைகள்

அங்கேயுள்ள மாணாக்கர்களை வடிகட்டிக்கொண்டு தகுதியானவர்களையே மேல் வகுப்புகளுக்கு போகும்படி செய்து வந்தன.

சுமார் ஒரு மாதத்திற்கு முன் கல்வியிலாகா டைரக்டர் அவர்கள் ஒரு சுற்றறிக்கை எல்லா ஹைஸ்கூல்களுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதில் கூறியிருப்பதின் படி மாணாக்கர்களுக்கு ஆங்கிலப் பயிற்சிக் குறைவாக யிருப்பதற்குக் காரணம் நான்காவது வகுப்பிலிருந்தே B. A. L. T. பரீக்ஷைத் தேறினவர்கள் அவ்வகுப்புகளுக்கு ஆங்கிலம் கற்பிக்கும்படி செய்யாததேயாம். S. S. L. C. டிரெயினிங் ஆனவர்களுக்கு சரியானபடி ஆங்கிலம் கற்பிக்கத் தெரியாது. என்றெல்லாம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. விஷயம் வேறு விதமாக இருக்க இம்மாதிரி சுற்றறிக்கையின் பொருள் விளங்கவே இல்லை. B. A. L. T. அல்லது அதற்கு மேலான பட்டதாரிகள் அடியிலிருந்து கற்பித்தாலும் நடுவில் வடிகட்டல்கள் (Government comparative Examination) இல்லாவிட்டால் விஷயங்கள் இப்படித்தானிருக்கும் என்பதே எனது உண்மையான அபிப்பிராயம். எனக்குக் கல்வி யிலாகாவில் 1918-வது வருஷம் முதல் அனுபவமுண்டு.

ஆகையால் கல்வி யதிகாரிகளும், ஹைஸ்கூல் ஹெட் மாஸ்டர்களும், பெற்றோர்களும் மேற்கூறிய விஷயங்களை நன்கு ஆராய்ந்து யோஜித்து மாணாக்கர்களின் நன்மையைக் கருதி மிடில் ஸ்கூல் பரீக்ஷையை மறுபடியும் ஏற்படுத்தி அதில் தேறினவர்களையே நான்காவது பாரத்துக்கும், ஹையர் எலிமெண்டரி டிரெயினிங்குக்கும் எடுக்கும்படிக்கு சட்டம் ஏற்படுத்தும்படிக்குக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஏஜண்டுகள் தேவை.

எல்லா ஊர்களிலும் நமது 'ஆனந்தபோதினி' மாத, வாரப் பத்திரிகைகளை விற்பதற்கும், சந்தா சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும், விளம்பரம் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும் தக்க சாமர்த்தியமுள்ள ஏஜண்டுகள் தேவை. விவரம் அறிய விரும்புவோர் எமக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளவும். நமது புஸ்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் எல்லா ஸ்டேஷன்களிலுமுள்ள ஒழிக்கின்பாத்தம் புஸ்தகசாலைகளில் கிடைக்கும்.

மானேஜர்.

ஈசநேசம்

(R. V. R. சேலம்.)

உலக மறிந்தாய் உண்மை யுணர்ந்தாய்
சதமிலை யென்றே நன்றே தேர்ந்தாய்
உலகம் வெறுத்த உத்தம நெஞ்சே!
மேலா மின்பம் மேவிய நீயும்
உள்ளது பொருளது உகந்திடக் கேளாய்.
ஒன்பது வாசலக் கூரை யழியுமுன்
கேட்டன கொடுக்கும் கெடுவன அழிக்கும்
ஐம்புலக் கதவை அடைத்துத் தாளிடும்
சோக்கினை விளக்கும் நோவன அகற்றும்
வினைகளின் கூற்றது விவேகிகள் புகலாம்
பற்றினை மாற்று மப்பரம் பொருள்தானே
சத்தி சமேதமச் சிவனது நாமம்
இயம்புவன் கேளாய் இணையிலாப் பொருளை
உகந்ததை யறியாய் உயர்வினை யடைய
விரிசடை கொண்டு திரிபுர மதனை
எரியினி லாழ்த்திய மூக்க ணுவினை
காமனை யெரித்த விகார மில்லியை
ஒப்புயர் வற்ற ஓரிறைவ னவனைத்
தாருக வனமதைத் தகனஞ் செய்த
தனியோ ராதி யந்த மிலாதனை
எல்லாமாகி யிருப்போ னவன் தனைப்
புறக் கண்ணதற்குத் தெரியா தவனை
மதிநதி சடையில் புனைந்தான் தன்னைச்
சுடலைப் பொடியாம் திருநீ றதனைத்
தன்னுட லதனில் தரித்தோன் தன்னைப்
பூதம் படப் புறங்கா டாடி
வித்த கனுமச் சிவபெரு மானை
வண்ண உரிவை யுடையா மதனை
வளரும் பவள நிறந்தன் மேனியில்
பொருந்தக் கொண்ட புனித னவனை

மங்கை பாகனை ஆதி மூர்த்தியை
செஞ்சொல் வாணனை வேத நாதனை
முற்றுங் கற்றுப் பற்றற் றவனைச்
சம்பந்த னுமைச் சம்பந்தன் வினை
சங்கரிக்கும் நற்சங்கரன் தனை
நாவுக்கரசாம் காணிலம் புகழ்ந்திடும்
அப்ப னவனை ஆதரித்த அருளோனைச்
சுந்தரன் தனக்குச் சுகமே தோன்றிப்
பரவை மனைக்குத் தூதுசென் றோனை
சங்கிலி யளித்த கற்பக தருவை
மாணிக்கன் மதிவிளக் கினோ னவனைப்
பக்தர் கணக்கில ரளித்தோன் தன்னைத்
திருவிளை யாடல் இனிதே புரிந்து
தீவினை யலரத் திகைப்பிப் போனை
கரிபரி யாக்கிப் பரிநரி யாக்கி
கூலி யதற்கு மண்சுமந் தோனை
மூங்கைப் பிள்ளை முகாந்தர மதனால்
இறையனா ரகப்பொரு ளுரை பகர்ந்தோனை
கருணா நிதியை வானோர் கோவை
காபாலி யப்பனைச் சச்சிதா னந்தனை
சௌந்த ரேசனை நடரா ஜன்றனை
அஞ்சவந்த வவ்வஞ்சாக் கூற்றை
அஞ்ச வுதைத்த அஞ்செழுத் தோனை
அடியார் தம்மிடர் அகன்றிட வோட்டும்
தேவாதி தேவனைத் திகழ்விடை நாதனை
பித்த னென்னும் நாமமு மதனைப்
பிரிவறக் கொண்ட பேரா யிரனைச்
செங்க ணரவை மிடரா மதனில்
மிளிரக் கொண்ட நாத னவனை
விண்ணோர் போற்றும் விகார மில்லியை
மலையா மதனை மனையாக் கொண்ட
சலந்தர னவனைப் பிளந்த மல்லோனை
ஆயிரங் கமலம் அடிகாய்க் கொண்டு
நித்தம் பணிந்த நிமல னவனை

கடலா மதனைக் கடைய வெழுந்த
நஞ்சதை யுண்ட நஞ்சுண் டேசனை
நற்றமிழ் போற்றும் இசைப் பிரியோனை
நயன மூன் றுடை நாயக னவனைப்
பார்த்தனின் வில்லடி யுண்டோன் தன்னை
மறைக் கதவினைத் திறந்த மாயனை
ஞானங் காட்டி நன்னெறி காட்டி
தானங் காட்டித் தன்னடைந் தார்க்குத்
தன்னருள்காட்டி வாழ்விப் போனைப்
பிறர்தனைக் காணாக் கரந்துள் ளோனைத்
தானவர் காணும் தனிப்பொருள் தன்னை
மணியுள் ளொளியும் தீயுட் சூடும்
அணுவு ளண்டமும் அண்டத் தணுவும்
மலருள் மணமும் மனத்துள் மதியும்
இன்பமும் துன்பமும் இனையவை பலவும்
தானேயாகி அல்லவு மாகித்
தனியேயாகிப் பலவே யாகி
மாயா உலகை மகிழ்விப் போனைத்
தீரா நோயும் தீர்ப்பிப் போனை
பிணி பசிமூப்புச் சாக்கா டில்லியை
மந்திர தந்திர மருந்து மாகி
இறப்பும் பிறப்பும் இல்லாதவனை
இடைக்கா டனவன் பிணிகள் தீர்த்து
மேருவை வில்லாய் வளைத்தா னவனைக்
கண்ணப்ப னவன் கடுந்துயர் போக்கிக்
கண்முன் தோன்றிய காளத்தி யப்பனை
அயனரி இந்திர னிரவிய ராரும்
முடியால் வணங்கும் முழுமுத லவனைக்
கொன்றை யரும்பை முடியிற் கொண்ட
குமரன் தாதை ஞானப் பொருளை
மங்கள மான சிந்தா மணியை
சிந்தையிற் போற்றுச் சிறப்புறப் போற்று
வாழ்வினை யடைந்திட நித்தமும் போற்று
போற்றிடு அவனது பொன்னடி நிழலை
போற்றிடு அவனது அருளினைப் பெற்று
வாழ்ந்திடு வாழ்ந்திடு வையகம் புகழ.

பிரம சூத்திரம்.

(சித்தூர் பண்டித-பூ. ஸ்ரீநிவாசன்)

(220-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

13-ம் சூத்திரம் விருத்திகாரர் உரை.

அவதாரிகை:—"அன்னமயம் பிராணமயம் முதலியவற்றிலுள்ள 'மய' என்னும் விகுதியானது விகாரப்பொருள் தருவதுபோல ஆனந்த மய என்பதிலுள்ள 'மய' என்னும் விகுதியும் விகாரார்த்தமே தருதலால் ஆனந்த மயன் பரமாத்மா வல்ல" என்று கூறும் ஆக்ஷேபம் இச்சூத்திரத்தால் கண்டிக்கப்படுகின்றது.

சூ. 13. விகார சப்தாந் நேதிசேந் நப்ராசுர்யாத்.

பதம்:—விகார சப்தாத்-ந-இதிசேத்-ந-ப்ராசுர்யாத்.

பதவுரை:—விகாரசப்தாத்=விகாரார்த்தத்தைக் கொடுக்கும் மய என்னும் விகுதி இருத்தலால், ந=ஆனந்த மயன் பரமாத்மா வல்ல (ஜீவனே), இதிசேத்=என்று இவ்வாறு சொல்வாயானால், ந=அது சரியன்று; ஏனெனில், ப்ராசுர்யாத்=மய என்னும் விகுதி பரிபூரணம் என்னும் விசேஷார்த்தம் தருவதா யிருத்தலால்.

கருத்து:—"ஒரு பொருள் தன் நிஜசொரூபத்தை விட்டு வேறொன்றுதல் விகாரமாம். ஆனந்தமே பிரம்மம். அதன் விகாரம் ஜீவன். ஆதலால் ஆனந்த மயன் ஜீவாத்மாவே" யென்பது பூர்வபக்ஷி (வேதாந்தி)கள் வாதம். அது சரியன்று. ஏனெனில், மனிதனுடைய ஆனந்தம் அளவுக்குட்பட்டது. பரமாத்மாவோ அளவற்ற ஆனந்தமுடையவன். ஆதலால், ஆனந்த மயன் எனப்படுகிறான்.

'மனிதருள் மிகுந்த ஆனந்தத்தை யனுபவிப்பவன் அரசன். அவனே மனுஷ்யானந்தத்தின் பூரணத்தைப் பெற்றவன். அவனைவிட நூறு மடங்கு அதிகமான ஆனந்தமுடையோர் கந்தருவர், அவர்களினும் சதமடங்கு அதிகமான ஆனந்த முடையோர் தேவர். அவர்களினும் சதமடங்கு அதிகமான ஆனந்த முடையோன் இந்திரன். அவனினும் சதமடங்கு அதிகமான ஆனந்த முடையோன் தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதி. அவனைவிட சதமடங்கு அதிக ஆனந்த முடையோன் பிரஜாதிபதி. அவன் ஆனந்தத்தினும் சதமடங்கு அதிகமான

ஆனந்தம் பிரமானந்தம். அந்தப் பிரமானந்தத்தைவிட மேலான ஆனந்தம் வேறொன்றில்லை. ஆகலின், அது நிரதிசயானந்தம் (அளவற்ற ஆனந்தம்) எனப்படும்' என்று சுருதி கூறுகின்றது. இது பற்றியே பரமாத்மா ஆனந்த மயன் எனப்படுகிறான். ஆதலால், ஆனந்த மய என்பதிலுள்ள 'மய' என்னும் விகுதி பரிபூரணம் எனப் பொருள் படுவதேயன்றி அன்னமயம் முதலியவற்றிற்போல் விகாரப் பொருள் தருவதல்ல."

இனி, பாஷியகாரர் மதப்படி கொள்ளப்படும் உரை.

அவதாரிகை:—"புச்சம் என்னும் பதம் அவயவம் என்னும் பொருளைத் தருவதால் பிரம்ம புச்சம் என்பதற்கு பிரம்மம் ஆனந்தமயனுக்கு அவயவம் என்பது விளங்குகின்றது. ஆதலால், பிரம்மத்திற்கு ஸ்வப்பிரதானத் தன்மை இல்லை" என்னும் பூர்வபக்ஷியின் வாதம் கண்டிக்கப் படுகின்றது.

சூ. "விகார சப்தாந் நேதிசேந் நப்ராசுர்யாத்."

பதவுரை:—விகார சப்தாத்=அவயவம் எனப் பொருள்படும் புச்ச என்னும் பதம் சுருதிகளில் உபயோகிக்கப்பட் டிருத்தலால், ந=பிரம்மம் ஸ்வப்ரதானமன்று, இதிசேத்=என்று இவ்வாறு கூறுவாயானால், ந=அது சரியன்று; ஏனெனில், ப்ராசுர்யாத்=புச்ச என்னும் பதம் இங்கு ஆதாரம் என்னும் பொருளில் பிரயோகிக்கப்பட் டிருத்தலால்.

கருத்து:—"இதம் புச்சம்" "ப்ருதிவீ புச்சம்" "அங்கீரஸ: புச்சம்" "மஹ: புச்சம்" என்னும் முந்திய வாக்கியங்களில் புச்ச என்னும் பதம் ஆதாரம் என்னும் அர்த்தத்தில் அதிகமாக பிரயோகிக்கப்பட் டிருத்தலால் "ப்ரம்ம புச்சம்" என்னும் வாக்கியத்தாலும் அந்தப் பதம் ஆதாரம் என்றே பொருள்பட்டு சர்வாதாரமானது என்னும் அர்த்தத்தைத் தருகிறது. ஆகலின், பிரம்மம் ஸ்வப்ரதானமே என்றறிக.

14-ம். சூத்திரம். விருத்திகாரர் உரை:—

அவதாரிகை:—மய என்னும் விகுதி பரிபூரணம் என்றே பொருள் படுவதன்று என்பதற்கு வேறு காரணம் கூறப்படுகின்றது.

சூ. 14. "தத்தேது வ்யபதேசாச்ச."

பதம்:—தத்-ஹேது-வ்யபதேசாத்-ச.

பதவுரை:—தத்=ஆனந்தத்திற்கு, ஹேது=காரணமாக, வ்யபதேசாத்ச=சுருதி கூறுவதாலும் (மய என்னும் விகுதி பரிபூரணம் என்னும் பொருளுடையதே யாகுமன்றி விகாரப் பொருளுடைய தன்று.)

கருத்து:—"ஏஷஹ்யே வாநந்தயாதி" ("இவனே ஆனந்தத்தை அடைவிப்பவன்") என்று சுருதியானது பரமாத்மாவிற்கு ஆனந்த ஏதுத்தன்மை கூறுதலால், ஆனந்தமற்றதாகிய இப் பிரபஞ்சத்திற்குப் பிரம்மமே ஆனந்தத்தைத் தருபவன் என்பது விளங்குகின்றதல்லவா? அவன் ஆனந்த பரிபூரணனாக இருந்தாலல்லவா மற்றவர்களுக்கு அவ்வானந்தத்தைத் தரவல்லவனாவான்? ஆகலின், 'மய' விகுதி இங்கு பரிபூரணம் என்னும் பொருளைத் தருவதேயாகும்.

இச்சூத்திரத்திற்குப் பாஷியகாரர் கூறும் உரை.

சூ. "தத்தேது வ்யபதேசாச்ச"

பதவுரை:—தத்=பிரம்ம புச்சம் என்னும் வாக்கியத்தில் உள்ள பிரம்மம் என்னும் பதம், ஹேது=எல்லா விகாரப் பொருள்களின் கூட்டத்திற்குக் காரணமாக இருப்பதாக, வ்யபதேசாத்ச=சொல்லப்பட்டிருத்தலாலும் பிரம்மம் ஸ்வப்ரதானமே (ஆனந்த மயனுக்கு அவயவமன்று.)

கருத்து:—"இதக் ஸர்வ மஸ்ருஜதயதிதம் கிஞ்ச" என்னும் சுருதி வாக்யத்தில், ஆனந்த மயம் முதலிய எல்லா விகாரப் பொருள்களின் கூட்டங்களுக்கும் பிரம்மமே காரணம் என்று சொல்லப்பட்டிருத்தலால், அது (பிரம்மம்) ஸ்வப்பிரதானமே யன்றி ஆனந்த மயனுக்கு அவயவமன்று என்பது பெறப்படுகின்றதே.

15-ம். சூ. விருத்திகாரர் உரை.

அவதாரிகை:—ஆனந்த மயன் ஜீவாத்மாவல்ல; பரமாத்மாவே என்பதற்கு அவன் ஆனந்த வதுத்தன்மை யுடையனா யிருத்தலால் என்னும் காரணம் முன் சூத்திரத்தில் காட்டப்பட்டது. இனி, இச்சூத்திரத்தில் பிரகரண பலத்தினாலும் ஆனந்த மயன் பரமாத்மாவே என்று ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றதென்று கூறப்படுகின்றது.

சூ. 15. மாந்த்ரவர்ணிகமேவசகீயதே."

பதம்:—மாந்த்ரவர்ணிகம்-ஏவ-ச-கீயதே.

பதவுரை:—மாந்த்ரவர்ணிகமேவ=வேத மந்திரங்களால் எந்தப் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கின்றதோ அந்தப் பொருளே, கீயதே=பிராம்மணத்திலும் கானம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது, ச=இதனாலும் ஆனந்த மயன் ஜீவனன்று; பரமாத்மாவே.

கருத்து:—"ப்ரம்மவிதாப் னோதிபரம். (பிரம்மத்தை யறிந்தவன் உயர்வை அடைகிறான்) ஸத்யம் ஞானம் அநந்தம் பிரஹ்ம யோவேத நிஹிதம் குஹாயம் பரமேவ்யோமஸ்" (எல்லாவற்றினும் மேலானதும் ஒருவராலும் காண முடியாததுமாகிய இதய குகையில் உள்ள பிரம்மத்தை அறிபவன் எவனோ அவன் உயர்வடைகிறான்") என்று தைத்திரியோபநிடதம் ஆனந்த வல்லியின் ஆரம்ப (உபக்கிரம)த்தில் ஒரு வாக்கியம் இருக்கிறது. இந்த வாக்கியத்தில் "ஸத்யம் ஞானம் அநந்தம்" என்னும் விசேஷணங்களால் எந்தப் பிரம்மம் கூறப்பட்டிருக்கின்றதோ அந்தப் பிரம்மமே "அந்யோந்தர ஆத்மாநந்தமயః" என்னும் வாக்கியத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவற்றுள் முன்வாக்கியம் மந்த்ரவாக்கியம்; பின் வாக்கியம் பிராமணத்தில் உள்ள வாக்கியம். மந்த்ரமும் பிராமணமும் ஒரே பொருளுடைய வாக்கியங்களே யல்லவா? ஆதலின் ஆனந்த மயன் பரமாத்மாவே என்பது வெளியாகின்றதே.

(வேதம் கர்மகாண்டம் உபாசனா காண்டம் ஞானகாண்டம் என மூன்று பாகமாகப் பிரிபட்டிருப்பது மன்றி, பிராமணம் மந்த்ரம் ஆரணியகம் என மூன்று பிரிவாகவு முள்ளது. அவற்றுள், பிரம்ம ஞானிகளால் அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டிய விதிகளைக் கூறுவது பிராமணம். பகவான் முதலியவர்களைத் துதிக்கும் தோத்திரங்களை யுடையது மந்த்ரம். அரணியங்களில் ருஷிகள் பகவானைத் துதித்ததைக் காட்டுவது ஆரணியகம்.

இச்சூத்திரத்திற்குப் பாஷியகாரர் கூறும் உரை.

பதவுரை:—(விருத்திகாரர் கூறுவதுபோலவே இவரும் சூத்திரத்திற்கு உரை கொள்ளுகிறார். ஆனால் விஷய வாக்கியம் மாத்திரம் மாறுபடுகின்றது. அது பின்வருமாறு:—)

"ப்ரம்மவிதாப்னோதிபரம் * * ஸத்யம் ஞான மநந்தம் ப்ரஹ்ம" என்னும் மந்த்ர வாக்கியத்தில் உள்ள பிரஹ்ம என்னும் பதத்தால் குறிக்கப்பட்டுள்ள வஸ்துவே "பிரஹ்ம புச்சம் ப்ரதிஷ்டா" என்னும் பிராமணத்திலுள்ள பிரஹ்ம என்னும் பதத்தாலும் குறிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால், அது ஸ்வப்ரதானமே என்பது தெளிவாகின்றது. மந்த்ர வாக்கியத்தில் உள்ள பிரம்ம என்னும் பதம் ஆனந்தமயனையே குறிக்கின்றது என்றால் பிறகு அந்தப் பிரம்மமே அவயவ (புச்ச) பிரம்மம் என்று கூறப்பட்டிருப்பதாகக் கொள்ள வேண்டி வருமன்றோ? அவ்வாறாயின், மந்த்ரத்தில் ஸ்வப்ரதானமாகக் கூறப்பட்ட பிரம்மம் அந்த மந்த்ரத்தின் வியாக்கியானமாகவுள்ள பிராம்மணத்தில் அப்பிரதானமாகக் கூறப்பட்டிருப்பதாகவன்றோ பொருள்படும்? இது சரியாகுமா?

16-ம் சூ. விருத்திகாரர் உரை.

அவதாரிகை:—ஆனந்த மயன் பரமாத்மாவே என்று வேறு யுக்தியால் காட்டப்படுகின்றது.

சூ. 16. "நேதரோனுபபத்தேः"

பதம்:—ந-இதரः-அனுபபத்தேः"

பதவுரை:—இதரः=பிரம்மத்திற்கு வேறான ஜீவன், ந=ஆனந்த மய என்னும் பதத்தால் கூறப்படுபவனல்ல; ஏனெனில், அனுபபத்தேः=ஜீவனுக்கு உலகத்தைப் படைத்தல் முதலியவை கூறப்படாமையின்.

கருத்து:—சுருதியானது ஆனந்தமயனைக் குறித்துக் கூறுமிடத்து அவன் பிரபஞ்சத்தை நினைத்துச் சிருஷ்டித்தான் என்று கூறுகின்றது. ஆகலின், ஆனந்தமயன் பரமாத்மாவாக இருக்கவேண்டுமே யொழிய ஜீவாத்மாவாக இருக்க முடியாது. ஏனெனில், நினைத்தல் படைத்தல் முதலிய தர்மங்கள் ஜீவனுக்குச் சம்பவியா தாகலின்.

பாஷியகாரர் உரை.

பதவுரை:—இதரः=பிரமத்தின் வேறான ஆனந்தமயன் (ஜீவன்), ந=இந்தப்பிரகாரணம் பிரதிபாத்தியனல்ல (இந்தப் பிரகாரணத்தில் கூற எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவனல்ல. அதாவது, ஆனந்தமயனைக் கூறுவது இந்த அதிகரணத்தின் (அத்தியாயத்தின்) நோக்கமல்ல); ஏனெனில், அனுபபத்தேः=

எல்லாவற்றையும் படைத்தல் முதலிய தர்மங்கள் அவனுக்கு (ஆனந்தமயனுக்கு) கூறப்படாமையின்.

கருத்து:—"பிரம்மபுச்சம் ப்ரதிஷ்டா" என்னும் வாக்கியத்திலுள்ள பிரம்மம் இங்கு சொல்வதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பொருளன்றி ஆனந்தமய வாக்கியத்தால் குறிக்கப்படும் பொருளல்ல. ஆதலின், ஸ்வப்ரதானமாகிய அந்தப் பிரமமே சகத்காரணமாக இருக்க முடியுமேயன்றி ஆனந்தமயன் அத்தகைய காரணமா யிருத்தல் முடியாது.

17-ம் சூ. விருத்திகாரர் கூறும் அர்த்தம்.

அவதாரிகை:—ஆனந்தமயன் ஜீவனல்ல என்பதற்கு வேறு காரணம் காட்டப்படுகின்றது.

சூ. 17. "பேதவ்யபதேசாச்ச"

பதம்:—பேதவ்யபதேசாத்—ச.

பதவுரை:—பேதவ்யபதேசாத் ச=ஜீவன் ஆனந்தமயனினும் வேறானவன் என்று கூறப்பட்டிருத்தலால் (ஆனந்தமயன் ஜீவனல்ல.)

கருத்து:—"ரஸோவைஸ:" "ரஸக்ஹ்யே வாயம் லப்த்வாநந்தீபவதி" ("அந்த ஆத்மா ஆனந்தவடிவினன்; இந்த ஜீவன் ஆனந்த வடிவினனாகிய அந்த ஆத்மாவை யடைந்து ஆனந்தவடிவின னாகிறான்") என்னும் இச்சுருதி வாக்கியமானது ஆனந்தமயனைக் கொடுப்பவனென்றும் ஜீவனைப் பெறுபவனென்றும் கூறுகின்றது. ஆதலால், ஆனந்தமயன் ஜீவனல்ல என்பது விளங்குகின்றது.

பாஷியகாரர் அர்த்தம்.

பதவுரை:-பேத வ்யபதேசாத் ச=ஆனந்தமயன் பிரம்மத்தினும் வேறானவன் என்று கூறப்பட்டிருத்தலால் (ஆனந்தமயன் பிரம்மமல்ல.)

கருத்து:—"ரஸக்ஹ்யேவாயம் லப்த்வா நந்தீபவதி" என்னும் வாக்கியத்தில் "அயம்" என்னும் பதத்திற்கு ஆனந்தமயன் என்றும் 'ரஸம்' என்னும் பதத்திற்குப் பிரம்மம் என்றும் பொருள்கொள்ள வேண்டும்.

(பாரமார்த்தமாக ஜீவேசுவரர்கள் அபின்னர் (வெவ்வேறானவரல்ல) என்றும், பேதமாகக் காணப்படுவது கற்பிதம் என்றும் சுருதிகள் கூறுகின்றன. அவித்தையினால் (அஞ்ஞானத்தினால்) உண்டான இந்தப் பேதம் உள்ளளவும் ஆனந்தம் கொடுப்பவன் பெறுபவன் என்னும் இந்தப் பேத பாவங்கள் உண்டாகலாம். "நாந்யோதோஸ்தித்ருஷ்டா" (ஆதலால் பார்க்கிறவன் வேறொருவன் இல்லை) என்பன போன்ற சுருதிகள் கூறுவதுபோல், அந்த அவித்தை நசித்தவுடன் பேதபாவங்களும் நாசமாகும். முன்னர் காட்டிய சூத்திரங்களில் குறிக்கப்பட்ட பேதம் உபாதியால் உண்டானதேயன்றிப் பாரமார்த்திகத்தில் இல்லை.)

18-ம் சூத்திரம். விருத்திகாரர் உரை.

அவதாரிகை:—"ஆனந்தமய வாக்கியத்தில் குறிக்கப்படுபவன் ஜீவனாக இல்லாவிட்டாலும் பிரதானத்தினிடத்து (பிரகிருதியினிடத்து) ஆனந்த

மகமாகிய (ஆனந்தஸ்வரூபமான) சத்துவ பூர்த்தி யிருத்தலால் அதுவே ஆனந்த என்னும் பெயரால் குறிக்கப்பட்டதாக இருக்கலாம்" என்று சாங்கியர் வாதிக்கின்றனர். அதுவும் சரியன்று என்று கண்டிக்கப்படுகின்றது.

சூ. 18. "காமாசநாநுமாநா பேக்ஷா."

பதம்—காமாத்—சகந—அநுமான—அபேக்ஷா.

பதவுரை:—காமாத்=சங்கற்பித் திருத்தலால், அநுமாநா பேக்ஷாச=பிரதான சிந்தனமும், ந=கூடாது.

கருத்து:—சிருஷ்டியாதிகள் சங்கற்ப பூர்வகமாகச் செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சுருதிகள் கூறுதலாலும், சங்கற்பம் (நினைத்தல்) சேதனத்தின் (அறிவுடைப் பொருள்) தன்மை யாதலாலும், பிரகிருதி சேதனமல்ல வாதலையாலும் ஜகத்காரண வஸ்து பிரமமேயன்றி பிரகிருதியல்ல.

(பிரதானம் ஜகத்காரண மன்று என்னும் விஷயம் முன்னமே காட்டப்பட்டிருப்பினும் கருத்து ஒற்றுமையைக் காட்டுவதற்காக இங்கும் கூறப்பட்டது.)

பாஷியகாரர் உரை.

அவதாரிகை:—தைத்ரீய உபநிடதம் ஆனந்தவல்லியில் கூறப்பட்டுள்ள "ஆனந்தமய' என்னும் பதத்தின் பொருளும், பிருகுவல்லியில் கூறப்பட்டுள்ள "ஆனந்த" என்னும் பதமும் அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயம் என்னும் பஞ்சகோசங்களின் வரிசையில் ஐந்தாவது ஸ்தானத்திலேயே கூறப்பட்டிருத்தலால் அந்த ஆனந்தமய ஆனந்தம் என்னும் இரண்டு பதங்களும் ஒரே பொருளைக் காட்டுவனவாய் பிரமமத்தின் பரியாய நாமங்களாம் (வேறு பெயர்களாம்) என்னும் வாதம் கண்டிக்கப்படுகின்றது.

பதவுரை:—காமாச்ச=ஆனந்த சப்தப் பிரயோகத்தினாலும், அநுமாநாபேக்ஷா=ஆனந்தமயம் பிரம்மமென்று ஊகிப்பதற்கு, ந=இடமில்லை.

கருத்து:—ஆனந்தவல்லியில் ஆனந்தமய என்னும் பதம் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்க பிருகுவல்லியிலோ ஆனந்த என்னும் பதமே பிரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதோடு ஆனந்தமே பிரம்மம் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் ஆனந்தமயன் வேறு ஆனந்தம் வேறு என்பது நன்கு விளங்குகின்றதே. ஆதலால் ஆனந்தமயன் பிரம்மம் என்பதற்குச் சிறிதும் இடமில்லையே. அநுமானம் என்னும் பதம் இங்கு எண்ணுதல் எனப் பொருள் தருகின்றதேயன்றிப் பிரதானம் எனப் பொருள்படாது. பிருகுவல்லியில் "ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத்" (ஆனந்தம் பிரம்மமென் றறிந்தான்) என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றதே யொழிய ஆநந்தமயோ ப்ரஹ்மேதிவ்யஜாநாத் (ஆனந்தமயம் பிரம்மம் என்றறிந்தான்) என்று கூறப்படவில்லை; இதனாலும் அர்த்த நிர்ணயத்திற்கு ஸ்தானத்தைவிட ஸ்ருதியே பலமாதலினாலும் ஆனந்தமே பிரம்மமாமன்றி ஆனந்தமயம் பிரம்மமல்ல.

ஆகவே, சர்வாதாரமாயுள்ள (புச்ச) பிரமமே தாகாரணப் பிரதிபாத்யமென்பதும் அது ஸ்வப்ரதான மென்பதும் பெறப்படுதல் காண்க.

19-ம் சூத்திரம். விருத்திகாரர் உரை.

அவதாரிகை:-ஆனந்தமயன் பிரதானமு மல்ல; ஜீவனுமல்ல என்பதற்கு வேறு காரணம் காட்டப்படுகின்றது.

சூ. 19. "அஸ்மிந்நஸ்ய சதத்யோகம் சாஸ்தி"

பதம்:—அஸ்மிந்—அஸ்ய—தத்யோகம்—சாஸ்தி.

பதவுரை:-அஸ்மிந்=இந்த ஆனந்தமய ப்ரகாணத்தில், அஸ்ய=ஆனந்த மயப் பொருளின் ஞானத்தையுடைய ஜீவனுக்கு, தத்யோகம்=அந்த ஆனந்த மயனோடு ஐக்கியத்தை, சாஸ்தி=சாஸ்திரம் விதிக்கின்றது.

கருத்து:—ஆனந்தமயன் வேறு தான் வேறு என்று எவன் சிறிதேனும் நினைக்கின்றானோ அவன் சம்சார பந்தத்தினின்றும் விடுபடுவதில்லை. அவ்வா றின்றி அந்த ஆனந்தமயனோடு தனக்குத் தாதாத்மிய சம்பந்தம் (கற்பிதத்தில் பேதமும் வாஸ்தவத்தில் அபேதமுமான சம்பந்தம்) இருக்கின்றதென்று எவன் நினைக்கின்றானோ அவன் சம்ஸார பந்தத்தினின்றும் விடுபட்டுப் பிரம் மத்தோடு ஐக்கியத்தை யடைகின்றான்" என்று சுருதி போதிக்கின்றது. அது இது:—

"யதாஹ்யே வைவஷ ஏதஸ்மிந்தத்ருஸ்யே அநாத்ம்யே அநிருக்தே
அநிலயநே அபயம் பிரதிஷ்டாம் விந்ததே அதஸோ
அபயம் கதோபவதி,—யதாஹ்யே வைவஷ ஏதஸ்மிந்துதா
மந்தரம் குருதே—அததஸ்ய பயம் பவதி."

(இதன் பொருள்,) அதிருசியமா யுள்ளதும் லிங்கசரீர மில்லாததும் வாக்கிற் கெட்டாததும் மாயைக்கு அப்பாற் பட்டதும் ஆகிய பிரம்மத்தினிடத்தில் எவன் நிர்ப்பயமாகச் சித்த ஏகாக்கிரத் தன்மையை யடைகின்றானோ அவன் அபயத்தை (பிரமத்தை) அடைகிறான் எவன் பிரம்மத்தோடு மிகச் சிறிதள வாகவேனும் பேதத்தைக் காண்கின்றானோ அவனுக்குச் சம்சார பயம் உண்டாகின்றது."

ஆகவின், ஆனந்தமயன் பிரகிருதியுமல்ல; ஜீவனுமல்ல; பிரம்மமே என் பது தெளிவாகின்றது. எவ்வாறெனில், ஆனந்தமயனைப் பரமாத்மாவாக அங்கீகரித்தா லன்றோ இந்தச் சுருதியில் கூறப்பட்டுள்ளபடி ஐக்கியம் பொருந் தும்? அவனை ஜீவன் என்றோ, பிரகிருதி என்றோ சொன்னால் அவனோடு ஜீவனுக்கு ஐக்கியம் எப்படி உண்டாகும்? ஆகாதல்லவா? ஆகவின், ஆனந்த மயன் பிரமமே என்பது நிச்சயமாகின்றது,

பாஷியகாரர் உரை.

அவதாரிகை:—"ரஸக்ஹ்யேவாயம் லப்த்வா ஆனந்தீபவதி" என்னும் சுருதியில் ஜீவன் ஆனந்தமயனைவிட வேறு எனக் கூறப்பட்டிருத்தலால் ஆனந்தமயன் பிரம்மமே என்னும் வாதம் கண்டிக்கப்படுகிறது.

பதவுரை:—அஸ்மிந்=புச்ச (ஆதார) பிரம்மத்தினிடத்தில், அஸ்ய= ஆனந்தமயனுக்கு, தத்யோகம்=தாதாத்மியத்தை, சாஸ்தி=சாஸ்திரம் விதிக் கின்றது.

கருத்து:—"யதசஹ்யேஷவைஷ" என்று தொடங்கும் வாக்கியமே இந்தப் பிரகாணத்தின் விஷய வாக்கிய மாகும். ஆகவின், அந்த வாக்கியத்திலுள்ள "ஏஷஃ" என்னும் பதத்திற்கு ஆனந்தமயன் என்றும், "ஏதஸ்மின்" என் பதற்கு புச்ச பிரம்மமென்றும் பொருள் கொள்ளவேண்டும். நிர்க்குணப் பிரம்ம ஐக்கியத்தின் பொருட்டு பேதம் அனுவாதம் செய்யப்பட்டது. உண்மையாக வல்ல.

7-வது அந்தராதி கரணம்.

20-ம் சூத்திரம். அவதாரிகை. சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் உள்ள வாக்கிய மொன்றில் "சூரிய மண்டலத்திற் குள்ளிருக்கும் பொன்மயமான புரு ஷன் எல்லாப் பாவங்களினின்றும் நீங்கினவனாக இருக்கிறான். அதனால் "உத்" என்னும் பெயருடையவனா யிருக்கிறான். அவனை எவன் அறிகின் றானோ அவனும் எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுகிறான்" என்றும், மற் றொரு வாக்கியத்தில் "எந்தப் புருஷன் நேத்திரத்தின் மத்தியில் காணப்படு கின்றானோ" என்றும் இருத்தலால், ஆதித்தனுக்குள்ளும் நேத்திரத்தி னுள் ளும் உபாசிக்கத் தக்கவனாகக் கூறப்பட்டுள்ள அப்புருஷன் யார்? வித்தை கர்மம் இவற்றின் மேன்மையா லுண்டான சிறந்த பதவியை யடைந்துள்ள ஒரு ஜீவனோ? அல்லது, பரமேசுவரனோ? என்று சந்தேகம் தோன்றினபோது, சிலர் "அப்புருஷன் பரமேசுவரனல்ல; ஜீவனே" என்கின்றனர். ஏனெ னில், "வடிவமும் ஆதாரமும் அவனுக் கிருப்பதாகச் சுருதி சொல்லு கின்றது. பரமேசுவரனுக்கு வடிவமும் ஆதாரமும் சம்பவியாது" என்று காரணம் காட்டுகின்றனர். இவ்வாறு கூறுவது சரியன்று என்று அவர்கள் அபிப்பிராயம் கண்டிக்கப்படுகின்றது.

சூ. 20. "அந்தஸ்தத் தர்மோபதேசாத்"

பதம்:—அந்தஃ—தத்—தர்ம—உபதேசாத்.

பதவுரை:—அந்தஃ=ஆதித்தன் நேத்திரம் இவற்றின் மத்தியிலுள்ளவன் பரமேஸ்வரனே; ஏனெனில், தத்தர்மோபதேசாத்=பரமேசுவரனுக்குரிய தர்மங்கள் (தன்மைகள்) அவனுக்கிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருத்தலால்.

கருத்து:—பரமேசுவரனுக்குரிய அசாதாரண தர்மங்களாகிய பாவமில் லாமை முதலியவை சூரிய மண்டலத்திலும் கண்ணிலும் உள்ள புருஷனுக் கும் இருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருத்தலால், அப்புருஷன் பரமேசுவரனாக இருக்க வேண்டுமேயன்றி ஜீவனாக இருக்க முடியாது. அப்புருஷன் சகல பாவங்களி னின்றும் நீங்கினவனென்று முன் சொன்ன சாந்தோக்கிய உபநிடதம் கூறு கின்றது. சர்வபாவாராகித்யம் ஈசுவரனொருவனுக்கே அசாதாரண தர்மமா யிருப் பதாக "ய ஆத்மா அபஹத பாப்மா" (எந்த ஆத்மா பாபமற்றவனோ) முதலிய சுருதி வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. மேலும் அப்புருஷன் சர்வபிரபஞ்ச காரண னாகக் கூறப்பட்டிருத்தலாலும், சர்வ காரணனாக இருக்கத் தக்கவன் சர்வேசு வரனே யாதலாலும், சாக்ஷுஷ புருஷன் (கண்ணிலுள்ள புருஷன்) பரமேசு வரனே என்பது பெறப்படுகின்றது. அன்றியும், பரமேசுவரன் பக்தர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்யும் பொருட்டு மாயாமயமாகிய ரூபத்தைத் தன்னிச்சைப் படி கொள்ளுதலால், அப்பரமேசுவரனுடைய உருவத்தைச் சுருதி வர்ணிக் கின்றது. "அசப்தம் அஸ்பர்சம் அரூபம் அவ்யயம் (வெளி இந்திரியங்களால்

அறியப் படாதவன்) என்று பரமேசுவரனைப்பற்றி சுருதி கூறுகின்றதே என்றால்: அது அவனுடைய பாரமார்த்திக வடிவம் (சொரூப லக்ஷணம்.) மேலும், பரமேசுவரன் கண்ணிலும் ஆதித்த மண்டலத்திலும் வசிப்பவன் என்று கூறுவது குற்றமாகாது. அவன் ஆகாசத்தைப்போல சர்வ வியாபியாயும் சர்வாந்தரியாமியாயும் இருப்பதால், உபாசனை செய்வதற்குச் சுலபமாயிருத்தற் பொருட்டு அவனுக்கு மேற்கண்ட இடங்கள் வாசஸ்தானமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வளவேயன்றி, அவன் அவ்விடங்களில் மாத்திரமே வசிக்கின்றான் என்று கூறவில்லை.

21. சூத்திரம். அவதாரிகை:—ஆதித்தனுக் குள்ளிருக்கும் புருஷன் பரமேசுவரனே என்பதற்கு வேறு யுக்தி காட்டப்படுகின்றது.

சூ. 21. "பேதவ்யபதேசாச்சாந்ய:"

பதவுரை:—பேதவ்யபதேசாத்-ச=பேதமாகக் கூறப்பட்டிருத்தலால், அந்ய:=சூரியமண்டலாபிமான தேவதையைவிட பொன்மய புருஷன் (சூரியமண்டலத்திற் குள்ளிருக்கும் புருஷன்) வேறானவன்.

கருத்து:—ஆதித்த மண்டலாபிமானியாகிய ஜீவனைவிட ஆதித்த மண்டலத்தித்திற் குள்ளிருக்கும் புருஷன் வேறானவன் என்று அந்தர்யாமி பிராமணத்தில் கூறப்பட்டிருத்தலால் அப்புருஷன் சர்வாந்தர்யாமியாகிய பரமேசுவரனேயன்றி ஜீவனல்ல வென்பது நிச்சயிக்கப்படுகின்றது.

"ய ஆதித்யே திஷ்டந்நாதித்யாதந்தரோ, யமாதித்யோ நவேத, யஸ்யாதித்யஸ் சரீரம், ய ஆதித்ய மந்தரோ யமயத்யே, ஷத ஆத்மாந்தர்யாம் யம்ருத:"

"எவன் ஆதித்ய தேவதையினிடத்தி லிருந்து அந்தத் தேவதையினும் வேறா யிருக்கிறானோ, எவனை ஆதித்ய தேவதை அறியாமல் இருக்கிறானோ, ஆதித்யன் எவனுடைய சரீரமோ, எவன் சூரியனுக்குள்ளிருந்து அவனைத் தொழிலில் ஏவுகிறானோ அவனே உன் ஆத்மா, அவன் சர்வாந்தரியும் அமிர்தனுமா யிருக்கிறான்."

இந்த சுருதியில் ஆதித்தனுக் குள்ளிருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ள புருஷனே சாந்தோக்கியத்தில் இரண்மய புருஷனாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறான். ஆகலின், பரமேசுவரனே இங்கு உபதேசிக்கப்பட்டிருப்பதாக நிச்சயமாக விளங்குகின்றது.

சந்தாதாரர்களுக்கு:—சந்தா நெம்பர் தெரியாதவர்கள் மாத மாதம் வரும் சஞ்சிகையின் மேலுள்ள விலாசத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் நம்பரைப் பார்த்துக் குறித்து வைத்துக்கொள்ளக் கோருகிறோம்.

தேவாரப் பொருள் விளக்கம்

(பண்டித. ரா. திம்மப்ப ஐயர்.)

187523

'அஞ்சினா லியற்றப் பட்ட
ஆக்கைபெற் றதனுள் வாழும்
அஞ்சினா லடர்த்தப் பட்டிங்
குழிதரு மாத னேனை
அஞ்சினா லுய்க்கும் வண்ணங்
காட்டினாய்க் கச்சந் தீர்ந்தே
அஞ்சினாற் பொலிந்த சென்னி
யதிகைவீ ரட்டனாரே.'

என்பது, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளால் திருவாய் மலர்ந்தருளப்பட்ட அதிதிவ்யமான திருவதிகை வீரட்டானப் பதிகத்தின்கண் வரும் ஓர் பாசுரமாகும். இனி யிதன் பொழிப்புரைத்துப் பின் இதன்கணடங்கிய விசேட விடயங்களை விளக்கி வரைவாம்.

(பொழிப்புரை) ஐந்தென்னுந் தொகையினாற் சிறந்த தலைகளையுடைய (சிறப்பான ஐந்து திருமுகங்களையுடைய) திருவதிகை வீரட்டானேஸ்வரரே! (நிலம், நீர், தீ, வளி, வான் என்னும்) பஞ்சபூதங்களைக்கொண்டு அமைக்கப்பட்ட உடம்பைப்பெற்று, அவ்வுடலகத்தே ஒழிவின்றி உடனுறைகிற (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி யென்னும்) பஞ்சேந்திரியங்களினால் நெருக்கி வருத்தப் பெற்று இவ்வுலகிலே அலைகின்ற அறிவிலியாகிய என்னை (நினது) பஞ்ச சக்திகளைக்கொண்டு செலுத்துந் திறத்தை (எனக்கு நீ) உணர்த்தி யருளினை யாதலால், உன் திறத்தில் அச்சம் ஒழிந்து (இனி உன் திருவடியிற் சேர்த்துக் கொள்வை யென்னுந்) துணிவுற்றேன்; என்பதாம்.

திருவதிகை என்பது, தேவாரம் பெற்ற சிவஸ்தலம் இருநூற்றெழுபத்து நான்கினுள் நடுநாட்டிலுள்ள திருப்பதி இருபத்திரண்டி லொன்று. கெடில நதியின் வடகரையிலுள்ளது. சிவபிரான் கொடியவரை வென்று வெற்றி காட்டிய வீரஸ்தானம் எட்டில் இஃதொன்றாம். அவை அட்ட வீரட்டம் எனப்படும்.

'பூமன் சிரங்கண் டியந்தகன் கோவல் புரமதிகை
மாமன் பறியல் சலந்தரன் விற்குடிமா வழுவூர்
காமன் குறுக்கை யமன் கடவூர் இந்தக் காசினியில்
தேமன்னு கொன்றையுந் திங்களுஞ் சூடி தன் சேவகமே.'

என்னும் பாட்டால் இவற்றின் விவரம் விளங்குதல் கண்டுகொள்க.

வீரட்டானம்—வீரஸ்தானம் (வீரம் விளங்குமிடம்.) வீரட்டம் என்பது இதன் சிதைவு. அட்ட—அஷ்ட—எட்டு. இது வடசொல். திருவதிகையிற் சிவபெருமான் அப்பரது சூலைப்பிணியை யிரித்து அவரை யாட்கொண்டு மீண்டும் சைவ சமயத்திற் புகும்படி செய்து அவர்க்கு 'நாவுக்கரசு' என்னும் பெயரையும் தந்தருளின ராதலால் அத்தலத்துப் பெருமான் அந்நாயனார்க்கு மிக இனியராவர். இத்தலத்துக் கடவுள்மீது இத்தொண்டர் பல திருப்பதிகங்க ளியற்றித் திருப்பணி புரிந்து கொண்டிருந்தன ரென்பதை 'அரியனுக் கரியானை யடியவருக் கெளியானை, விரிபுனல் சூழ் திருவதிகை வீரட்டானத் தமுதைத், தெரிவரிய பெருந்தன்மைத் திருநாவுக்கரசு மனம், பரிவுறு செந்தமிழ்ப்பாட்டுப் பல பாடிப் பணி செய்தான்' என்ற பெரிய புராணப் பாசுரத்தாலு மறிக!

(இத்தலத்துச் சிவபிரான் பெயர் வீரட்டானேஸ்வரர். அம்பிகை பெயர் திருவதிகை நாயகி.) அஞ்சினாலியற்றப்பட்ட ஆக்கை—பூதவுடம்பெனவும், பாஞ்ச பௌதிக சரீரமெனவுங் கூறப்படும். உடம்பின் கூறாகிய மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி யென்னும் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் முறையே நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம் என்னும் பஞ்ச பூதங்களின் கூறுதல் காண்க.

அதனுள் வாழும் அஞ்சினால் அடர்த்தப்படுதல் என்பது, ஐம்பொறிகளால் மனம் வலியக் கவரப்பட்டு, அவற்றுக்குரிய சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும் ஐம்புலன்களின் மேற்செல்லுதலைக் குறிக்கும்.

பஞ்சசக்தி—சித்தசக்தி, பராசக்தி, இச்சாசக்தி, ஞானசக்தி, கிரியாசக்தி என்பன. அவற்றின் விவரத்தை யினிக் குறிப்பாம். (உயிர்க்கு ஒளியாக நிற்பது, சித்சக்தி, பிராணன் முதலிய வாயுவாக நிற்பது பராசக்தி; பஞ்சபூதமாக நிற்பது—இச்சாசக்தி; ஐம்பொறி யுணர்ச்சியாக நிற்பது ஞானசக்தி; மற்றை வினைத்துணையாக நிற்பது, கிரியா சக்தி.)

ஆன்மா சிவசக்திகளாலேயே செலுத்தப்படுவ தென்னும் தத்துவப் பொருளை எளியேன் உணரும்படி நீ யருள் புரிந்தனை யாதலால் என்பது, 'ஆதனேனை அஞ்சினா லுய்க்கும் வண்ணம் காட்டினாய்க்கு' என்பதன் தேர்ந்த பொருள். இங்ஙனம் நினது அருளால் மெய்ம்மை யுணர்ந்த எனக்கு, அவ்வருளாற் பரகதியும் வாய்க்கும் என்னுந் துணிவுடையே னென்பார், 'அச்சந் தீர்ந்தேன்' என்றார்.

இனி, 'ஆதனேனை அஞ்சினால் உய்க்கும் வண்ணம் காட்டினாய்க்கு' என்னுந் தொடருக்கு வேறு வகையாகவும் பொருள் கோடலியலும். அவை வருமாறு:—

(அறிவு கேடனான என்னைப் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தைக் கொண்டு, கடலினின்று கரையிற் செலுத்தும்படி செய்வித்தவனான உனக்கு) என்பதொன்று.

அஞ்சு—ஐந்தெழுத்து. உய்த்தல்—உய்வித்தலுமாம். இவ்வடியவரைச் சமணர்கள் கற்றூணொடு கட்டிக்கடலிலிட்டபோது இவர் நமச்சிவாயப் பதிகம் பாடி அதனாற்பெற்ற சிவபிரானருளால் அமிழாது, அக்கல்லுடனே மிதந்து கரைசேர்ந்து உய்ந்தனரென்பது வரலாறு. இங்ஙனம் இம்மையிற் கடலினின்று கரையேற்றியது, பின்னர்ப் பிறவிக் கடலினின்று கரையேற்று

தற்கு அறிகுறியாமெனக் கொண்டு, 'உய்க்கும் வண்ணங் காட்டினாய்க்கு அச்சந்தீர்ந்தேன்' என்றாரென்க.

இவ்விடயமாக இவர் சரிதத்தில் சேக்கிழார் அமைத்திருக்கும் சில பாசுரங்கள் மனத்தைக் கவர்வதொன்றாகலான் விடயக் குறிப்புக்காட்டி யவற்றை வரைவாம். அவை,

அரிய பிரமன் ஆதிய தேவர்களுந் துதித்தற்கரிய பஞ்சாட்சரத்தை நாவுக்கரசு போற்றினார். போற்றவே கருநெடுங் கடலிலே மிதவாத கல்லும் (தன்னோடு சமணர்கள் சேர்த்துக் கட்டிய கல்) மிதக்கலாயிற்று. உடனே (வியத்தற்குரிய) அப்பெருங் கல்லும் அடிகள் மேலேறி யுட்காரும்படி தெப்பமாய் மிதக்கத் தொடங்கியது. அதனுடன் கட்டியிருந்த கயிறு அறுபட்டுப் போயிற்று. உடனே அதன் மேலிருந்த பெருந்தகைமை கொண்ட மெய்த்தொண்டராகிய அப்பர் சுவாமிகள் விளங்கித் தோன்றுவாராயினார். நல்வினை தீவினை யென்ற இரண்டாகிய வலிய கயிறுகொண்டு, ஆணவம், கன்மம், மாயை யென்ற மூன்று கற்களோடு சேர்த்து இறுகப் பிணிக்கப்பட்டிருத்தலால் (வினை வயத்தால்) மேன்மேல் விடாது தொடர்கிற பிறவிகளாகிய அல்லது பாவமாகிய கடலில் ஆழ்ந்து வீழ்கிற (வீடடைதற்குரிய ஞான உணர்வில்லாத) விலங்கினை யொத்த மாந்தரும் மோட்சக்கரை யேறியுய்யும்படி தப்பாம லருள்புரிகிற அஞ்செழுத்து, (இயல்பிலேயே யாதொரு வினையும் மலமுமில்லாத நாவுக்கரசுகளை இக்கடலிலிருந்து வியாசமாத்திரமாகச் சமணர் கட்டியிட்ட ஒரு கல்லாகிய தெப்பத்தின் மேலாகக் கரையேற்றிற்று என்பதை நானுரைக்கவும் வேண்டுமோ? என்ற கருத்தமைந்த,

"பெருகிய வன்பினர் பிடித்த பெற்றியால்
அருமல ரோன்முத லமரர் வாழ்த்துதற்
கரியவஞ் செழுத்தையு மரசு போற்றிடக்
கருநெடுங் கடலினுட் கன்மி தந்ததே."

"அப்பெருங் கல்லுமங் கரசு மேற்கொளத்
தெப்பமாய் மிதத்தலிற் செறிந்த பாசமுந்
தப்பிய ததன்மிசை யிருந்த தாவில்சீர்
மெய்ப்பெருந் தொண்டனார் விளங்கித் தோன்றினார்.'

"இருவினைப் பாசமு மலக்க லார்த்தலின்
வருபவக் கடலில்வீழ் மாக்க ளேறிட
அருளுமெய் யஞ்செழுத் தரசை யிக்கடல்
ஒருகன்மே லேற்றிட லுரைக்க வேண்டுமோ."

என்ற பாக்களேயாம்.

இனி, 'ஆதனேனை அஞ்சினால் உய்க்கும் வண்ணம் காட்டினாய்க்கு' என்பதற்கு, 'அறிவுகேடனான என்னைப் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தைக் கொண்டு (இம்மைமறுமைகளிலே) நன்னெறியிற் செலுத்தும்படி செய்வித்தவனான உனக்கு' எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

இம்மைமறுமைகளில் நன்னெறியிலுய்க்கும் சக்தி, அஞ்செழுத்துக்குண்டென்பதை,

"காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
யோதுவார் தமை நன்னெறிக் குய்ப்பதும்
வேத நான்கினும் மெய்ப்பொரு ளாவதும்
நாதனாம நமச்சி வாயவே."

"இம் மைவினை யடர்த்தெய்தும் போழ்தினும்
அம்மையினுந் துணை யஞ்செழுத்துமே."

என்ற திருஞான சம்பந்தர் தேவாரங் கொண்டுணர்க.

இனி, 'அஞ்சினாற் பொலிந்த சென்னி'

என்னுந் தொடரிற் றோன்றும் பல்வகைய பொருள்களை யாராய்வாம்.

1. ஐந்து என்னுந் தொகையுடன் விளங்கும் முகம்; என்றது, சதாசிவ மூர்த்திக்குரிய ஈசானம், தத்புருஷம், அகோரம், வாமம், சத்தியோஜாதம் என்னும் பஞ்ச முகங்களை. இவற்றுள், ஈசானம்—அனைத்தும் ஆளும்; தத்புருஷம்—காக்கும்; அகோரம்—அழிக்கும்; வாமம்—விளக்கும்; சத்தியோஜாதம்—தோற்றுவிக்கும்.

2. கங்கை, பிறைமதி, கொன்றை மாலை, சடை, வெண்டலை யென்னும் ஐந்து பொருள்களையும் கொண்டு விளங்குகிற திருமுடி யென்பதும் இதில் தோன்றும் பொருளாகும்.

3. பால், தயிர், நெய், கோஜலம், கோமயம் என்னும் பஞ்ச கவ்வியம் அல்லது,

4. பால், தயிர், நெய், தேன், சர்க்கரை என்னும் பஞ்சாமிருதமும் ஆகிய அபிஷேகத் திரவியங்களால் அபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டு விளங்குகிற சிரசு என்ற பொருளும் இதிற் றோன்றும்.

5. 'காந்தை, மத்தமொடு, எருக்கலர், கூவிளை, கடுக்கை கிராந்த பொற்சடை நின்மலக் கொழுந்து' (இராமாயணம்—பாலகாண்டம்) என்றபடி, காந்தை முதலிய ஐவகை மலர்களினால் விளங்கும் சடைமுடி யென்றும் இதற்குப் பொருள் காணலாம். 'அஞ்சினாற் பொலிந்த சென்னி' யென்பதற்கு அஞ்சு பொருள் ஏற்பட்ட நயமும் கருதற் பாற்று. (அஞ்சு—ஐந்து என்பதன் முழுப்போலி; இந்த எண்ணுப் பெயர் பஞ்சபூதம், பஞ்சேந்திரியம், பஞ்ச சக்தி முதலிய எண்ணுடைப் பொருளைக் குறித்தலால், எண்ணலளவையாகு பெயர். ஆக்கை—யாக்கை; மனுஉ, ஸப்த தாதுக்களால் ஆக்கப்பட்டதென்ற காரணத்தால் இச்சொல் உடலைக் குறிக்கும். 'அஞ்சினா லடர்க்கப்பட்டு' என்ற பாடமும் சில பிரதிகளிலுள்ளது.

இப்பாசுரத்தின் அடிதோறும் 'அஞ்சினால்' என்பது, ஒரு பொருளிலேயே வந்தது, 'சொற் பொருட்பின் வருநிலையணி' என்னும் பொருளணியாம். பொருள் வேறுபாடின்மையால் யமகமென்னுஞ் சொல்லணியாகாது.

வீரட்டனார் என்பது ஏகாரம் மிக்கு விளியாயிற்று. இதில் ஆர் என்றது பலர்பால் விகுதி உயர்வுப் பொருளது. இப்பன்மைச் சொல்லோடு இப்பதிகத்தில் சில இடங்களில் ஒருமை விளிகள் வந்திருத்தல், பன்மை யொருமை மயக்கத்தின் பாற்படும் வழுவமைதி. 'அதிகை வீரட்டனாரே' என்பது பொருட்பன்மையாகாது உயர்வுப் பன்மையாதலால், ஒருமை விளிகளோடு மாறுபட்டுப் பால் வழுவாகாதென்க. கடவுளை எவ்வகையாலுங் கூறலாமாகலின், உயர்வுப் பன்மையாகவும், இயற்கை யொருமையாகவும் கூறுதல் ஏற்புடைத்தாகும். 'வீரட்டனீரே' என்பது பழைய பாடம்.

இந்தப் பதிகத்தின் அஞ்சாவது பாசுரமாகிய இப்பாட்டு 'அஞ்சினால்' என்று தொடங்கப்பட்டிருக்கிற நயம் மிகவும் பாராட்டற்பாலது. வடமொழி வேதம்போலவே தமிழ் வேதமாகிய பிரபந்தங்களும் பிற்காலத்தில் நிலைமாறு திருத்தலைக் கருதி, அவற்றில் இங்ஙனஞ் சில குறிப்புக்களை யமைத்துப் போதல் மூதறிவாள ரியல்பு.

இங்ஙனந் திட்பநுட்பஞ் செறியப்பெற்ற பாக்களை நோக்கியன்றே 'நற்பதமனைய வக்கவிஞர்' 'செவ்விய மதுரஞ் சேர்ந்த நற்பொருளிற் சீரிய கூரிய தீஞ்சொல் வவ்விய கவிஞர்' எனக் கவிச் சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பநாடரும் புலவர்களது போற்றலையுள்ளவாறே கிளந்ததூஉ மென்க.

ஒரு சிறந்த நாவல் சஞ்சிகை

'மனமோகினி' என்னும் நமது இனிய நாவல் சஞ்சிகைக்கு இப்போது பிப்ரவரி முதல் பதின்மூன்றாவது ஆண்டு நடந்து வருகிறது. இதில் 'நாகபுரியின் நாகரிகம்' என்னும் புதிய நாவல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வெளியாகிவருகிறது. இந்நவீனகம் படிக்கப் படிக்கத் தெவிட்டாத அமுதமாகும். இதுவே ஆங்கில நாவலாசிரியராகிய ரெயினால்ட்ஸின் கடைசி கதையாகையால் மிக்க ருசிகரமாக இருக்கும். சுமார் நான்கு ரூபாய் விலையுள்ள நாவல் ஒரு வருஷத்தில் கிடைக்கும். பிரதி மாதமும் கிரௌன் 1-க்கு 16 சைசில் 80 பக்கங்கள் வெளியாகின்றன. இதன்,

வருஷ சந்தா ரூபா 2—8—0 தான்.
அன்னிய நாடுகளுக்கு ரூபா 3—0—0.
உடனே முன்பணம் அனுப்புங்கள்.

மானேஜர் :—'ஆனந்தபோதினி' ஆபீஸ்,
தபாற்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

மஹாத்மா மணிமொழி

(S. கணேசன்.)

வாழ்க்கையின் நான்காவது நிலையான சந்நியாச ஆசிரமத்திலே தான் ஆன்மஞானப் பேறு பெறல் சாத்தியம் என்பதாக ஒரு குருட்டுக் கொள்கை யிருந்துவருகிறது. ஆனால் ஆன்மஞான அநுபவத்துக்குரிய முயற்சியை வாழ்க்கையின் கடைசிப் பகுதிக்கென்று தள்ளிவைத்திருப்போர் ஒருகாலும் ஆன்மஞானம் அடைவதில்லை. அவர்கள் இரண்டாவது குழந்தைப் பருவத்துக்குச் சமமான முதுமைப் பருவத்தையே அடைந்து இரங்கத் தக்கவர்களாகி பூமிக்குப் பாரமாய் வாழ்கிறார்கள்.

* * * *

உபாத்தியாயர் பிள்ளைகளிடமிருந்து பல மைல் தூரத்துக்கப்பாலிருக்கும்போதும், தம்முடைய வாழ்வு முறையின் மூலம் அப்பிள்ளைகளின் ஆன்மப் பயிற்சிக்குத் துணை செய்யவோ, ஊறு செய்யவோ இயலும்.

* * * *

மெய்யாகவே மாணவர்கள் மாணவிகளுடைய உபாத்தியாயனாகவும், பாதுகாவலனாகவும் ஒருவர் ஆகவேண்டுமானால், அவர்களுடைய ஹிருதயங்களைக் கவர்ந்துவிட வேண்டும். அவர்களுடைய சுக துக்கங்களைப் பகிர்ந்தநுபவிக்கவேண்டும். அவர்களுடைய இளமை காரணமாகப் பொங்கி எழும் அபிலாஷைகளை எல்லாம் நேரிய வழியில் செலுத்தவேண்டும்.

* * * *

சத்தியாக்கிரஹ இயக்கத்தில் அபஜயம்போல் காணப்படும் ஒரு நிகழ்ச்சி நேரிட்டால், கலங்கக்கூடாது.

* * * *

குற்றம் செய்தவர்களைத் தங்கள் குற்றத்தை உணரச் செய்வதற்கும், அதனால் ஒருவருக்கு நேர்ந்த மனத்துன்பத்தை அறியச் செய்வதற்கும், அக்குற்றத்துக்காக ஒருவர் பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்ளல் அவசியம்.

* * * *

முக்கியமாக உபவாசத்தின்போது எவ்வளவு அருவருப்பாயும், சுவையில்லாமலும் இருப்பினும் தண்ணீர் நிறைய அருந்துதல் அவசியம்.

* * * *

சத்தியத்தைத் தேடிச் செல்லும்போது, கோபம், சுயநலம், பகைமை முதலியவை இயற்கையாகவே நழுவிவிடுகின்றன; இல்லாவிடில் சத்தியத்தை அடைவது இயலாத காரியமாகும். காமக் குரோதங்களுக்கு வயமான மனிதன் நல்ல எண்ணங்கள் உடையவனாயிருக்கலாம்; மெய்யே பேசலாம்; ஆனால் அவன் ஒருகாலும் சத்தியத்தைக் காணமாட்டான். அன்பு, பகை, இன்பம், துன்பம் எனும் இரட்டைக் குணத் தொகுதியிலிருந்து விடுதலை பெறுவதே சத்தியத்தைத் தேடும் முயற்சியில் வெற்றி பெறுவதாகும்.

நீண்ட நாள் உபவாசமிருந்த ஒருவன் இழந்த பலத்தைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு அவசரப்படக் கூடாதென்றும், உணவு ஆசையையும் கட்டுப்படுத்திவரவேண்டுமென்றும் அறிந்து கொண்டேன். உபவாசம் அநுஷ்டிக்கும்போது எவ்வளவு ஜாக்கிரதையும், கட்டுப்பாடும் அவசியமோ அதைவிட அதிகமாகவே மீண்டும் உணவருந்தத் தொடங்கும்போது அவசியமாகும்.

* * * *

சத்திய உபாசகன் அடிக்கடி இருட்டில் தடவவேண்டியவனாகிறான்.

* * * *

மாமிசம் மனிதனுடைய உணவாகாதது போலவே மிருகத்தின் பாலும் மனிதனுடைய உணவன்று.

* * * *

எதிரியின் மனோபாவத்தை அறிந்து கூடுமானவரையில் ஒத்துப் போக முயல்வதே சத்தியாக்கிரஹ விதியாகும்.

* * * *

உடலின் உறவைக் காட்டிலும் ஆன்ம உறவே மிக மேன்மை பொருந்தியது.

* * * *

யாத்திரீகர்களுடைய பக்தி சிரத்தையைக் காட்டிலும், அவர்களுடைய கவனக் குறைவு, வெளிவேஷம், தாமத குணம் இவற்றையே காண நேர்கிறது.

* * * *

கூட்டம் கூட்டமாய்க் காணப்படுகிற சாதுக்கள், உலக வாழ்க்கையின் சுகங்களை யெல்லாம் அநுபவிப்பதற்கே பிறந்தவர்களெனத் தோன்றுகிறது.

* * * *

புண்ணியந் தேடும் நோக்கத்துடன் க்ஷேத்திர தரிசனத்துக்குப் போகும் எண்ணம் எனக்கு எப்போதுமே கிடையாது.

* * * *

உபாத்தியாயர்களின் இலக்கிய பாண்டித்யம் அவ்வளவு முக்கியமானதன்று; ஒழுக்கவன்மையே முக்கியமாகும்.

* * * *

இந்தியாவில் கணக்கற்ற குடிசைகளில் எவ்விதத் தட்டு முட்டு சாமான்களுமின்றி கட்டிக்கொள்ள இரண்டாவது துணியுமின்றி மானத்தை மூட ஒரே கந்தையுடன் வாழ்கிறார்கள்.

* * * *

ஹிந்துக்கள் என்று சொல்லிக்கொள்வோர், இன்னமும் வாயில்லாப் பிராணிகளைக் கொடுமையாக அடித்துத் தங்கள் மதத்துக்கு இழிவு தேடியே வருகின்றனர்.

* * * *

மனிதனுக்கு உடல் பலவீனம் ஏற்படும்போது அவன் விரைவில் கோபம் கொள்ளும் இயல்பை யடைவது வழக்கம்.

* * * *

இளைஞர்கள் தாய் நாட்டுக்குத் தொண்டு செய்யும் பொருட்டுப் பக்கிரிகளாக வேண்டும்.

தாய்:—மேரி! அந்த வாலிபன் உன்னிடம் என்ன செய்தான்?

மேரி:—அவர் என் கன்னத்தில் முத்தம் கொடுத்தார்.

தாய்:—அப்பொழுது நீ என்ன செய்தாய்?

மேரி:—நான் மறுகன்னத்தையும் திரும்பிக் கொடுத்தேன்.

தாய்:—சீ முட்டாள்! அந்த நீசக்காரியத்துக்கு இடந்தரலாமா?

மேரி:—ஒருவன் உன் கன்னத்தில் அறைந்தால் மறு கன்னத்தையும் திருப்பிக் கொடு என்று பைபிள் சொல்லுகிறதே. முத்தத்துக்குத் திருப்பிக் கொடுத்தால் அது எப்படித் தப்பிதமாகும்?

***

பையன்:—(உபாத்திச்சம்மாளிடம்.)

“அம்மா! ஒன்றும் செய்யாதிருக்கும்போது நீங்கள் அடிப்பீர்களோ?”

உபா:—“ஒன்றும் செய்யாதிருக்கும்போது நான் ஏண்டா அடிக்கிறேன்!”

பையன்:—“அதுதான் கேட்டேன். நேற்றுப் போட்டிருந்த வீட்டுக்கணக்கு ஒன்றும் நான் செய்துகொண்டு வரவில்லை.”

***

உபாத்தியார்:—“யாரடா கழுதைபோல் கத்துவது?”

மாணவன் (ஒருவன் எழுந்து) “சார் யாரும் பேசக்கூடவில்லை. நீங்கள் தான் படித்துக் கொண்டிருந்தீர்கள். எதிரொலியாக விருக்கலாம்.”

***

முதலியார்:—தங்கள் பையன் என்மீது கல் விட்டெறிந்தான்.

நாயுடு:—அது உங்கள்மேல் பட்டதா?

முதலியார்:—நற்காலமாய் படவில்லை.

நாயுடு:—ஆனால் அவன் என் பையன் இல்லை; ஏனென்றால் அவன் குறி தவறுவதில்லை.

சற்றுமுன் காணாமற்போன சாமான்களைக் கண்டு பிடித்தும், இன்னும் அநேக ஜால வித்தைகளைச் செய்தது நீர்தானே?

ஜால வித்தைக்காரன்:—ஆமாம். நான் தான்.

வந்தவர்:—வித்தைகள் முடிந்து அதிக நேரமாய் விட்டதே. இன்னும் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்.

ஜா. வித்தைக்காரன்:—என்னுடைய அங்கவஸ்திரத்தைக் காணோம். அதைத் தேடிக்கொண் டிருக்கிறேன்.

***

வீட்டெஜமான்:—“நீ தினம் இவ்வளவு நேரத்திற்குள் வேலையை முடிக்காத பட்சத்தில் நான் மற்றொரு ஆள் பார்க்க வேண்டியது வரும்.”

தோட்டக்காரன் ‘—” ஆம் எஜமான்! இன்னொரு ஆள் இருந்தால் இரண்டு பேருமாக எவ்வளவோ சீக்கிரம் வேலையை முடித்து விடுவோம்.”

***

தாயார்:—ஏனடா மடையா கோந்தை (பிசின்)த் தின்கிறாயே பைத்தியமா?

பையன்:-நீதான் என் வயிற்றில் சோறே ஒட்டுகிற தில்லை என்று சொன்னாயே?

***

ராமு:—“நான் எல்லாவிதமான வாழைப்பழங்களும் சாப்பிட்டிருக்கிறேன்.

கிருஷ்ணன்:—“நான் சாப்பிட்ட வாழைப்பழ மொன்று நீ சாப்பிட்டிருக்க மாட்டாய்.”

ராமு:—“என்ன?”

கிருஷ்ணன்:—“கல் வாழைப்பழம்.”

***

தாயார்:—(அழுது கொண்டிருக்கும் தன் இளைய பையனைப் பார்த்து) ஏண்டா, தம்பி அழுது கொண்டிருக்கிறாய்.

பையன்:—அம்மா இன்று கண்ணனுக்கு பள்ளிக்கூடம் லீவு. எனக்கு இல்லை.

தாயார்:—ஏன்?

பையன்:—நான் பள்ளிக்கூடம் போக மாட்டேன்.

மோகன் என்னும் சிறுவன் வெகு குறும்பன். அவன் தாயார் அவனைத் தண்டிக்க வேண்டி தேடுவதை அச்சிறுவன் அங்கும் இங்கும் ஓடி, கட்டிலின் மெத்தையின் கீழ் நுழைந்துக் கொண்டான். அவள் தன் கணவன் வந்தவுடன் நடந்த சங்கதிகளைச் சொன்னாள். தகப்பனும் பையனைத் தேட ஆரம்பித்து கடைசியில் மெத்தையை நீக்க மகனைக் கண்டார்.

மகன்:—என்னப்பா, அம்மா உங்களையும் அடிக்கத் தேடுகிறாள்—ஐயோ, நாம் என்ன செய்யலாம்.

***

ரெயில்வே கார்ட்:—"ஓய் என்ன தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்றீர். உம்முடைய மனைவி ஜன்னல் வழியாய் வெளியே விழுந்து விட்டாள்."

பெரியவர்:—"ஐயோ! வண்டியை உடனே நிறுத்துங்கள். டிக்கெட்டுகளும் வீட்டுச் சாவியும் அவளிடந்தா னிருக்கின்றன."

***

தகப்பனார்:—(தன் பையனைப் பார்த்து) உன் சரித்திரப் பரிக்ஷையில் நன்றாய் விடையளித்திருக்கிறாயா?

பையன்:—அப்பா, நான் பிறப்பதற்கு முன்பு நடந்த விஷயங்க ளெல்லாம் கேள்வி கேட்டிருந்தார்கள். எப்படி விடை எழுதுவது?

***

உபாத்தியாயர்:—நேற்று நான் கொடுத்த கேள்விகளை யெல்லாம் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறாயா?

பையன்:—இல்லை, ஸார்.

உபா:—ஏன் எழுதிக் கொள்ளவில்லை.

பையன்:-நான்தான் உங்கள் வகுப்பில் மூன்று வருஷங்களாக வாசித்து வருகிறேனே, ஸார். நீங்கள் எந்த வருஷத்திலாவது பரீக்ஷைக்கு வரக்கூடிய கேள்விகள் தந்ததுண்டா?

***

ஒரு நாட்டுப்புறத்தான் அடுத்த ஊருக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கையில் இருட்டி விடவே, அங்கிருந்த ஓர் பிராமணன் வீட்டில் போய்த் தங்கினான். அந்த பிராமணனும் அவனுக்கு வேண்டிய உபசாரணைகளைச் செய்தான். மறுநாள் தன் ஊருக்குப் புறப்படுகையில் அந்நாட்டுப்புறத்தான் பின் வருமாறு கேட்கலானான்.

"ஏஞ்சாமி, நீங்கதான், சாதியிலே ஒசந்தவங்க ஆச்சே. நீங்க ஏன் ஒயர்ந்த வீடு கட்டலே."

$16\frac{1}{2}$–மணி நேரம் நீந்திய சிறுமி:—சமீபத்தில் ஸ்ரீமதி மனுபானர்ஜி என்னும் ஐந்து வயதுள்ள சிறுமி ஒரே மூச்சாக $16\frac{1}{2}$–மணி நேரம் நீந்தினளாம். காலை 7–மணிக்கு நீரில் இறங்கியவள் இரவு 12-மணி யடித்த பின்னரே கரையேறினளாம்.

***

23 பிள்ளைகளையுடைய தாய்:—சினேபிதா அடிலேட் சீஸ் என்னும் மாது, 40 வயது முடிவதற்குள்ளேயே 22 குழந்தைகளைப் பெற்றிருக்கிறாளாம். இப்போது 23 வது பிள்ளையைப் பெற லிஸ்பன் பிரசவ ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறாளாம். அவள் பிரசவித்துவிட்டுக் குழந்தையோடு வீடு திரும்பும் வரையில் அவளது கணவனே 22 பிள்ளைகளையும் கவனித்து வருகிறாராம்.

***

ஒரு மங்கைக்கு 232 பற்கள்:—கான்ஸாஸ் என்னுமிடத்தில் பல்வைத்திய நிபுணரொருவர் மிஸ் மார்தாலார் ஸென் என்பவளுக்குச் சிகிச்சை செய்கையில், அவள் வாய்நிறைய பற்களிருப்பதை யறிந்து திடுக்கிட்டாராம். வாயெங்கும் புண்ணாயிருக்கவே எக்ஸ்ரே மூலமாகப் படம் பிடித்துப் பார்க்கும்போது தான், வாயின் மேற்பாகத்திலும் ஈறுகளிலும் சிறுபற்கள் முளைத்திருப்பது தெரிந்ததாம். எனவே, டாக்டர், 32 பற்களை மட்டும் விட்டுவிட்டு அதிகமாக இருந்த 200 பற்களைப் பிடுங்கி விட்டாராம்.

***

மகனோடு போட்டியிடும் தந்தை:—சமீபத்தில் நடைபெறப் போகும் திருப்பூர் முனிசிபல் தேர்தலில் அபேக்ஷகராய் நிற்கும் பிரபல வியாபாரியான திரு. கே. ஆர். ஈஸ்வர மூர்த்தி கவுண்டரோடு அவரது தந்தையான திரு. கே. எஸ். ராமசாமி கவுண்டர் போட்டி போடுகிறாராம். இதைக் கண்டு அனைவரும் ஆச்சரிய முறுகின்றனர்.

***

இருதயத்தைக் காட்டும் சினிமா படம்:—மனிதர் இருதயம் கருப்பையிலிருந்து எவ்வாறு உருவாகி வளருகிறது என்பதைப் பம்பாய் டாக்டர் எஸ். ஆர். நாயகர் வைத்தியத்திற்குரிய சினிமாப் படமொன்றில் தயாரிக்கிறார். இதுவரை யாரும் எங்கும் இவ்வித அரிய வேலையைச் செய்தது கிடையாதாம். இருதயப் படம் சுமார் 3000 அடி நீளமுள்ளதாக இருக்கிறதாம், அதைத் தயாரிக்க 600 ரூபாய் தான் பிடித்ததாம்.

பிரிட்டனில் போன வருஷத்தில் 500 சினிமா படங்கள் சட்டவிரோதமானவென தடைசெய்யப் பட்டிருக்கின்றன.

* * * *

கடந்த மாதத்தில் இராக் சர்க்கார் 43,100 தினார்களும், 57,040 நிக்கல் நாணயங்களும், 10,960 பித்தளை நாணயங்களும் வெளியிட்டிருக்கிறது.

* * * *

மாஸ்கோ நகரில், ஜாலவித்தை, விகடம் முதலியவைகளை அறிவியல் முறையில் கற்பிப்பதற்காகப் பள்ளிக்கூடமொன்று ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அப்பள்ளிக் கூடத்தில் பத்து மாணவர்களுக்கு மட்டுமே இடவசதியிருக்கிறதாம்.

* * * *

ரஷியாவில் அறிஞர் சிலர் தலைமயிரைக் கொண்டு ஒருவகையான செருப்புக்களைச் செய்ய முயற்சி செய்து வருகிறார்களாம்.

* * * *

மலாய் நாட்டில் டாக்டர் தாம்ஸன் என்னும் வயோதிகர் விமானம் பரிக்ஷையில் தேர்ந்திருக்கிறாராம். அவருக்கு இப்போது 69 வயதாகிறதாம்.

* * * *

இமயமலை (எவரெஸ்ட்) சிகரத்தின் நிலைமைகளை அப்படியே படமெடுத்துச் சினிமாவில் காட்டப்படுமெனத் தெரிகிறது.

* * * *

சமீபத்தில் அமெரிக்கத் தலைவருடைய வெண்மாளிகையின் உள் அமைப்பில் சில மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டன. அதனுள்ளேயே நீந்துவதற்குத் தகுதியான குளம் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

* * * *

65 வயதுள்ள மிஸஸ் ஜேன்ஸாகின்ஸ் என்னும் விதவை மாது, இங்கிலாந்தில் தந்திச் சேவகியாக இருந்து, கிராமங்கள் தோறும் சைகிளில் சென்று தந்திகளைப் பட்டுவாடா செய்து வருகிறாள்.

* * * *

ஜெர்மனியில் டிராம் வண்டிகளோடு, பிரயாணிகளுக்காகச் சிற்றுண்டி வண்டிகளும் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவாம்.

* * * *

அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர், ஒரு சினிமா படக் காட்சியில் முக்கிய பாத்திரமெடுத்து நடிக்கப்போவதாகக் கூறப்படுகிறது.

* * * *

இங்கிலாந்தில் 38,00,00 தையற்காரர்கள் இருக்கின்றனராம்.

* * * *

உலகிலேயே சுமார் 7750 குண்டுமணியளவு ரேடியமே இருக்கிறதாம். அதன் விலை 75,00,000 பொன் மதிப்பெனக் கூறப்படுகிறது.

ஆசிரியர் குறிப்புக்கள்

குறுகிய புத்தி

பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவின் அருமை மனைவி ஸ்ரீமதி கமலா நேரு கொடும் பிணிவாய்ப்பட்டிருக்கிறார். அவரது உடல் நிலை நாளுக்கு நாள் கவலையை உண்டுபண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது. தமது மனைவியைப் பார்க்கும் பொருட்டுப் பண்டித ஜவஹர்லால்நேரு அவர்களைச் சின்னாட்களுக்கு முன்னர் அரசாங்கத்தார் விடுதலை செய்ததும், ஒரு வாரத்திற்குப் பின்னர் மீண்டும் அவரைச் சிறையில் அடைத்ததும் நேயர்களுக்குத் தெரியும். இப்பொழுது அரசாங்கத்தார் மனைவியைப் பார்க்கும்பொருட்டுப் பண்டிதரைக் குறிப்பிட்ட சில மணிகள் வரை வெளியில் விடுவதும் மறுபடியும் அடைத்து வைப்பதுமாயிருக்கின்றனர். ஒரு பெரிய சர்வ சக்தி வாய்ந்த அரசாங்கத்தாருக்கு இவ்வளவு அற்ப எண்ணம் ஏன் தோன்றவேண்டும் என்று எமக்கு விளங்கவில்லை. பண்டித ஜவஹர்லால் நேர்மைத்திறம் படைத்தவர். மாசுமறுவற்ற தேசபக்தர். தியாக புருஷர். சத்தியத்திலும் அஹிம்ஸா தர்மத்திலும் பூர்ண நம்பிக்கை படைத்தவர். காங்கிரஸ் கட்டுத் திட்டங்கட்கு உட்பட்டவர். இவ்வுண்மைகளை எதிரிகளும் மறக்க மாட்டார்கள். காங்கிரஸ் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை நிறுத்திவிட்டுச் சட்டசபைப் பிரவேசத்தில் முனைந்திருக்கும் இச்சமயத்தில் பண்டிதர் வெளியிலிருந்தால் என்ன ஆபத்து நேரும் என்று எம்மால் அறிந்துகொள்ளக் கூடவில்லை. எனவே, அநாவசியமாய் அரசாங்கத்தார் தேசபக்தர்களின் அதிருப்திக்குப் பாத்திரராகாமல்—உயிர்த் துணையான தமது மனைவியார் கடும் நோயில் வருந்தும் இச்சமயத்தில் பண்டிதரை நிபந்தனையின்றி விடுதலை செய்தலே விவேகமாகும் என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகின்றோம்.

ஜப்பானில் இயற்கையின் சீற்றம்

சிருஷ்டி ரகசியம் என்ன என்று இதுகாறும் யாரும் திருப்திகரமாக முடிவு செய்யவில்லை. உலகத்தில் இன்ப துன்பங்கள் கலந்தே இருக்கின்றன. ஒரு பக்கம் செழுமை; ஒரு பக்கம் வறுமை. ஒரு பக்கம் அதிவிருஷ்டி; ஒரு பக்கம் அநாவிருஷ்டி. எரிமலைகள், புயல்கள், இடிகள் போன்ற இயற்கையின் பயங்கரக் காட்சிகள் உலகில் எங்கேயோ ஒரு பக்கத்தில் இருந்துகொண்டே இருக்கின்றன இயற்கை அன்னையின் சீற்றத்திற்குச் செயற்கை வலியில் சிறந்த ஜப்பான் அடிக்கடி உட்படுவதை நாம் அறிந்து வருகின்றோம். சமீபத்தில் ஏற்பட்ட பெரும் புயலால் நகரங்கள் பாழாயின. 2350-படகுகள் மூழ்கின. ஆகாய விமானங்கள் நொறுங்கின. ரயில்கள் கவிழ்ந்தன. நூற்றுக்கணக்கானவர் மாண்டனர். ஆயிரக்கணக்கானவர் காயம் பட்டனர். ஐம்பதினாயிரம் வீடுகளுக்கு மேல் நாசம் அடைந்தன என்று தெரிகிறது. அறிவிலும் ஆற்றலிலும் உழைப்பிலும் சுறுசுறுப்பிலும் தலைசிறந்த ஜப்பானுக்கு அடிக்கடி இத்தகைய கேடுகள் நேர்ந்து வருவது பரிதாபகரமானதாகும்.

நம் மடாதிபதிகளுக்கு அர்ப்பணம்

உலகில் இந்தியா சமயங்களின் தாயகம் என்று புகழப்படுகிறது. இந்தியாவில் அநேக மடங்கள் இருக்கின்றன. தென்னிந்தியாவில் சைவ வைஷ்ணவ மடங்கள் தலைசிறந்து விளங்குகின்றன. இவற்றிற்கு ஆண்டுதோறும் ஏராளமான வருமானம் உண்டு. சமயத்தையும் மொழியையும் பேணிவளர்க்க வேண்டிய மடாதிபதிகள், தங்கள் கடமைகளை மறந்து, இப்பொழுது சுயநலவயப்பட்டவர்களாய் ராஜ போகங்களில் மூழ்கிக்கிடக்கின்றனர். கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் நமது நாட்டில் செய்து வரும் தீவிரப் பிரசாரத்தைக் கண்டேனும் நம்மடாதிபதிகட்கு உணர்ச்சி பிறக்கவில்லை. சமீபத்தில் பிரிட்டிஷ் வேத புஸ்தக சங்கத்தின் அறிக்கை வெளியாயிற்று. சென்ற ஆண்டில் பத்து லக்ஷத்துத் தொண்ணூற்று மூவாயிரத்து மூன்று வேத புஸ்தகங்கள் ஷை சங்கத்தால் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும், சென்ற ஆண்டைவிட இவ்வாண்டில் மூன்று லக்ஷம் பிரதிகளுக்குமேல் அதிகமாக வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன என்றும், பதினொரு பாஷைகளில் புதிதாகப் பைபிள் எழுதப்பட்டுள்ளது என்றும் அவ்வறிக்கை கூறுகின்றது. ஆகமொத்தம் 678-பாஷைகளில் கிறிஸ்தவ வேதநூல்கள் இதுவரை வெளியிடப்பட்டிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. இந்தச் செய்தியைக்கண்டு நம்முடைய மடாதிபதிகள் வெட்கித் தலைகுனிய வேண்டியதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. நமது நாட்டில் சமயங்களை அழிக்க வேண்டும் என்றும் சாஸ்திரங்களை ஒழிக்க வேண்டும் என்றும் ஒரு சிலர் தீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்து வருகின்றனர். 'ஒண்டவந்த பிடாரி ஊர்ப் பிடாரியை ஓட்டியது' போல் அந்நிய மொழிகள் தமிழைத் தலையெடுக்க விடாபடி செய்துவருகின்றன. இந்நிலையில் சமயப் பற்றும் மொழிப் பற்றும் உடையவர்களின் கடமை என்ன என்று கேட்கின்றோம்? ஆடம்பரக் களியாடல்களில் தோய்ந்து கிடக்கும் நம் மடாதிபதிகள் தங்கள் கடமைகளைச் செய்யாவிட்டால் அவர்களை நல்வழிப் படுத்தவேண்டிய பொறுப்புப் பொது மக்களைச் சார்ந்து நிற்கிறது. மைசூர் ராஜ்யத்தில் பேளகோளா என்பது ஒரு க்ஷேத்திரம். அங்கே ஒரு ஜைன மடாதிபதி ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் மதபோதனையோடு விவசாயக் கல்வியும் மாணவர்கட்குப் போதிக்கப்படும் என்று தெரிகிறது. இதைப் பற்றி மைசூர் திவான் ஸர் மீர்ஸா இஸ்மெயிலும் பாராட்டிப் பேசினார். கிறிஸ்தவர்களும் மற்ற மடாதிபதிகளும் தேச முன்னேற்றத்திற்கும் மக்கள் முன்னேற்றத்துக்குமான அரிய பெரிய காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கும்போது தமிழ் நாட்டு மடாதிபதிகள் மட்டும் இந்திரபோகம் அநுபவித்துக் கொண்டிருப்பது ஏன் என்று கேட்கின்றோம். மேற்கண்ட நற்செய்திகளை நம் மடாதிகட்கு அர்ப்பணம் செய்கின்றோம்.

மைசூரில் பெண்கல்வி—ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

மைசூர் சமஸ்தானப் பெண்கள் மகாநாட்டில் ஸ்ரீமதி. மார்கரெட் எமிலி கஸின்ஸ் யோசனைப்படி, பெண்கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வகுக்கப் பட்டதாக வெளிவந்த செய்தியை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். ஐந்தாண்டுகளில் வயது வந்த பெண்கள் எல்லாரையும் எழுத்து வாசனை உள்ளவர்களாகச் செய்யவேண்டும் என்பதே இத்திட்டன் உத்தேசம்.

"புராதனக் கதைகளை எடுத்துக் கூறுவது, ஹரிகதா காலக்ஷேபங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்வது, வயது வந்த பெண்களுக்கு ஒழிந்த நேரத்தில் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்துகொள்ள வசதிகள் ஏறபடுத்திக் கொடுப்பது, கைத்தொழில் கற்பிப்பது" போன்ற காரியங்கள் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்படும். பொதுக் கல்வி யறிவு பரவவும் ஏற்பாடு செய்யப்படும். மைசூர் பெண்கள் மகாநாட்டிற்கு எட்டு ஜில்லாக்களிலும் எட்டுக்கிளைகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றும் சர்வகலாசாலைப் பட்டம் பெற்ற ஒரு பெண்மணியின் பொறுப்பில் சுகாதாரம், கல்வி முதலிய நிர்மாண வேலைக்காகக் விடப்படும் என்று தெரிகிறது. இந்தியாவில் திருவாங்கூர் சமஸ்தானம் பெண் கல்வியில் தலைசிறந்து விளங்குகின்றது. இப்பொழுது மைசூர் சமஸ்தானத்தில் பெண் கல்வி வளர்ச்சிக்குரிய முயற்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டுப் பெண்களும் தங்கள் கல்வி அபிவிருத்தியில் திருவாங்கூர்—மைசூர் மாதர்களைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம்.

தீமிதியால் மரணம்

சமீபத்தில் சென்னை—நுங்கம்பாக்கத்தில் நடைபெற்ற திரௌபதை அம்மன் திருவிழாவில் தீமிதி உற்சவம் நடந்தது. அச்சமயம் ஒருவர் நெருப்பில் தவறி விழுந்து இறந்து விட்டதாகவும், மற்றும் பலர் படுகாயங்கள் அடைந்து ஆஸ்பத்திரியில் இருப்பதாகவும் தெரிகிறது. செடில் குத்தலைப் போல் தீமிதித்தலும் அர்த்தமற்ற ஒரு மூடவழக்கம் என்பதில் ஐயம் இல்லை. நெருப்புச் சுடும் என்று நன்றாய்த் தெரிந்திருந்தும் நெருப்புக் குழியில் இறங்கும் மௌட்டிகத்தை என்னென்பது? சில மாதங்கட்கு முன் திருநெல்வேலி ஜில்லா சங்கரன் கோவில் தாலூக்காவில் ஒரு பூசாரியிட்ட நெருப்பு அநேகரைக் கொன்று விட்டதையும் இச்சமயத்தில் நினைவூட்ட விரும்புகின்றோம். இத்தகைய காட்டுமிராண்டி வழக்கங்களை அரசாங்கச் சட்டத்தின் மூலம் ஒழிக்கவேண்டும் என்று மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்த விரும்புகின்றோம்.

ஜாகருக சங்கம்

26-9-34-ம் தேதி சென்னை ஜாகருக சங்கம் ஆண்டுக் கூட்டம் நடந்தது. ஸர். மகம்மது உஸ்மான் தலைமை வகித்தார். இச்சங்கத்தார் விபசாரத்தை ஒழித்துச் சன்மார்க்கத்தை நிலைநாட்டத் தொண்டாற்றி வருகின்றனர். இச் சங்கத்தாரின் தீவிர முயற்சியின் பயனாகவே விபசாரத் தடைச்சட்டம் ஏற்பட்டது. அச்சட்டம் இப்போது பல ஊர்களிலும் அமலில் இருந்து வருகிறது. சென்னை நகரில் மட்டும் 123-விபசாரக் குச்சுகள் ஒழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விபசார விடுதிகளினின்றும் மீட்கப்படும் இளம் பெண்கட்கு ஒருசரணாலயம் இன்றியமையாதது. அரசாங்கத்தாரும், பொதுமக்களும் இதற்கு உதவிபுரிய வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம்.

நீல அறையின் மர்மம்

(எஸ். எஸ். வாஸன்.)

(239-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

"அவளை ஒருநாளும் கண்டுபிடிக்க முடியாது."

"ஏன் கண்டு பிடிக்கமுடியாது? அவள் தேவதையல்லவே? அவள் நம் கண்ணுக்கு அகப்படாமல் எங்கேயோ மறைந்து கொண்டிருக்கிறாள்."

"ஆம்"

"வேண்டாம்!—இந்த வழி வேண்டாம்!"

"நீ வேண்டாமென்று சொல்லுவதைப் பார்த்தால் உனக்கு இந்த ஸ்திரீயைத் தெரியுமென்று என் மனதிற் படுகிறது."

"அவளை யெனக்குத் தெரியாது என்று நான் உங்களுக்கு முன்னமேயே சொல்லிவிட்டேனே!" என்றான்.

"அப்படியானால் நீ பயப்படவேண்டிய காரணமென்ன?" வென்று கேட்டேன்.

இதற்கு உடனே பதில் சொல்லாமல் அவன் சிறிது நேரம் மௌனமாயிருந்தான். என்னுடன் சம்பாஷிப்பதே அவனுக்குப் பெருத்த வேதனையாயிருந்ததுபோல் அவனுடைய முகங் காட்டிற்று.

கடைசியாக அவன் என்னைப் பார்த்து, "டாக்டரவர்களே! உங்களை மன்னிட்டே இந்த ஸ்திரீயைக் கண்டுபிடிக்க முயலவேண்டாமென்று சொல்லுகிறேன்" என்றான்.

இதுகேட்டு நான், "அப்படியானால் பாலாமணி யம்மாள் வரட்டும்; அவர்களையே இதைப் பற்றி நான் கேட்கிறேன்" என்று சொல்ல, "ஆ! பாலாவையா கேட்கப்போகிறீர்கள்" என்று ஒருவித பயத்துடன் அவன் கூறினான்.

நான்:—ஏன் கேட்கக்கூடாது? உனக்கு ஒரு உண்மையான நண்பனின் உதவி தேவையாயிருக்கிறது. நான் உன்னுடைய நன்மையைக் கோரும் நண்பனென்று உனக்குத் தெரிந்தும் உன்னுடைய இரகசியத்தை யெனக்குச் சொல்லாமலிருக்கிறாய்.

மீனன்:—அப்படிச் சொல்லாதீர்கள். சொல்லக்கூடிய ரகசியமொன்று இருக்கும்பட்சத்தில் அதை யுங்களுக்குச் சொல்லாமல் நான் வேறு யாருக்குச் சொல்லப்போகிறேன். நேற்றைய தினம் எனக்கு உயிரைக் கொடுத்தவர் நீங்கள்தான் என்ற நன்றியை நான் பாராட்டாமலில்லை.

நான்:—உனக்கு உயிரைக் கொடுத்தது டாக்டர் நடேசன்; நானல்ல—என்றேன்.

அவன் பல்லாவரத்தில் கொலை நடந்த தினம் இருந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் என்னுடைய உயிர்த்துரோகியான சபாபதி முதலியாருடன் தோட்டத்தில் அன்றிரவு அவள் பேசின விஷயத்தைப் பற்றியும் தற்சமயம் அவனிடம் சொல்லலாமென்று முதன் முதல் எண்ணினேன்; ஆனால் அடுத்த நிமிஷம் என்னுடைய எண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டேன். ஏனென்றால் இப்படி நான் சொல்லுவதிலிருந்து அவளுடைய நடவடிக்கைகளையும் இரகசியங்களையும் நான் ஒளிந்துகொண்டு கவனித்து வருவதாக நினைத்து இதனால் என்பேரில் அவநம்பிக்கையும் வெறுப்பும் கொண்டுவிட்டா லென்செய்வதெனப் பயந்தேன்.

என் கலியாணத்தன்று நடந்த அபூர்வ சங்கதிகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தற்சமயம் எனது ஞாபகத்திற்கு வந்தன. மீனனோ குருவிக்காரன் தெருவிலுள்ள வீடு தன்னுடைய நண்பனின் வீடு என்று சொல்லுகிறான். அவ்வீடு மீனனின் விரோதிகளிலொருவரின் வீடாயிருக்கவேண்டுமென்று என் மனதிற்படுகிறதே தவிர ஒரு நண்பனின் வீடாகத் தோற்றவில்லை; ஏனெ இவள் அங்கு மரண மூர்ச்சையில் பிரக்ஞையற்றுக் கிடக்கவில்லையா?......... மேலும் அவ்வயது சென்ற பூர்ணலிங்க முதலியார் யார்? இருட்டிலேயே சஞ்சாரம் செய்துகொண்டிருக்கும் அக்கொடியன் சபாபதி முதலியாருக்கும் இப்பூர்ணலிங்க முதலியாருக்கும் இரகசிய சம்பந்தம் உண்டு என்பது பிரத்தியட்சமாய்த் தெரிகிறது. இவர்கள் எனக்கும் மீனனுக்கும் ஆபத்தையுண்டு பண்ணும் பாபிகளாயினும், இவர்கள் தமது செயல்களை எவராலும் கண்டு பிடிக்க முடியாவண்ணம் செய்கிறார்களாதலால் இவர்களுடைய கூரிய புத்தியும் ஆழ்ந்த யோசனைகளும் மெச்சத்தகுந்த விதமாகவே யிருக்கின்றன.

இவ்விதம் நான் பூர்ணலிங்க முதலியாரைப் பற்றியும் சபாபதி முதலியாரைப் பற்றியும் ஞாபகப்படுத்தி யோசனை செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது மீனன் எனக்கெதிரிலே சற்று தூரத்திலிருந்த நாற்காலியிலுட்கார்ந்தான். அவன் யாது காரணத்தாலோ வெகு நேரமாக என்னையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். மானின் விழிபோன்ற அவனுடைய கண்கள் சாந்தமான பார்வையையுடைத்தாயிருந்த போதிலும் அவன் மனதில் அவளுடைய ரகசியத்தை நான் எங்கு அறிந்துகொண்டு விடுவேனோ என்னும் அச்சம் இருந்து கொண்டேயிருந்தது. குருவிக்காரன் தெருவில் நடந்த விஷயங்களைப் பற்றியும் தான் என்னிடம் முன்பின் யோசியாமல் தெரிவித்துவிட்டதற்காக அவன் வருத்தப்படுவதாக என் மனதிற்பட்டது.

தற்சமயம் அவனுடைய நிலைமையில் இப்படியிருக்க என்னுடைய மனம் இன்னமும் அவனுடன் பேசி அதிகம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று ஆவல் கொண்டது. வெகு நேரம் மௌனமாயிருந்துவிட்டுப் பிற்பாடு நான் அவனை நோக்கி "அப்படியானால் நீங்கள் மறுபடியும் சென்னையை விட்டு வெளியூர் போகிறீர்கள்போ லிருக்கிறது" என்றேன்.

மீனன்:—போக வேண்டுமென்றுதான் பாலா அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறாள்.

நான்:—நீங்கள் போகிற ஊர் இன்னதென்று நான் இன்னமும் கேட்டறிந்து கொள்ளவில்லை.

மீனாள்:—அருகிலிருக்கும் ஊர்தான்; இதற்கு முந்தியும் பூந்தமல்லிக்குத்தான் போயிருந்தோம்; இப்பொழுதும் அங்கேதான் போகப்போகிறோம்.

நான்:—அங்கு உங்களுடைய நண்பர்கள் எத்தனை பேரிருக்கிறார்கள்?

மீனாள்:—பத்து பதினைந்து பேர்களைத் தெரியும். வாசத்திற்குப் பூந்தமல்லி வசிகரமான இடம். சௌக்கியத்தை யுத்தேசித்தும் சந்தோஷமாகக் காலத்தைப் போக்கலாமென்றும் போகிறோம். அநேகமாக உங்களைக்கூடப் பூந்தமல்லிக்கு வரும்படி பாலா சொல்லுவாளென்று நினைக்கிறேன்—என்றாள். இது கேட்ட நான் "ஓ! சந்தோஷத்துடன் வரக் காத்துக்கொண்டிருப்பேன்" என்றேன்.

தற்காலம் என்னுடைய கையில் தேவையான பணமிருப்பதாலும் இத்தனை நாட்களாக சென்னைப்பட்டணத்தில் அலைந்த அலைச்சலினால் என்தேகம் மெலிந்து இளைத்துப்போ யிருக்கிறபடியால் கொஞ்ச நாட்களுக்கு நல்ல காற்றில் வாசம் செய்யவேண்டு மென்றே நான் எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். இப்பொழுது பூந்தமல்லிக்கு என்னை வரும்படிப் பாலாமணி யம்மாள் சொல்லும் பட்சத்தில் நான் சந்தோஷத்துடன் செல்வேனென்பது வாசகர்களுக்குத் தெரியும். மீனாளின் பக்கத்திலேயே எப்பொழுதும் இருக்கவேண்டுமென்று என் மனம் ஆவல் கொண்டது.

ஆனால் பாலாமணி யம்மாள் பேரில் எனக்குக் கொஞ்சமேனும் நம்பிக்கை கிடையாது. முதன் முதல் நான் அவளைக் கண்டு பேசியபோது அவள் என்னிடம் தந்திரமான மொழிகளை யுபயோகப்படுத்தியதெல்லாம் எனக்கு ஞாபகமுண்டாயிற்று. ஏதோ காரணம் பற்றி யவள் என்பேரில் மயல் கொண்டவளைப்போல் நடிக்கவில்லையா? இந்த ஒரு எண்ணமானது என்னைப் பூந்தமல்லிக்குப் போகவேண்டாமென்று தடுத்தது. ஆயினும் என்னுடைய உயிரைக் காட்டிலும் எனக்கு மீனாளுடைய உயிரே பெரிதாகத் தோன்றியபடியால் பூந்தமல்லிக்குப் போவதாகவே இறுதியில் தீர்மானித்துக்கொண்டேன்.

சிறிது நேரங்கழித்து நான் என் மனைவியைப் பார்த்து "நீயும் பாலாமணி யம்மாளும் பூந்தமல்லியிலிருந்து எப்பொழுது வந்தீர்கள்?" என்று கேட்டேன்.

மீனாள்:—இரண்டு நாட்களாயின.—என்று பதிலுரைத்தாள்.

இதிலிருந்து பாலாமணி யம்மாள் என்னிடம் பொய் பேசியிருக்கிறாளென்றறிந்து கொண்டேன். வெளியூரிலிருந்து எப்பொழுது வந்தீர்களென்று நான் கேட்டதற்கு நீல அறைக்கு மர்ம ஸ்திரீ வந்துவிட்டுப் போன தினம் காலையில் தான் மீனாளுடன் சென்னைக்கு வந்ததாகக் கூறினாள். இப்பொழுது மீனாள் கூறியது உண்மையாகவே யிருக்கவேண்டும். ஏனெனில் இவள் சென்னைக்கு வந்து இரண்டு நாட்களாயிருந்தால் ஜகந்நாதன் இவளை லிங்கச் செட்டித் தெருவில் பார்த்திருக்க ஏதுவுண்டு.

ஜகந்நாதனுக்கும் மீனாளுக்கும் ஒருவரை யொருவர் தெரியுமோ?...... ......ஆம். ஜகந்நாதனுக்கு, பூர்ணலிங்க முதலியார், அக்கொடியன் சபாபதி முதலியார், மீனாள் இம்மூவரையும், இம்மூவருக்கு ஜகந்நாதனையும் நிச்சயம் தெரிந்தே யிருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் முதன் முதல் என்னுடைய விவரங்களெல்லாம் பூர்ணலிங்க முதலியாருக்கு எப்படித் தெரிந்தது? நான்

ஏழ்மையான ஸ்திதியிலிருந்துகூட பூர்ணலிங்க முதலியார் என்னிடமே கூறினானல்லவா? என்னுடைய நிலைமையைப் பற்றி ஜகந்நாதன் அவர்களிடம் சொல்லியிராவிட்டால் அவர்களுக்கு என்னைப் பற்றி ஆரம்பத்திலேயே வெகு தூரம் தெரிய நியாயமில்லை யாதலால், நான் சாளடையில் எனக்கு ஆப்த நண்பனாயிருந்த ஜகந்நாதன்பேரில் அதிக சந்தேகங் கொண்டேன்.
....

நான் திடீரென்று மீனாளைப் பார்த்து "முந்தாநாள் நீ யென்னைப் பார்க்க வேண்டும் பொருட்டு லிங்கச் செட்டித் தெருவுக்கு வரவில்லையா?" என்று கேட்டேன். இதைக் கேட்டதும் அவள் வியப்புந் திகைப்புங் கொண்டு "ஆம். நான் லிங்கச் செட்டித் தெருவாக வந்துகொண்டிருக்கையில் உங்களுடைய வீடு எதுவாக இருக்கலாமென்று ஒவ்வொரு வீட்டு வாசலிலும் தொங்கும் பலகையைப் பார்த்துக் கொண்டே வந்தேன். உங்கள் பெயருள்ள பலகையையே நான் காணவில்லை' யென்றாள்.

நான்:—நான் சொந்தமாக வைத்தியசாலை யேற்படுத்தியிருந்தால் பலகை தொங்கவிட்டிருப்பேன். நான் லிங்கச் செட்டித் தெருவி லிருக்கும்போது என்னுடைய நண்பர் டாக்டர் ஜகந்நாதனுடைய வைத்தியசாலையில் அவருக்கு உதவியா யிருந்தேன்.

மீனாள்:—டாக்டர் ஜகந்நாதனா! ஆம்; இந்தப் பெயருள்ள பலகையைப் பார்த்த ஞாபகமிருக்கிறது. ஆனால் நான் உங்கள் பெயர் உள்ள பலகைக்காகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்.

நான்:—நீ என்னைத் தேடிவர வேண்டிய காரணமென்னவோ?

மீனாள்:—எனக்கு உடம்பு அசௌக்கியமா யிருந்தது.

நான்:—நான் டாக்டர் ஜகந்நாதனுடைய வைத்தியசாலையி லிருப்பது பாலாமணி யம்மாளுக்குத் தெரியுமே? அவர்களைக் கேட்டிருந்தால் சொல்லி யிருப்பார்களே?

மீனாள்:—பாலாவைக் கேட்டுக்கொள்ளலா மென்றே என் மனதிற்படவில்லை.

நான்:—நீ எப்பொழுதாவது என்னுடைய நண்பன் டாக்டர் ஜகந்நாதனைப் பார்த்ததுண்டா?

மீனாள்:—எனக்குத் தெரிந்த வரையில் நான் அவரைப் பார்த்திருக்கிறதாக ஞாபகமில்லை—என்று தயங்காமல் பதில் சொன்னாள்.

அப்பால் இரண்டொரு நிமிஷங்களுக்கு நான் மௌனமாயிருந்துவிட்டுப் பிறகு மீனாளைப் பார்த்து, "இதைவிட்டு டாக்டர் நடேசன் போய் எவ்வளவு நேரமிருக்கும்?" என்று கேட்டேன்.

மீனாள்:—ஒரு மணி நேரமிருக்கும். நீல அறையைப் பூட்டிவிட்டு சாவியைத் தன் கையிலெடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்.

நான்:—தான் புதிதாகக் கண்டுபிடித்துவிட்டதாக அவர் ஒன்றுஞ் சொல்லவில்லையா?

மீனா:—ஒன்றும் சொல்லவில்லை; சரியாக பேசுவதுகூடக் கிடையாது.

"ஆனந்தபோதினி" பஞ்சாங்கம்.

பவஞு ஐப்பசிமீ—கலியுகாதி 5036, சாலிவாகனம் 1857,
பசலி 1344, கொல்லமாண்டு 1110, ஹிஜரி 1353,
இங்கிலீஷ் 1934ஞு அக்டோபர்மீ—நவம்பர்மீ

ஐப்பசிமீ	அக்டோபர்	வாரம்.	திதி.	நக்ஷத்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
						[ஸா ஸ்நாஞரம்பம்
1	17	புதன்	நவ9-30	திரு30-40	சி30-40பி	விஜயதசமி (விசேஷம்), அ
2	18	வியா	தச3-50 ஏகா57-58	அவி26-48	சி26-48ம	சர்வ ஏகாதசி, இராஜனும் பட்டாபிஷேகம், 12க்குள்
3	19	வெள்	து51-58	சத22-40	சித்60	பத்மநாப துவாதசி [மழை
4	20	சனி	திர46-8	பூர18-38	ம18-38சி	சனிப் பிரதோஷம்
5	21	ஞா	சது40-48	உத்14-50	அமி60	கிருஷிபாரம்பம் செய்ய
6	22	திங்	○36-10	ரே11-33	சித்60	பௌர்ணமி, அன்னபிஷே
7	23	செவ்	பிர32-48	அஸ் 9-20	சித்60	மூலிகை உபயோகிக்க [கம்
8	24	புதன்	துதி30-50	ப✲8-28	சி8-28அ	கிருத்திகை
9	25	வியா	திரி30-30	கிரு9-0	மர60	சந்திரோதய மாச விரதம்
10	26	வெள்	சது31-53	ரோ11-18	ம11-18சி	சங்கஷ்ட சதுர்த்தி
11	27	சனி	பஞ்35-10	மிரு 15-33	சித்60	மாடு வாங்க
12	28	ஞா	சஷ்40-3	திரு21-18	சித்60	காது குத்த
13	29	திங்	சப்46-10	புன28-20	அ28-20சி	8-க்குள் மழை
14	30	செவ்	அஷ்52-40	பூச3 -0	சித்60	அசோகாஷ்டமி
15	31	புத	நவ59-15	ஆயி43-38	சித்60	ஆயுதம் பழக்க
16	1	வியா	தச60	மக50-43	அ50-43சி	க்ஷிராக்க [பழக்க
17	2	வெள்	தச4-53	பூர56-43	சித்60	சித்திரம் எழுத, ஆயுதம்
18	3	சனி	ஏகா7-28	உத்60	மர60	சர்வ ஏகாதசி
19	4	ஞா	து11-50	உத்1-5	அமி60	விவாகம் [(இரவில்)
20	5	திங்	திர12-50	அஸ்3-45	சித்3-45பி	நரக சதுர்த்தசி ஸ்நானம்
21	6	செவ்	ச● 12-10	சித்4-48	சித்60	சர்வத்திர அமாவாசை, தீபாவளி பண்டிகை, கேதார கௌரி விரதம்
22	1934ஞு நவம்பர்மீ 7	புத	அ10-15	சுவா4-30	சித்60	
23	8	வியா	பிர6-53	வி2-58	சித்60	
24	9	வெள்	துதி2-40 திரி58-0	அனு0-38 கே57-35	சி0-38மா	
25	10	சனி	சது52-58	மூல54-15	சித்60	
26	11	ஞா	பஞ்47-40	பூரா50-45	சி50-45அ	
27	12	திங்	சஷ்40-0	உத்47-25	ம47-25அ	
28	13	செவ்	சப்37-23	திரு44-3	சித்60	
29	14	புதன்	அஷ்32-28	அவி40-53	பி40-53சி	
30	15	வியா	நவ27-45	சத37-55	ம37-55சி	

	7-துலா-சுக்		கே
சனி ராகு			செவ்
		சூரி-பு குரு	சுக்

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR,
AT THE "ANANDA BODHINI" PRESS.
NO. 6, LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI STREET, MADRAS.

புதிய நாவல்! புதிய நாவல்!!

கிருஷ்ணஸிங்

அல்லது

துப்பறியும் சிடன்

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

அறிவைப் புகட்டும் அரிய நாவல் இதுவே.

துப்பறியும் இரகசியங்களும், தந்திர சாமார்த்தியங்களும், வீரதீரச் செயல்களும், உலகில் பல படுமோசப் படுகுழியிலிருந்து தப்புவதற்கான புத்தி மதிகளும், கெடுவான் கேடு நினைப்பான் என்பதற்கிணங்க நீதிமதிபோதிக்கூடிய பல அத்தாட்சிகளும், இன்னும் பல இனிய அரிய போதனைகளும் அடங்கியது.

இதன் விலை அணா 14.

அம்பாலிகை

அல்லது

அதிசய மரணம்

அறிவைப் புகட்டும் ஓர் அருமையான துப்பறியும் நாவல் இதுவே. இதில் கொலைகளவுக் கஞ்சாப் பாதகனான கறுப்பண்ணன் என்பவன் தந்திர சாமர்த்தியமாய் அம்பாலிகை யென்னும் தன் உறவினளை அவள் ஆஸ்திக்காக மணம் புரியக்கருதி, அவளை இறந்தவள் போல யாவரும் நம்பும்படியான சூழ்ச்சிசெய்து, ஏற்கனவே அவளுக்குச் சகோதரன் முறையும் அவளால் காதலிக்கப்பட்டவனுமான மனோகரன் என்பவன் மேல் குற்றஞ்சுமத்தி, குற்றஞ் செய்தவனைக் கண்டுபிடிக்க தவறுதலாய், பல கொலை களவுகளைக் கண்டுபிடித்தும், ரசாயன சாஸ்திரத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவனும், மகா வீரதீர சிங்கமும், ஆபத்துகளை அணுவளவும் மதிக்காது நேர்முகமாக எதிர்த்து வெற்றிமாலை சூடுபவனுமாகிய துப்பறியும் ஆனந்த சிங்கை ஏற்படுத்துவதும், கடைசியில் ஆனந்தசிங் உண்மையான குற்றவாளியை அதாவது கறுப்பண்ணனையே, பலவித தந்திர சாமர்த்தியங்களால் கண்டு பிடிப்பதும், அம்பாலிகையை உயிருடனேயே மீட்பதும், தவறுதலாக அம்பாலிகையால் கருதப்பட்ட மனோகரன் கடைசியில் அவளை மணம் செய்துகொண்டு இன்புற்று வாழ்வதும், கறுப்பண்ணன் தான் செய்த குற்றங்களுக்காக தேசாந்தரம் போய்விடுவதும் துப்பறியும் ஆனந்தசிங் வெற்றிமாலை சூடி தான் அமிர்தம்மாள் என்னும் கன்னிகையை மணஞ்செய்துகொண்டு மேலும் பிரக்யாதி அடைவதும் படிக்கப் படிக்க மிகவும் அறிவை வளர்க்கும் என்பது நிச்சயம்.

இதன் விலை அணா 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

பாஸீலா-Paseela (இந்திய ஔஷதம்)

உலகத்திற்கெல்லாம் நன்மை செய்யக்கூடிய இந்திய வெகுமதி இதுவே. உடம்பின்மேல் உபயோகிக்கக்கூடியது உள்ளுக்கு சாப்பிடக்கூடாது. டாக்டர்களாலும், பொது ஜனங்களாலும் ஆதரிக்கப்பட்டு கீர்த்திவாய்ந்த இம்மருந்தை ஒவ்வொரு வீட்டாரும் கையிருப்பாக வைத்திருக்க வேண்டியது அவசியமே. ஒளனில் தினம் தற்செயலாய் ஏற்படும் எப்பேர்ப்பட்ட வெட்டுக் காயங்கள், எரி ரணங்கள், எல்லாவித சர்ம வியாதிகள், குன்மம் முதலியவைகளை குணப்படுத்துவதில் இம் மருந்துக்கு நிகரானது எதுவுமேயில்லை. இரணத்தினால் இரத்தம் விஷமாக மாறி வியாதி உண்டாவதைத் தடுத்து நல்ல திட தேகாரோக்கியத்தைத் தரவல்லது இதுவே. ஆபரேஷன் இல்லாமலே, காலில் எற்படும் கோனூறுகள், வீக்கங்கள் இவைகளை இதை உபயோகித்து குணமடைந்தவர் அநேகர். இதன் விலை ரூபா 1.

தனலட்சுமி கம்பெனி, சௌகார்பேட்டை போஸ்டு, மதராஸ்.

இதர ஆக்ட் புஸ்தகங்கள்

	ரூ.	அ.		ரூ.	அ.
இந்தியன் பினல் கோட் சட்டம்	3	0	பஞ்சாயத்துச் சட்டம்	1	4
கிரிமினல் லா	3	0	இந்துதேச சாட்சி ஆக்ட்	1	5
சிவில் லா	3	0	தேவஸ்தான சட்டம்	1	0
புது விவகார சிந்தாமணி	2	8	எஸ்டேட் லாண்டு ஆக்ட்	1	4
புது பெரிய ஹிந்து லா	2	0	ஸ்டாம்பு ஆக்ட்	0	12
மகம்மதியன் லா	2	0	ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட்	0	10
கிராம முன்சிப் சட்டம்	1	8	டிரஸ்டிகள் சட்டம்	0	12
பரம்பரை கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சட்டம்	1	0	கால நிர்ணயச் சட்டம்	0	8
இன்கம் டாக்ஸ் சட்டம்	1	0	நில ஆக்கிரமிப்பு என்குரோச்மென்ட் சட்டம்	0	4
லோகல்போர்ட் ஆக்ட்	2	0	கிராமச் சுகாதாரம்	0	2

இந்திராபாய் அல்லது இந்திரஜாலக்கள்ளன்

இந்த சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளியாகிய முஷ்டிக்காம் என்ற கள்ளன் கல்வி, சாஸ்திர ஆராய்ச்சி, தந்திரம் சாமார்த்தியம் முதலிய யாவும் உடையவனாதலின், அவன் தன் கூட இருக்கும் ஆட்களுக்குக் கூட தன் சுய உருவத்தைக் காட்டாமலே கேட்போர் நெஞ்சம் கலங்கும்படியாகச் செய்யும் பலகோடி களவுகள் அதிசயமானவைகளே. இந்திராபாய் பல முறைகளில் அக்கள்வனிடம் சிக்கிக்கொண்டு சற்றும் எதிர் பாராத ஆச்சரியமான விதமாய்ப் பிராணாபத்துக்களி லிருந்து தப்புவதும் அவளைக் காப்பாற்றவும், முஷ்டிக்காத்தைக் கண்டு பிடிக்கவும் துப்பறியும் கிருஷ்ணராவ் செய்யும் அற்புத சாமார்த்தியங்களும் வாசிப்போர்க்கு மிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும்.

இதன் விலை ரூபா 2—8—0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்.

மதிமோச விளக்கம்.

(ஸ்ரீ இராஜகோபால பூபதி அவர்கள் இயற்றியது)

ஆன்றோர் மதிக்கும் நான்காம் பதிப்பு.

223-பக்கங்கள் கொண்டது. 16-விநோதமான சித்திரப்படங்கள் சேர்க்கப்பட்டது. உயர்ந்த நீத்த கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

தருமமே தழைத்தோங்கி வளர்ந்துவந்த மகா புண்ணிய பூமியாகிய நம் பரதகண்டத்தில், கலிகாலந் தொடங்கியதிலிருந்து, மனிதர், சிரமையப்பட்டு, மன மாறுபட்டுத் தருமத்தில் செலுத்தும் சிந்தையை மிகுதியும் அதர்மத்தில் செலுத்தி வருவதால் அறநெறி குறைந்து மறநெறி வளர்ந்து வருகின்றது. அதற்கேற்ப வஞ்சமும், சூதும், பஞ்சமா பாதகமும் அமைந்த நஞ்சா நெஞ்சமும் படைத்த மனிதரே நாள்தோறும், நாடுகள் தோறும், நகர் தோறும், வீடுகள்தோறும் மலிந்து, விநோதம் விநோதமான பலமோசம், மதிமோசம், நிதிமோசங்களையும், சூது வஞ்சனைகளையும் செய்து வருகின்றனர். காலம் செல்லச் செல்ல இதற்குமுன் கண்டும், கேட்டுமிராத எண்ணிறந்த மோசநாசச் செயல்கள் எங்கும், என்றும் நூதனம் நூதனமாகத் தோன்றி அதியற்புதத்துடன் வளர்ந்துகொண்டே வருகின்றன; அவற்றைச் செய்யும் மனிதர்களும் உற்பாத பிண்டங்களாய் ஒருவரை யொருவர் எடுத்து விழுங்குவோராய் அற்புதமாக உற்பவித்து மலையை விழுங்கிய மகாதேவன் போல வளர்ந்து சிறந்து ஜெகஜாலப்புரட்டராயும், அண்டப்புரட்டராயும், திகைப் புளுகராயும் பரவி வருகின்றனர். இவர்களுடைய மகாமோசச் செயல்களால் சூதுவாதறியாத உலகத்தார் அடையும் கஷ்ட நஷ்டங்களுக்களவேயில்லை. வியாபாரத்தொழில் முழுவதிலும் மோசம்; விவசாயத்திலும் மோசம்; உத்தியோகத் துறைகளிலும் ஒப்பில்லா மோசம்; வித்தையிலும் மோசம்; வேடிக்கையிலும் மோசம்; வைத்தியத்திலும் மோசம்; மாந்திரீகத்திலும் மோசம்; சோதிடத்திலும் மோசம்; சோற்றுக்கடையிலும் மோசம்; கப்பலிலும் மோசம்; ரெயிலிலும் மோசம்; நீதிச்சபைகளிலும் மோசம்; தேசச் சேவைகளிலும் மோசம்; கோவிலிலும் மோசம்; குளத்திலும், வீட்டிலும் மோசம்; காட்டிலும் மோசம்; நாட்டிலும் மோசம்; நகரத்திலும் மோசம். இப்படியே மனிதர் தலை நீட்டு மிடங்களெல்லாம் மோசமயமாகவே விளங்குகின்றன. உலக முழுவதும் இவ்வாறே மோசம் நிறைந்ததா யிருப்பதனாலே, அஞ்சகமற்ற மனிதர் துன்பத்திற்குள்ளாகிச் சதா சர்வகாலமும் சஞ்சலப்படுகின்றனர்; இத்தகைய மோசநாச வலையினின்றும் தப்புதற்கு மார்க்கங் காணாதவர்களாய்த் தவிக்கின்றனர். ஆதலின், இந்தப் பலமோசப் பெரும் பாதாளத்தில் மனிதர் வீழ்ந்து மயங்காமல் தப்பித்துய்தற் கேதுவாயிருக்கும்படி, உலகத்தில் உலாவும் எண்ணிறந்த மோசச் செயல்களெல்லாம், இப்புத்தகத்தில் மிக்க விளக்கமாக எழுதப் பெற்றிருக்கின்றன.

இது இவ்வளவு பயன் சிறந்ததா யிருப்பதனாலேயே இதன் மூன்று பதிப்புக்களும் வெகு சீக்கிரம் செலவாகி இப்போது இந் நான்காம் பதிப்பு வெளிவந்திருக்கின்றது. இப்பதிப்பிலும் பெரும்பாகமான காப்பிகள் செலவாகிவிட்டன; சொற்பக் காப்பிகளே இருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 1—0—0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை அணா 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

பகவத்கீதை வசனம்

ஸ்ரீ மகாத்மாவினால் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவதும், ஸ்ரீ சங்கரர், ஸ்ரீ ராமானுஜர், ஸ்ரீ மாத்வர், ஸ்ரீ நீலகண்டர் முதலிய சமயாச்சாரியர்களின் வியாக்கியானங்கட்குப் பாத்திரமாக விளங்கியதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவினால் அருளிச் செய்யப்பட்டதுமாகிய பகவத்கீதையைச் சிறிது கல்வியறிவுள்ள ஆண்களும் பெண்களுங்கூடப் படித்துப் பயன் பெறவேண்டும் என்னும் எண்ணத்துடன் அது பிரபல நாவலாசிரியரும், கைவல்ய நவநீத வசன நூலாசிரியருமாகிய ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் எளிய இனிய வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

அழகிய காலிகோ கட்டடம். இதன் விலை ரூ. 1—8—0.

காதலி? ஒரு இனிய அருமையான தமிழ் நாவல்.

இதில் நவீன நாகரிகம், காதலின் வெற்றி, 'அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது', 'விதியின் வலி' என்னும் பல உயரிய நீதிகள் செல்வர்களின் ஆடம்பர வாழ்க்கை, சீர்திருத்தத்தின் சீர்கேடு ஆகிய பல அரிய அறிவைப் புகட்டும் அதியற்புத விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை அணா 10.

பவளத்தீவு 2-பாகம்

இக்கதையில் ஒரு செல்வச் சீமான் பேராசையால் செய்யும் குற்றத்திற்காக அவன் சந்ததியார் கொடிய சாபத்தை யனுபவிப்பது யாவர்க்கும் இனிமையான படிப்பினையைக் கற்பிக்கும். இதில் வரும் ஒவ்வொரு ஆசாமியின் சரித்திரமும் அவரவர் தத்தமது நடக்கைகளுக்குத் தக்க பலனை முடிவில் அடைவதும் ஒவ்வொரு நேர்த்தியான நீதியைப் போதிக்கும். இக்கதை ஆரம்பமுதல் முடிவுவரை வாசிப்போர் மனதைப் பூர்ணமாய்க் கவர்ந்துகொண்டு மிக்க களிப்பை யளிக்கும். 2-பாகம் விலை ரூபா. 3.

திருவருட்பா.

(அடக்க விலை)

நானது வரையில் கிடைத்த பல அரிய உபதேசங்கள், உண்மை நெறிகள், சன்மார்க்க வெளியீடுகள் அடங்கியது. தடித்த கிளேஸ் காகிதம் சுத்தமான பதிப்பு, பலமான அழகிய பட்டு கலிகோ பைண்டு. ஒவ்வொன்று சுமார் ஆயிரம் பக்கங்கள். 2-வால்யமும் ரூபா 6 தான். தபால் அல்லது ரயில் செலவு வேறு. சொற்ப பிரதிகளே கைவசமுள்ளன. முந்துவோர்க்கே கிடைக்கும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

தத்வசங்க்ரஹ ராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

இது சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான நூல். இதனை ஒரு முறை படிப்பவர்கள் இம்மை மறுமை யென்னும் இருவகை வாழ்விற்குரிய சாதனங்களை யுணர்ந்து மக்களாய்ப் பிறந்த நாம் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய ஒழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு பகவானுடைய திருவருட் குரியவராக விளங்குவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த கிரந்தம் துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலன நிமித்தம் உலகத்தில் வைத்தியவர்தனை விளங்கிய தசரத பூபதிக்கு ஸ்ரீ ராமனாக அவதரித்த ஜகத் பிரபுவின் குணாதிசயங்களைப் பற்றிப் பேசுவது.

ஸ்ரீ ராமாவதாரத்தின் உண்மை இதனைப் படிப்பவர்க்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கும். இதனைப் படித்தால் அநேக ஞான நூல்களைப் படித்த பயனை ஒருங்கே யடைதல் கூடும். ஸ்ரீராம பூஜா விதிகளும் அர்ச்சனைகளும் இதன்கண் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரையில் வெளியான ராமாயணங்களைவிட மும்மடங்கு மேலான தத்வ உபதேசங்கள் இதன்கண் காணலாம்.

உபந்யாசகர்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியதும் ஸ்ரீ ராம சரிதையை வாசிப்பதே இகபர நன்மை யளிக்குமென்பர் பெரியோர். இதில் எண்ணிறந்த மிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 4.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்

(சப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(நான்காம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிஷேகம் ஆப்டோன் படம் சேர்க்கப்பட்டது. மிக்க திருத்தங்களோடு கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

மிகச் சொற்ப காப்பிகளே அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலின் புஸ்தகம் வேண்டியவர்கள் முன்னரே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக் கூறும் இந்த இராமாயணமானது மிக்க புண்ணிய கதை யென்பது உலகறிந்த விஷயம். இதனைப் பாராயணஞ் செய்வதாலுண்டாகும் பயன்கள் அளவிடற்கரியனவாம். இதனைப் பக்தி சிரத்தையுடன் படிப்பவர்க்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாம் கைகூடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; கீர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோக்ஷத்தை அடையும் மார்க்கம் ஏற்படும்; இலக்குமி கடாக்ஷமுண்டாகும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

நாகரீக நங்கையர் கழுத்துச் சங்கிலி

இது சுத்தமான 18 காரட் கோண்ட ரோல்ட் கோல்ட் பிளேட் நெக்லேஸ் என்னும்

கழுத்துச் சங்கிலி

3 வருஷம் உத்திரவாதமுள்ளது. இது சுத்தமான ரோல்ட் கோல்டால் செய்யப்பட்டு இமிடேஷன் வைரம், சிவப்பு, ரத்தினங்கள் முதலியவை பதிக்கப்பெற்றது. படத்திற் கண்டபடி மிகவும் வேலைப்பாடுடையது. பதக்கம் அமைக்கப்பெற்றது. கண்ணைக் கவரக்கூடியது. அசல் தங்கத்தால் செய்ததுபோலவேயிருக்கும். யாவரும் எத்தேயத்தினரும் உபயோகிக்கலாம். இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஒரே சமயத்தில் இரண்டு சங்கிலிகளுக்கு ஆர்டர் கொடுத்தால் தபால் செலவு இல்லை.

ரோல்டு கோல்டு
“பிடோ” லீவர் கைகெடியாரம்.

எங்கள் ரிஜிஸ்டர் ரோல்டு கோல்டு “பிடோ” லீவர் கைக்கெடியாரம் பார்வைக்கு அழகாயிருக்கும். சரியான டைம் காட்டும். சிலிண்டர் கெடியாரங்களைப்போல் கொஞ்ச நாளைக்குள் நின்று போவதல்ல. 5 வருஷமல்ல பத்து வருஷம் கூட ரிபேர் இல்லாமல் போகக்கூடிய கடியாரம். இதை வாங்குவோருக்கு ரோல்டு கோல்டு கெடியார கைச்சங்கிலி இனாமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். 5 வருஷ காரண்டியுடன் அனுப்புகிறோம். இனாம் சங்கிலியுடன் கடியாரம் விலை ரூ 5-12-0. ஸ்டாக் கொஞ்சம் உடனே எழுதுங்கள்.

சுபீரியர் வாட்சு கம்பெனி, கெடியார வியாபாரிகள், மதராஸ்.

ஸ்ரீ மஹா பாரதம் விராடபர்வ வசனம்

நமது இதிகாசங்களில் சிறந்ததும், அறம் பொருள், இன்பம், வீடு என்ற உறுதிப் பொருள்களைத் திறம்பட வகுத்துரைப்பதினால் ஐந்தாம் வேதம் என்று சிறப்பிக்கப் படுவதுமாகிய ஸ்ரீ பாரதம் விராடபருவம் புதிய பதிப்பு வெளிவந்து விட்டது. சரளமான செந்தமிழ் நடை. முத்துப்போன்ற பெரிய எழுத்துக்களில் அமைந்த சுத்தப்பதிப்பு; விசித்திர படங்களுடன் இலங்குவது. சாமானியப் படிப்புள்ள ஆடவர் பெண்டிர் எல்லாருக்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கும். சொற்ப பிரதிகளே கைவசம் உள்ளன. உடனே முந்துங்கள். உறுதியான கட்டடம்.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை அணா 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், [illegible] நெ. 167, மதராஸ்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

அமிர்த சஞ்சீவி லேகியமும், அயக்காந்த செந்தூரமுமே

முறையாய்ச் செய்த அயக்காந்த செந்தூரத்தைக் காட்டிலும் தேகபலத்தைத் தரும் ஔடதம் வேறொன்றுமில்லை.

விளம்பரம்.

இதைக் கண்ணுறும் சனவான்களே!

இந்த லேகிய செந்தூரங்கள் சாதாரணமானவையல்ல. அபாரமான பலத்தைத் தரக்கூடிய சக்தி அமைந்துள்ளவை. உறுதியாய் இவற்றை நம்பி வாங்கிச் சாப்பிட்டால் ஒரே தடவையிலேயே இவற்றின் விசேட குணம் நன்கு விளங்கும்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களால் நிவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன:

தற்காலத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போக்காலும் அவர்க்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், சூலைரோகம், குன்மரோகம். பித்தயாண்டு, கைகால் முடக்கு, ஓடுவாய்வு, பித்த ஏப்பம், நெஞ்சு தொண்டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிசம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுஷீணம், தேக உளைச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், நித்திரையில்லாமை, தலை சுழற்றல், நீர் இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திமேகம் முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் நீக்கிவிடும். பயங்கரமான மேக சம்பந்த வியாதிகளைப் பத்தே வேளையில் போக்கி சப்த நாம்புகளுக்கும் முறுக்கேற்றி அபரிமிதமான இரத்த விருத்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில் இதற்கு மிஞ்சின இலேகிய பஸ்பம் வேறெங்குமில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிப்பு, கக்கண் வெளுத்திருத்தல் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து தினந்தோறும் மலத்தைத் தாராளமாய்ப் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரங்களே முதன்மையானவை யென்பதை நாம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். நிற்க, இந்த லேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிவர்த்திக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரீக்ஷார்த்தமாக முதலில் 48-நாளைக்கு வாங்கி யுண்டால் இவற்றின் அபாரகுணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்துவம் பொருந்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் கூறியபோதிலும் அது தகும். மேலும் இவற்றை நோய் உள்ளவரே தாம் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உள்ளவர்களைவிட நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு நல்ல பலம் ஏற்படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து நண்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்பிட்டு 10-நாளைக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கட்டாயம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாபஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய நோய்கள் உடையோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதும் நீங்கிவிடும். அப்படி நீங்கிக் குணம் ஏற்படாவிடில் நாங்கள் அதற்கு உத்திரவாதிகளாவோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவோ சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகாரார்த்தமாக வெளியிட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பொன் மெடல், வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோக்கியதாபத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதலின் நமது லேகிய செந்தூரங்கள் நாம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஜவாப்தாரியாயிருக்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேதரம் தருவித்துப் பாருங்கள்; எமது உண்மை விளங்கும்.

வாதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, துராப்பியாசத்தினாலாவது, அதிகமனக் கவலையினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் கோபத்தினாலாவது, மற்றெந்தக்காரணத்தினாலாவது பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக ௪ை லேகிய செந்தூரங்களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகாரோக்கியம், வலிமை, அழகு முதலியவற்றை அவர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில் தடையில்லை. வெளியூர்க் கனவான்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களில் முழு நம்பிக்கை வைத்து ஒரே ஒருதரம் இவற்றைப் பரீக்ஷிப்பார்களானால், அவர்கள் அவசியம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியமே கிடையாது. எந்தப் பண்டங்களையும் நீக்குதலின்றி சாப்பிடலாம், மருந்து சாப்பிடும்போது பசி அதிகமாய் எடுக்கும் ஆதலால் பச்சைப்பயற்றுக் குழம்பு, கறி மார்க்கண்ட சூப்பு, இவைகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் செய்யாமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும்போதெல்லாம் பலகாராதிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால், நெய் முதலியவைகள் எவைகளாயிருந்தாலும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவாரே யானால் இவை தேகத்தில் [illegible], மேகமெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கி அவர் தேகமானது வலுத்துப் புதிய ரத்தம் பரவித் தன் வாழ்நாள் பரியந்தம் இளைக்காமலிருக்கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றுமையாய்ச் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால், அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுந்த தேஜஸோடு தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதுதல் அநாவசியம். இந்தியா, பர்மா, ஸிலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விலை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அணா 8. ஒரே தடவை 48-நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூ. 4.

பினாங்கு, சிங்கப்பூர், நெட்டால் முதலிய அயல்நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து விலை ரூபா 1-12-0. தபாற்கூலி ரூபா 1-4-0.

48 நாள் மருந்து வாங்குவோருக்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூபா 5-8-0. சிங்கப்பூர், பினாங், மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருந்தாலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருந்து அனுப்பபடமாட்டாது.

விலாசம்:—லேகியட் டிபோ,

44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர் டிரேட் மார்க்)

பட்டவுடனே விஷம் பறக்கும்! அழுதவன் சிரிப்பான்!!

இதில் குணமில்லையென்று நிரூபிப்பவர்களுக்கு 100-ரூபாய் இனாம்-

நமது நாட்டிற்கு இது அவசியமாய ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்டிய ஓர் ஔஷதமாகும். இது ஆங்கில யூனானி தமிழ் வைத்திய நிபுணர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நாள்பட வைத்திருப்பதால் இதன் குணம் சற்றும் குறையாது. தேள், நட்டுவாய்க்காலி, செய்யான், பாம்பு, எலி முதலியவற்றின் விஷங்களை இரண்டொரு நிமிஷங்களில் இது அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிறந்தோர் இதனால் சுகமடைந்திருப்பது பிரத்தியக்ஷ அனுபவமானதால் இதைப்பற்றி நாம் அதிகம் கூறவேண்டியதில்லை. இது இரண்டுவித மருந்துகளடங்கியது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்தோடு அனுப்பப்படும். விலை:—இரண்டுவித மருந்தும் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு அணா 8. தபாற்கூலி அணா 4. டஜன் 1-க்கு விலை ரூபா 5.

ஏககாலத்தில் 3-பாக்கெட் வாங்குவோருக்குத் தபாற்கூலி இனாம்.

வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 25 கமீஷன் கொடுக்கப்படும்.

லட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய சிரேஷ்டமான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையிடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், சாலேஸ்வரம், சாதுநோய், கலைபாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்

டாகும் சிரரோகங்கள், சரீரதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படும் விதமாய்த் தீரும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்து வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் நரைத்தமயிர் கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிரப்பண்ணி அறிவையும் இடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இது நிகரற்றது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இதனைத் தலையில் தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கருப்புப்பட்டைபோல் பளபளப்பாகக் கருத்து ஆலம்விழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ஞாபக சக்தியையும், முகவசீகரத்தையும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் நடந்தவர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உள்ளங்கை உள்ளங்கால்களில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரேகம் ஆரோக்கியமாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கூந்தல் வளரும் துவலி

இதை நல்லெண்ணெய் அல்லது தேங்காயெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிருக்குப் பூசிவந்தால் கூந்தலானது ஆலம் விழுது போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் பேன் சேராது; சுண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிராது; வழுக்கைவிழுந்த இடத்திலும் மயிர் முளைக்கும். புட்டி 1-க்கு விலை அணா 12. தபாற்கூலி வேறு.

கண்நோய் மருந்து

இது கண்நோய், கண்குத்தல், கூசல், நீர் வடிதல், மங்கல், அந்திமாலைப் பீளை கட்டல், சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச்சல், கண் இமை புருவம் இவைகளில் வலி, கண் புகைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணுக்கர்களுக்கும், ஆழ்ந்த பார்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த ஔஷதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு அணா 8. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ.6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

மேஹ ராஜ சஞ்சீவி எண்ணெய்.

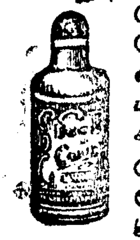

இந்த எண்ணெயை ஒருமுறை மூன்று நாள் சாப்பிட்ட மாத்திரத்திலேயே, கிரந்தி, மேக தாமரை, மேக நமைச்சல்கள், மேக இரணம், மேகப் புண், கால் கைகளிலே சேரும் மேக துர்நீர், மேக வெடிப்பு எல்லாவகைகளான வெள்ளை, மூத்திர கருவியிலே தோன்றும் பலவித வியாதிகள் தீரும். அநேக காலமாக இருக்கும் வியாதிகளுக்கு ஒருமுறை சாப்பிட்டு, 15-நாள் பொறுத்து, மற்றொருமுறை சாப்பிடவேண்டும். 3-நாள் எண்ணெய், புட்டி 1-க்கு ரூபா 1—8—0; மருந்துக்கு ஆர்டர் செய்யும்போது வியாதியின் பூரண நிலவரத்தை தெரியப்படுத்தவும்.

கஸ்தூரி மாத்திரை

குழந்தைகள் முதல் கிழவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உண்டாகும் சளி, இருமல், சுரம், தலைப்பாரம், நெஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஜலதோஷம் முதலியவைகள் தீரும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அணா 12.

காப்ஸியூர் என்னும் க்ஷய அரி.

கபஇருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், க்ஷயம், சளி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டைநோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான சளை இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகரப்பு, இருமலினால் தூக்கம் பிடியாமை, குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் நனைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாலுதினத்தில் இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தள்ளி நன்றாய் அவிழாதிகொண்டிருந்தவரை தூங்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, காலை மாலை இரண்டு வேளைகளிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத் தேகத்தில் ஊறிய மேகரோகங்கள், மேக வாய்வு, தனுர்வாதம், முழங்கால்வாதம், குதிக்கால்வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், திமிர் வாய்வு, கைகால் விரல்களில் மேகநீர் தங்கிய நோய்கள், கிரந்தி முதலிய கிரந்திப் புண்கள், துடைவாழை படைகள், நகக்கணுநோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள், நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும். இது அனேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் சௌக்கியத்தை உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத்திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், நெய், கறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும் பேதி, இளைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாக்கி வியாதியைக் கண்டித்துச் சுகப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய உண்மையான மருந்து.

இதன்விலை ரூபா 1—8—0. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

சுகபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை தேக திடமறிந்து மாத்திரையைச் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் ஜலம் சாப்பிடவும். இவ்விதம் சாப்பிட்டால் சுகமாய் பேதியாகிவிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும் முறை தெரிந்து கொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அணா 6.

யூகலிப்டஸ் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அனுபோக வைத்தியரால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வாந்திபேதி, பிளேக்வியாதி, தேள் முதலிய விஷ ஜந்துக்களின் கடி, கத்தி வகையறு, வெட்டுக் காயங்கள், நரம்புச்சுளுக்குகள், தீப் புண்கள், வெந்நீர்பட்டு வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரணங்கள், இருமல், கக்குவாய் இருமல், வாய்பிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்வினால் உண்டாகும் கொடூரமான பல்வலி, தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய ரோகங்களுக்குக் கைகண்ட ஔஷதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அணா 4.
1 ,, 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2—8—0.

நரைமயிர் கருக்குந் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டையாகவும் பசுமை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-நிமிஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டு பண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா, இதைப் பூசிய பிறகு முகலட்சணமும் வசீகரமு முண்டாகிறபடியால் வயோதிகரும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் பார்சலோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி.

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வரம்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது கெட்டு மூலத்தில் அக்னி அதிகரிப்பதனால் ஏற்படும் கள்ளநோய். நீரடைப்பு, சதையடைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலமாய் ஏற்படும். நீர்க்கடுப்பும், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதுண்டு. இவைகளை நீக்கி நல்ல சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அநுபவ மருந்து இது. பத்தியம் கிடையாது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

கர்ணபிந்து

காதில் சீழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கேளாதிருத்தல், காதில் நமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருந்தில் 2-துளி காலை மாலைகளில் காதில் விட்டுவர, காதிலுள்ள நோய்களெல்லாம் நீங்கிவிடும்.

புட்டி 1-க்கு அணா 4.
வி. பி. தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்களாகிய தொடையின் இடுக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாகப் படர்ந்து இரவில் ஓயாத நமைச்சலைத் தந்து நித்திரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் தைலத்தை உபயோகித்த மாத்திரத்தில் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அணா 4. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

பூவேலை தைக்கும் கைமெஷீன்

இவ்வாச்சரியமான மெஷீன் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளோடு நேர்த்தியாகத் தைப்பதற்கு மிகவும் அவசியமானது. கொஞ்சநாள் அனுபவத்திலேயே ஸ்திரீ புருஷர்கள் யாவரும் இதை எளிதில் அறிந்து கொண்டு இதன் உதவியால், மெத்தை படுக்கை, படுக்கை உறைகள், தலையணை உறைகள், மேஜை விரிப்புகள், ஜன்னலின் திரைச்சீலைகள், குழந்தைகளின் சொக்காய்கள், ஸ்திரீகளின் ரவுக்கைகள், குல்லாய்கள், இவைகளில் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளமைத்து கண்ணைக் கவரும்படி செய்யலாம்; சுவற்றில் களி மண்ணால் பலவிதப் பூச்சித்திர வேலைகள் அமைப்பதற்கும் இது மிகவும் சாதனமானது.

ஒவ்வொரு ஸ்திரீக்கும் தங்கள் ஓய்வு நேரங்களில் இது மிகவும் உற்சாகத்தைத் தந்து தங்கள் மனத்திற்கினிய யுக்தியுடன் புதுபுது வேலைப்பாடான பலரக பூஇலை சித்திர வேலைகள் செய்வதற்கு இது மிகவும் அவசியமானது.

வாங்கிப்பார்த்தாலே இதன் அருமை பெருமை விளங்கும். சற்றே நிமிஷத்தில் இதை அறிந்து கொள்ளும்படியான முறையையும் இதனுடன் அனுப்புவோம். பல ஆச்சரியமான வேலைகளைப் பகட்டாகவும் நேர்த்தியாகவும் இதன் உதவியால் செய்து முடிக்கலாம்.

அநேக பள்ளிக்கூடங்களில், மாணவர்களுக்கு இவ்வேலைப் பாடுகளைக் கற்பிக்கும் பொருட்டுத் தருவித்து நல்ல பலனை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை அடங்கிய புஸ்தகம், இம் மெஷீனுடன் கூட பெட்டியில் அடக்கம் செய்து அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2-8-0-தான்.

இராஜலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

ருதக நிவாரணி மாத்திரை.

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பஹிஷ்டை (ருது) கிரமமாக வெளிப்படாமல் காலந்தவறி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே யிருத்தல், வயிற்றுவலி, ஜுரம், மார்பு நோய், மயக்கம், கழுத்திசிவு, ஜன்னி தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி சிறுநீர் பெருக்கெடுத்தல், மூர்ச்சையாகுதல், மார்பு படபடவென்று அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மஸ்தானத்தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதர்களுக்குக் காணும் ருது சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் கண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விருத்தியை உண்டாக்கும்.

ஒரு டப்பி மாத்திரை விலை ரூபா 1.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.

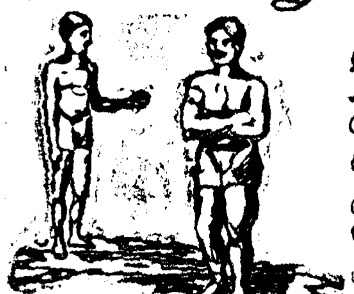

இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. தவிர இரும்பலினால் உண்டாகும் இளைப்பையும் அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் ரோகத்தைக் குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஒவ்வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1-8-0.

கருவைத் தடுக்கும் ஔஷதம்

இந்த இரகசிய கருவைத்தடுக்கும் ஔஷதம் ஜர்மன் தேசத்தில் செய்யப்பட்டு அநேக பண்டித மேதாவிகளால் பரிசோதிக்கப்பட்டு நற்சாக்ஷி பத்திரங்கள் பெற்றிருக்கிற படியாலும் நமது தேசத்தில் வரவுக்கு மிஞ்சிய குழந்தைகளைப் பெற்று குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுவதை யோசித்தும், சில பலஹீனம் பட்ட தாய்மார்கள் அடிக்கடி கர்ப்பம் தரித்து தனது சரீரம் கெட்டு ஹீனதிசை யடைவதைக் கண்ணுற்றும் தற்சமயம் எம்மால் ஷை ஔஷதம் தருவிக்கப்பட்டு விற்பனை செய்து வருகிறோம். உபயோகிக்கும் முறை ஔஷதத்துடன் அனுப்பி வைக்கப்படும். விலை ரூபா 2—0—0.

டேபில் டைம்பீஸ் இனாம்!!!

எங்கள் 22 காரட் ரோல்ட் கோல்ட் "கோல்டன்" கைக்கெடியாரம் வாங்குகிறவர்களுக்கு மேஜையின்பேரில் வைக்கக்கூடிய ஒரு அழகான டேபில் டைம்பீஸ் இனாமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். இரண்டும் 5 வருஷம் உத்திரவாதம், [illegible] விலை ரூ. 6-4-0. தபால் கூலி பிரத்தியேகம்.

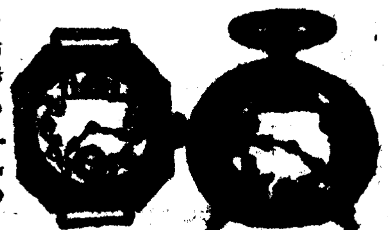

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்!

புதிய கொக்கோக வசனம்

(உண்மையான இன்பநூல் இதுவே)

இதைப்போன்ற பலவித புஸ்தகங்கள் வெளிவந்திருப்பினும், அவைகளில் விஷயங்கள் மனதிற் பதியுமாறு எழுதப்படவில்லை. ஆனால் இந்நூலில் ஆண் பெண் இருபாலரும் சிற்றின்ப சம்பந்தமாகவும், இல்வாழ்க்கை சம்பந்தமாகவும் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும், மர்மங்களும் தெளிவான நடையில், சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது மூன்றும்பதிப்பு வெளியானதாலேயே இதை மக்கள் எவ்வாறு விரும்புகிறார்களென்பது தெரிகிறது. சட்டைப் பையில் அடங்கும்படியான அளவு புஸ்தகம் விலை ரூபா 1—0—0. வி. பி. வேறு.

காதலர் கண்டு களிப்புறும் நூல்கள்.

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியம்	2	0	ரதி சாஸ்திரம்	...	1	4	[illegible]
இல்வாழ்க்கையின் இரகசியம்	2	0	சரீர மர்ம சாஸ்திரம்	...	1	0	[illegible]
மணவாழ்க்கையின் மர்மங்கள்	2	4	மதனாதி ரஹஸ்யம்	...	2	0	[illegible]
மாதர் நீதி ...	1	0	ரதிமதனசிருங்கார ரகஸ்யம்		1	0	[illegible]
இல்லற இன்பரகசியம் ...	0	8	மாயாஜால விநோதம்	...	1	0	[illegible]
ஸ்திரீ புருஷ தத்துவம் ...	3	0	மனோவசிய சாஸ்திரம்	...	1	8	[illegible]
மூத்தத்தின் மர்மம் ...	1	8	ஸ்திரீ புருஷ ரகசியம்	...	1	8	[illegible]

விலாசம்:—ஆரியன் புக் டிபோ, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்.

இந்தத் திவ்ய ஔஷதம், விஷசுரம் முதலிய எத்தகைய ஜுரத்தினாலும் தேகம் மெலிந்து வெளுத்துப் போனவர்களுக்கும், வேறு பல வியாதிகளால் தாக்கப்பட்டுப் பலமற்றுப் போனவர்களுக்கும், தாது விருத்தி காட்டங்கொண்டு பல மருந்துகளைச் சாப்பிட்டு குணமடையாதவர்களுக்கு இது ஒரு அமிர்தமாகும் என்றே நிச்சயமாகக் கூறுவோம். இம்மருந்தை உட்கொண்டால் மல ஜலம் தாராளமாய்க் கழிந்து பசியின்மையைப் போக்கி ஜீரண சக்தியைக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாதுவிருத்தி உண்டாகும். தேகம் சிவப்படைந்து முகம் வசீகரமாகும்.

இம் மருந்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேக திடத்தைப் பெற்று, வலிவுள்ள மக்களைப் பெறுவார்கள். சகல இன்பங்களையும் அனுபவிக்கலாம். ஆண்பெண் இருபாலரும் எப்பொழுதும் உபயோகிக்கலாம்.

பெரியவர்கள் ஒரு அவுன்சு தண்ணீர் அல்லது பசும்பாலில் 10, 12-துளி வரையிலும், சிறியவர்கள் 2-முதல் 6,7—துளிகள் வரையிலும் காலைமாலை இருவேளையும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. ஏழைகளும் வாங்கி உபயோகிக்கும்பொருட்டே மிகக்குறைந்த விலைக்கு விற்கிறோம். ஒருமாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து 0-12-0 தபாற் செலவு வேறு.

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6 வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

மானிடர்க்கு மகிழ்ச்சியைத்தரும்

மகா சந்தனாதித் தைலம்.

அன்பர்களே! வெயிற்காலத்திற்கு இன்பந்தரும் இந்த மகா சந்தனாதித் தைலம், சிறந்த பல மூலிகைகளாலும், உயர்ந்த சந்தனக் கட்டைச் சத்தினாலும், பசும்பால் முதலிய சிரேஷ்டமான சுகந்த வகைகளினாலும் சித்த ஆயுர்வேத முறைப்படி பெரும் பிரயாசையின்மேல் செய்யப்பட்டு இப்போது வெளிவந்திருக்கிறது.

நூற்றுக்கணக்கான பணச் செலவின் மேல் தீர்க்கவேண்டிய வியாதிகளை யெல்லாம், இந்த சந்தனாதித் தைலத்தினால் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்; இதற்குப் பல கனவான்கள் அநேகம் நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்கள் அனுப்பியிருக்கின்றனர்.

இத்தைலத்தை வாரத்திற்கு இரண்டு முறையாக, சிரசில் தேய்த்துச் சிகைக்காயிட்டு வெந்நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து வருவதால் கண்ணெரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், காதுநோய், தலைப்பாரம், மூளைக் கொதிப்பு, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையிடி, சாலேஸ்வரம், பித்தபாண்டு, காமாலை, அஸ்தி சுரம், நாவறட்சி, கைகால் எரிவு, தேகவெளுப்பு, மேக ரோகங்கள், அதிக வெட்டையினாலுண்டான துர்நாற்றங்கள், சொறி, சிரங்குகள், தமைச்சல், பீனிசம், கபாலசூலை முதலிய வியாதிகள் நீங்கித் தேகத்திற்குச் சுகமுண்டாகும்; ஞாபகசக்தி அதிகப்படும்; கண்ணிற்கு நல்ல ஒளியுண்டாகும்.

இதைத் தேய்த்து நீடித்து ஸ்நானஞ் செய்துவருவதால் மூளையின் கொதிப்பு நீங்கிக் குளிர்ச்சியுண்டாகும்; மூளை அதிர்ச்சி, துடிதுடிப்பு, தலை மயக்கம் முதலியவைகளும் நீங்கும்; மறதி ரோகம் அறவே ஒழிந்துவிடும்; பித்தத்தினால் நரைத்த உரோமங்கள் கருமையடையும்.

இத்தைலம் தேய்த்து ஸ்நானஞ்செய்த தினத்தன்று சீதள பதார்த்தங்களையும், தயிர் மோர் முதலியவற்றையும் பகல் நித்திரை, ஸ்திரீ சம்போகம் முதலியவைகளையும் நீக்கவேண்டும்.

இதன் விலை 1 சேர் தைலம் அடங்கிய டின் ரூபா 1-12—0

இதன் விலை ½ சேர் தைலம் அடங்கிய டின் ,, 1—0—0

வாத ஜீர்ணபி லேகியம்.

இந்த லேகியத்தை கொட்டைப்பாக்காய் பிரமாணம் காலை, மாலை சாப்பிட்டால் அக்னி மந்தம், வயிற்றுவலி, குன்மம், வாதம் முதலிய அநேக ரோகங்கள் தீரும். பத்திய விவரம் மருந்துடன் சேர்த்து அனுப்பப்படும்.

டப்பி 1-க்கு விலை ரூபா 1. தபால் செலவு வேறு.

விலாசம்:—தனலட்சுமி கம்பெனி,

நெ. 8. வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

ப்ரெஞ்சு லெட்டர்ஸ் என்னும்

ரப்பர் பெஸ்ஸரிகள்.

கருத்தரித்தலைத் தடுக்கும் பொருட்டுப் புருஷர்கள் உபயோகப்படுவதற்கான ரப்பர் கருவிகள். யாவரும் உபயோகிக்கலாம்.

டஜன் ஷீத் 1-க்கு ரூ. 1-12-0. நெ. 1. ரூபா 1. நெ. 2. விலை அணா 12. நெ. 3. விலை அணா 10.

ரப்பர் பெஸ்ஸரி.

சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்து கர்ப்பத் தடைக்கு இன்றியமையாததென்று கருதப்படுவதும் டாக்டர் மேரிஸ்டோப்ஸ் முதலானவர்களால் சிபார்சு செய்யப்படுவதுமான இந்த மெல்லிய பெஸாரியை எந்த ஸ்திரீயும் கருத்தடைக்காக உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம், உபயோகிக்கும் விதம் சேர்த்து அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2 8 0

போட்டோ ஆல்பம்

ப்ரான்சு தேசத்தில் உள்ள அழகிய பெண்களை போட்டோ எடுத்து தயாரிக்கப்பட்டது. பங்களாக்களிலும் படுக்கை அறையிலும் சிங்காரிக்கவேண்டிய படங்கள். விதவிதமான காதல் ஊட்டும் படங்கள் பற்பல மாதிரியாக நடக்கும் காதல் வேடிக்கைகளையும் போட்டோ மூலத்தில் காணலாம். 12-கொண்ட 1-ஆல்பம் விலை ரூ. 1-14-0

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

வடுவூர் K. துரைசாமி ஐயங்கார் நாவல்கள்.

	பாகங்கள்	ரூ. அ.		ரூ. அ.
பூர்ண சந்திரோதயம்	4	7—8	காளிங்கராயன் கோட்டை 2 பாகங்கள்	4—0
மதனகல்யாணி	3	4—8	விலாசவதி 2-பாகங்கள்	3—0
சௌந்தரகோகிலம்	3	6—0	பாலாமணி	2—8
திகம்பரசாமியார் பால்யலீலைகள்	2	5—0	மங்கையர் பகட்டு	0–12
மாயாவினோதப்பரதேசி	2	5—0	லீலாவினோத குதூகலம்	2—4
மேனகா	2	3—0	பன்னியூர் படாடோப சர்மா அல்லது மயனுலக மதமயக்கம்	2—4
கனகாம்புஜம்	2	2–12	மின்னல் லீலாமோகினி அல்லது மயன்லாம்	2–12
கும்பகோணம் வக்கீல்	2	3—0	இராஜேந்திர மோகனா	1—4
வித்தியாசாகரம்		1—4	துரைக்கண்ணம்மாள்	2—4
திவான்லொடபடசிங்		0–12	மாயசுந்தரி	0–12
திலோத்தமா		0–12		
மாணிக்கவாசகர்		0—8		
வசந்தமல்லிகா		1—8		

விலாசம்:—ஆரியன் புக் டிபோ, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

நூதன தமிழ் நாவல்களும் கதைப் புத்தகங்களும்.

ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் இயற்றியவை.

	ரூ.	அ.
ஞானசெல்வாம்பாள் 5 பாகம்	9	10
கற்பகச்சோலையின் அற்புதக் கொலை ...	1	4
கடற்கொள்ளைக்காரன் 2 பாகம்	3	4
மதனம்பாள் 2-பாகம் ...	3	0
லோகநாயகி ...	1	0
விளையாட்டுச்சாமான் ...	1	6
மலைத்தீவு 2-பாகங்கள் ...	3	0
தபால்கொள்ளைக்காரர்கள் ...	0	14
இந்திராபாய் ...	2	8
அமராவதி 2-பாகங்கள் ...	4	0
மஞ்சள் அறையின் மர்மம் ...	1	8
கற்கோட்டை ...	2	0
பூங்கோதை ...	0	10
வீரநாதன் ...	0	12
கனகபூஷணம் 2 பாகமும் ...	3	8
கமலசேகரன் ...	1	12
தினகரசுந்தரி ...	1	0
ரத்தினபுரிரகசியம் 8பாகமும்	16	2
சந்திராபாய் ...	2	0
இராஜாமணி ...	2	0
இரத்தினபாய்	1	12
மதனபூஷணம் ...	1	0
சுவர்ணாம்பாள் ...	0	12
தேவசுந்தரி ...	1	4
குணசுந்தரன் ...	0	12
பத்மாலனி ...	0	14
ஆனந்தவலி ...	2	0
விசித்திர மாயவன் ...	1	8
ஆனந்தசிங்கின் அஷ்டஜயங்கள்	1	12
அர்ஜுனஸிங், சுந்தர் ...	0	2
கைவல்லிய நவநீத வசனம் ...	1	8
சகோதரவாஞ்சை ...	0	7

	ரூ.	அ.
சர்வ சங்க்ரஹ ராமாயணம் ...	4	0
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சருடைய சரித்திரமும் உபதேசங்களும்	1	12
விவேகானந்தர் ...	4	0
தமிழ் மெடீரியா மெடிகா ...	3	0
மாதவி மாதவன் 2 பாகம் ...	2	0
[illegible] பகவதி ...	1	0
அற்புதவசீத ரம்பை ...	1	0
அகட விகட விநாச விநோதம்	0	10

	ரூ.	அ.
தயாளன் கதை ...	0	12
பூலோக லக்ஷ்மி கதை ...	0	10
கனகரத்தினம் ...	0	8
கண்டிராஜநாடகம் ...	0	12
நவீன சுந்தரி ...	0	10
கம்பராமாயண சங்கிரகவசனம்	2	0
குசேலோபாக்கியான வசனம்	1	0
ஸ்ரீபாலன் ...	0	8
உதயணன் ...	0	7
சுக்கிரீவன் ...	0	14
போஜ சரித்திரம் ...	0	5
சதானந்தர் ...	1	4
ஜீவகன் வசனம் ...	1	0
கர்ணன் சரிதை ...	0	12
பீஷ்ம விஜயம் ...	0	10
கீர்த்திசிங்கன் ...	0	8
மூப்பெருந்தாசர் ...	0	10
அரிச்சந்திரன் [illegible]	0	8
நீலக்கொ[illegible]	0	5
மணவா[illegible] ...	0	[illegible]
பாக[illegible] ...	0	[illegible]
சிசுப[illegible] ...	0	[illegible]
அங்க[illegible] ...	0	[illegible]
தசாவ[illegible] ...	0	[illegible]
கிருஷ்ண[illegible]	[illegible]	5
சண்டோபா[illegible]	0	6
கருணாகரனும் சத்தியசீலனும்	0	8
சத்தியவசனி ...	0	4
விமலன் ...	0	4
கண்ணபிரான் ...	0	4
செய்யுட்பாடத்திரட்டு ...	0	4
நாலுமந்திரி கதை ...	0	4
மங்களேசவரன் ...	0	6
தக்கன் ...	0	6
சிமந்தனி ...	0	8
நான்குகோடி ...	0	4
மதிமோசவிளக்கம் ...	0	1
மெய்க்காதலி ...	0	8
மேனுமினுக்கி கதை ...	0	8
வீரகானன் ஞானேந்திரி ...	0	8
மனோன்மணி கதை ...	0	8
கோமளவல்லி கதை ...	0	8
விகடவல்லி கதை ...	0	5
நாவிகட்ட மறந்த கதை ...	0	5

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

187523
1875